

ULUSLARARASI *Sivil İnisiyatif*

Eylül 2012 Sayı 6

APİM PP NO: 120

32 Sayfa 10 TL

SAADET PARTİSİ'NDEN BAŞBAKAN'A “BABA OCAĞINA DAVET”

INVITATION FROM SAADET PARTY TO
THE PRIME MINISTER TO RETURN TO
“FATHER’S HOME”

Saadet Partisi Genel Başkanı
Prof. Dr. Mustafa KAMALAK
Chairman Of Saadet Party
Prof. Dr. Mustafa KAMALAK

Dünyanın birçok yerinde kan ve gözyaşı dökülmekte, Afganistan da, Bosna Hersek de, Çeçenistan’dan vs sonra şimdide, Suriye’de Irak’ta Arakan’da Kadınlar Çocuklar Yaşlılar, Hasılı insanlar katlediliyor, bu ülkelerdeki Müslümanlar çok zor durumda, Dünyanın bir çok bölgesinde bunun gibi birçok örnekler yaşandı ve hala yaşanmaya devam ediyor; bu zulmün sona erdirilebilmesi için çözüm için neler yapılmalı?

In many parts of the world tears and blood are shed; in Afghanistan, Bosnia, Chechnya and now in Iraq, Syria and Arakan women, children, elder people and in short human beings are being slaughtered. Muslims in these countries are in a very hard situation. What should be done in order to stop these oppressions?

Sayfa 30 / Page 31

Bir İlk Olma Özelliğiyle Uluslararası Türk Denizcilik Tarihi Kongresi İstanbul’da Gerçekleştirilecek

*The first
International
Congress of the
History of Turkish
Maritime Will be
Held in Istanbul*

Sayfa 32 / Page 32

E.D.K.K. Amiral Metin Ataç

Türksoy Üst Düzey Yetkilileri ve Çalışanları ile Kınacızade Konağında İftar Yemeğinde bir araya geldiler.

*Türksoy High Level Officials and Employees met at
Iftar Dinner in Kınacızade Mansion.*

Sayfa 20 / Page 21

ARAKAN’LI MÜSLÜMANLARA TÜRKİYE’DEN YARDIM ELİ A HELPING HAND TO MUSLIMS OF ARAKAN FROM TURKEY

Sayfa 4/ Page 5

İnsanlığın öldürülmesine neden dur denilmiyor?
Arakan’da niçin kan akıyor?
Myanmar hangi stratejik özelliğe sahip?
Why no one stops killing of the humanity?
Why is there bloodshed in Arakan?
What strategic features does Myanmar have?

BAŞKENT PLATFORMUNDAN CHP’YE ZİYARET THE CAPITAL PLATFOM PAID A VISIT TO CHP

CHP Genel Merkezi’nde, Genel Başkan Yardımcısı Sayın Yakup Akkaya’yı ziyaret eden Başkent Platformu ve Yönetim Kurulu üyeleri STK’lara ve gündeme dair konularda görüş alışverişinde bulundular.

The Chairman and Board Members of the Capital Platform visited Deputy Chairman Mr. Yakup Akkaya in CHP Headquarter and they compared notes on agenda.

Sayfa 2 / Page 3

Allaha Savaş Açmak Declaring War To Allah (God)

Zülfü CANPOLAT

Sayfa 10 / Page 10

Taşralar Can Çekişiyor Provinces Are Struggling

Doç. Dr. Bülent ARI

Sayfa 18 / Page 19

İslamcılık ve Siyaset Islamism and Politics

Prof. Dr. Yasin AKTAY

Sayfa 8 / Page 9

Medeniyet Dedihin... When You Call Civilization...

Dr. Teyfur ERDOĞDU

Sayfa 14 / Page 15

Ters lale...

Reversed tulips ...

Ramazan TOPRAK

Sayfa 22 / Page 22

Polisime Dokunma; Ama Polisim Sen De Başkasına Dokunma!

Do Not Touch My Police;
But My Police You Do Not Touch Anyone Else!

Doç. Dr. Muharrem TUNA

Sayfa 16 / Page 17

BAŞKENT PLATFORMUNDAN CHP'YE ZİYARET

CHP Genel Merkezi'nde, Genel Başkan Yardımcısı Sayın Yakup Akkaya'yı ziyaret eden Başkent Platformu ve Yönetim Kurulu üyeleri STK'lara ve gündeme dair konularda görüş alışverişinde bulundular.

Başkent Platformu'nu CHP Genel Merkezi'nde görmekten duyduğu memnuniyeti dile getiren Akkaya, özgürlük mücadelesi veren, demokrasi ve adalet isteyen her yapıya CHP'nin kapılarının açık olduğunu söyledi.

Başkent Platformu Genel Başkanı Mustafa Kurt da şöyle konuştu: "Sayın Başkan müsaade ederseniz Başkent Platformu hakkında sizi bilgilendirmek ve ziyaretimizin sebebi hakkında bilgi vermek istiyorum. Platform olarak insan odaklı bir sivil toplum kuruluşuyuz. 'İnsanı yaşat ki devlet yaşasın' anlayışıyla 2007 yılında yola çıktık. Bu günlerde ulusal ve uluslararası düzeyde 'Yurtta sulh, cihanda sulh' ilkesi ile yolumuza devam ediyoruz. Nihai hedefimiz ise her ülkenin başkentinde bir Başkent Platformu şubesi açarak hedefimiz olan dünya barış ve kardeşlik platformunu oluşturmak böylece ülkemizde ve tüm dünyadaki insanlara gerçek manada barış ve kardeşlik hukukunda buluşmalarını sağlamaktır.

Başkent Platformu, kuruluşundan bugüne birçok sosyal sorumluluk projesine önderlik etti. Yeni Anayasa çalışmalarında, halkın istek ve beklentilerini tespit ederek, çalışmalar yaptı. TBMM'sine bu çalışmalarını teslim etti. Beraberinde TBMM'nin daveti üzerine, üç nolu komisyonda yeni anayasa hakkında ki çalışmalarımızı görüş ve düşüncelerimizi sunarak bir sosyal sorumluluk görevini yerine getirmenin gururunu yaşadık.

Platform olarak Ankara'da 26 bin denekli geniş kapsamlı bir anket yapıyo-

ruz. Yaptırdığımız anket 38 sorudan oluşuyor. Anket sorularının özeti genel ve yerel hizmetler hakkında. Büyük şehir belediyesi ve ilçe belediyelerin hizmetlerinden iktidar ve muhalefet hakkında halkın şikâyet ve beklentilerini tespit ediyoruz. Anket çalışmalarımız son aşamasında, tamamlandığında kamuoyu ile paylaşacağız."

Platform Başkanı Kurt sözlerini şöyle tamamladı: "Malum CHP, Sosyal Demokrat bir parti. Partinizin ve sizin STK'lara büyük önem verdiğinizi biliyoruz. Yoğun bir gündeminiz olduğunu da takip ediyoruz. Bu yoğun siyasi trafik içinde bugün burada bize zaman ayırmanız bizim için çok önemli. Aynı zamanda sizin ve partinizin STK'lara ne kadar çok önem verdiğinizi de göstermekte. Size ve partinize göstermiş olduğunuz bu ilgi ve alaka için şahsım ve platformumuz adına çok teşekkür ederim" dedi.

CHP Genel Başkan Yardımcısı Yakup AKKAYA konuşmasında şunlara değindi:

"CHP sol, sosyal demokrat dünya görüşüne sahip, Cumhuriyeti kuran partidir. Bu özelliğiyle Cumhuriyetimizin de temel değerlerinden birisidir. Cumhuriyet'in en önemli kazanımlarından biri de 'kul' olarak görülen insanları eşit birer 'yurttaş' haline getirmesidir. Diğer bütün yenilikler ve devrimler bu temel dönüşümün üstüne inşa edilmiştir.

Ancak Cumhuriyetin bin bir güçlkle elde ettiği kazanımlar son 10 yıldır bu ülkeyi idare eden hükümet tarafından

zaafa uğratılmış, adeta intikam alırcasına Cumhuriyet değerlerine yönelik saldırılar başlamıştır.

Toplumun her kesimi, 'ileri demokrasi' adı altında pazarlanan, emperyalist güçlerin senaryosunu yazdığı bir yıkım projesine alet edilmektedir. Maalesef, örgütlü demokrasinin olmazsa olmaz unsurlarından olan Sivil Toplum Örgütleri de, AKP hükümetinin baskısından nasibini almıştır. Daha fazla özgürlük, daha fazla adalet ve demokrasi talebini yükseltmesi gereken Sivil Toplum Örgütleri korkutulmuş, susturulmuş ve işlevsizleştirilmiştir. Ülkemiz neredeyse görmesi, duyması, konuşması engellenen insanların ve kurumların çöplüğü haline dönüşmüştür.

AKP iktidarı yarattığı 'korku imparatorluğu'na özgü, muhalefet etmeyen, özgürlük ve hak istemeyen sözde Sivil Toplum Örgütlerine ve sendikalara ise alabildiğine destek vermiş ve kendine bağlı bir toplum yaratma yolunu seçmiştir. Bakın AKP'nin iktidara geldiği günlerde yaklaşık 40 bin civarında üyesi olan bir memur sendikası geçen sürede 600 binlere varan üye sayısına ulaşıyorsa, bu durum baskının ulaştığı noktayı göstermesi açısından manidardır. İşte AKP tipi demokrasi budur. Baskıyla insanları susturmak, her alanda 'yandaş kurumlar' yaratmak, hatta apartman seçimlerinde bile iktidar baskısıyla yandşa koltuk peşkeş etmek AKP'nin yöntemidir.

Cumhuriyet Halk Partisi olarak bizler, bütün olumsuzluklara rağmen, sivil toplumun, örgütlü yapıların üstlerine serilen ölü toprağından kurtulacağına

ve AKP'yi seçim sandığına gömeceğine inanıyoruz. Halkımız baskılara rağmen direnmeye, adaletten, hukuktan, özgürlükten ve demokrasiden yana tavır almaya devam edecek ve Cumhuriyet Halk Partisi'ni iktidara taşıyacaktır. Umarım bir sonraki ziyaretinizde tüm yerel yönetimleri AKP zulmünden kurtarmış bir CHP'yle karşılaşacaksınız. İşte o zaman gerçek demokrasilerde Sivil Toplum Kuruluşları'nın neler yapabileceğine, toplumu nasıl dönüştürüp, özgürlükleri nasıl arttırdığına da şahitlik edeceksiniz. Mutlulukla söyleyebilirim ki, CHP ilk seçimde iktidar olacaktır. AKP, yarattığı zulüm düzeninin altında kalacak ve seçim sandığına gömülecektir."

Daha fazla özgürlük, daha fazla adalet ve demokrasi talebini yükseltmesi gereken Sivil Toplum Örgütleri korkutulmuş, susturulmuş ve işlevsizleştirilmiştir. Ülkemiz neredeyse görmesi, duyması, konuşması engellenen insanların ve kurumların çöplüğü haline dönüşmüştür.

THE CAPITAL PLATFORM PAID A VISIT TO CHP

The Chairman and Board Members of the Capital Platform visited Deputy Chairman Mr. Yakup Akkaya in CHP Headquarter and they compared notes on agenda.

While expressing his gratifies to see the Capital Platform in CHP Headquarter, he expressed that the doors of CHP is open for those who struggle for freedom, who want democracy and justice.

The Chairman of the Platform Mustafa Kurt said: Mr. Chairman, if you allow me, I would like to inform you about our Platform and reason of our visit. As a Platform we are a people-oriented, nongovernmental organization. We set out on our journey with the understanding of "Let people live so that the state is alive" in 2007. Nowadays we move on with the "Peace at Home, Peace in the World" principle at both national and international levels. Our ultimate goal is to establish a branch of The Capital Platform in each capital city of every country; by doing to ensure people at home and in the

Since its establishment, The Capital Platform has led many social responsibility projects. It conveyed Works by detecting the demands and expectations of the people in the process of the New Constitution Works. These Works has been delivered to TBMM (the Grand National Assembly of Turkey). Along with the invitation of Parliament by presenting our work, ideas and thoughts, we lived the pride of fulfilling a social responsibility duty in the commission number three.

As the Platform we have been conducting a wide-ranging survey

in Ankara with the number of 26 thousand subjects. The questionnaire consists of 38 questions. If we summarized the survey questions, it is about general and local services. We have been detecting the public complaints and expectations about the metropolitan and district municipalities from the government and the opposition parties. The survey is at the final stage, we will share it with public as soon as it is completed.

Platform President Kurt finished his word by saying: "You know CHP, is a Social Democratic party. We know you and your party give great importance to NGOs. We are aware of the fact that you have a busy agenda. We appreciate that you give your time today within this intense political traffic. It shows how much you and your Party give importance to NGOs. I would like to express my gratitude to you and to your Party for your interest on behalf of me and our Platform".

CHP Deputy Chairman Yakup AKKAYA highlighted the following in his speech:

"CHP is the founder party of the Republic which has a left, social-democratic view. This feature makes it as one of the fundamental values of the Republic. One of the most important achievements of the Republic is to transform the people into equal "citizens" who used to be regarded as "servants". All other innovations and breakthroughs were built on this basic transformation.

However the achievements having been attained by the Republic have deteriorated by the government who has been ruling for ten years, attacks against the values of the Republic have been conducted as if they are taking revenge.

Every segment of the society has become the tool of a demolition Project written by imperialist powers, marketed under the name of "advanced democracy". Unfortunately, NGOs, one of the indispensable elements of democracy had its own share of AKP oppression. NGOs that need to arise their demand to attain more freedom, justice and democracy were intimidated, silenced and disabled. Our country has been turned out to a dumpster where almost people have been blocked to see, hear and talk.

Within the "empire of fear" specific to AKP government has chosen to create a community in which people don't oppose, demand freedom and rights, whereas the so-called Civil Society Organizations and unions are supported with a vengeance. If a public union which used to have a number of nearly 40 thousand members at the time AKP came to power, has reached the number of 600 thousand members, the situation is significant in terms of indicating the point reached by the pressure. This is what the AKP-type democracy is. Silencing the people with oppression in all areas, creating 'pro-institutions', even in the apartment making benefits available to their proponents are the methods of AKP.

In spite of the all difficulties we, as the Republican People's Party, believe that civil society will blow the cobwebs away and punish AKP at the ballot box. Our people will continue to take a stand for justice, freedom and democracy and will carry the Republican People's Party to power, against all odds. I hope you will be greeted by a CHP who will have retrieved all municipalities from the persecution of AKP. Then only then you will witness what the Non Governmental Organizations are able to do, how the society will be transformed into a better and the increasing of liberties. I can happily say that CHP will be in power after the first elections. AKP will be buried under the despotism created by it and will be turned upside down at the ballot box.

NGOs that need to arise their demand to attain more freedom, justice and democracy were intimidated, silenced and disabled. Our country has been turned out to a dumpster where almost people have been blocked to see, hear and talk.

ARAKAN'LI MÜSLÜMANLARA TÜRKİYE'DEN YARDIM ELİ

Birleşmiş milletler (BM) tarafından yapılan açıklamaya göre, “Arakan’lı Müslümanlar dünyanın en çok zulme uğrayan toplumsal grubudur” deniliyor. Aileleri topluca katledilen, tecavüzlerin, büyük çaplı göç hareketlerinin ve yağmalamaların normal olarak algılandığı bu bölge Budistlerin din tabanlı işkencelerini meşrulaştırdığı bir coğrafi alandır adeta. Ülkedeki tek egemen güç Askeri rejim. Egemen din de Budizmdir. Bu ülkenin topraklarına ait olmadıkları iddiasıyla, da Müslüman azınlığın temel hakları yoktur. Bu katliamların yaşanmasındaki olay ise daha sonradan yalanlanan, Budist bir kişiye tecavüz iddiasına dayandırılıyor olması. Bu olayın ardından Budist çetelerin bir otobüsü ateşe vererek 10 Müslüman öldürülüyor. Ardından onlarca Müslüman köyü ateşe veriliyor. 1000 den fazla Müslüman ölürken, 90 bin kişi de evlerini terk etmek zorunda kalıyor.

Kimilerine göre “Myanmar Baharı” diye adlandırılan bu toprakları biraz daha yakın incelediğimizde

Burma –Myanmar’ın İngiliz boyunduruğunda 20. yy ortasında çıktığını görüyoruz. Çin’in enerji ihtiyacının karşılanması noktasında büyük önem verdiği, Orta-doğu petrol ve gazının geçiş noktasında yer alan Myanmar, bu özelliğinden dolayı Çin’in en önemli partnerlerinden biri. Çin askeri yönetiminde en önemli destekçisi durumunda . Bu nedenle Çin’in Arakanlı Müslümanların geleceği noktasında Myanmar’a baskı yapması beklenemez. Çin’le rekabet yaşayan Hindistan da denkleme eklenince; Myanmar’ın kıymetli yeraltı ve yerüstü doğal kaynaklarının zenginliğine (petrol ve doğalgaz yatakları, mücevher, kereste, pirinç, deniz ürünleri ve Bengal körfezine açılan önem taşıyan sıra dışı stratejik pozisyonu ve ucuz işgücü, 60 milyonluk büyüyen pazarıyla ülke, son on yıl içinde görülmemiş bir paylaşım savaşı içine girmiş oluyor.

Uzun yıllar boyu Myanmar’a ambargo uygulayan ABD Aralık 2011’de Dışişleri Bakanı Hillary Clinton’un ziyareti sonrası Temmuz 2012’de bu ülkeye uyguladığı ambargo ve sınırlamaları kaldırıyor. Çin için önem taşıyan bu ülkeyi kendi yanına çekebilmek için oradaki olayları göz yu-

muyor. Sorunun çözümünü sağlayacak olan ise Müslüman ülkelerin iş birliği olmalı. Sudi Arabistan, zengin körfez ülkeleri sorunu Birleşmiş Milletler (BM) nezdinde uluslar arası aktörler ile gündeme getirmeli.

Yardım Geleceğini Duyan Budistler Katliama Hız Verdi

Emine Erdoğan ve Davutoğlu’nun geleceğini duyan Budistler katliamlara hız vererek zulme devam ettiler. Olağanüstü hal ilan edilen bölge 9 a çıktı

Dışişleri Bakanı Davutoğlu ve Başbakan Erdoğan’ın eşi ve kızının bölgeyi ziyaret edeceği haberi Müslüman gruplar arasında sevinç yaratırken . Bu haberi kutlamak için sokaklara çıkan Müslümanlar yeni bir katliamın hedefi oldu.

Amerikan Salem-News gazetesi;

Türkler’i Müslümanlar’ın kanıyla karşılamak ister gibiydiler

Amerikan Salem-News gazetesinde Myanmarlı aktivistler yayınladıkları mektupta, “Türk delegasyonunun buraya geleceğini duyan Rakhinalılar (Budistler); Kyawkw Taw, Mraybun, Punna, Kytune, Palawa, Aen, Pauk Taw, Maunk U, Minpya, Ramoray ve Maung Bawe’de

İnsanlığın öldürülmesine neden dur denilmiyor?

Arakan’da niçin kan akıyor?

Myanmar hangi stratejik özelliğe sahip?

Müslümanlar’a ait evleri yakıp yıktılar onlarca kişiyi öldürdüler. Sanki Türkler’i Müslümanlar’ın kanıyla karşılamak ister gibiydiler. Hayatımızda böyle korku filmi görmedik. En yetenekli yönetmenlerin bile böylesini çekebileceğine inanmıyoruz’ diye yazdılar.

Emine Erdoğan ve Dışişleri Bakanı Davutoğlu Arakan’a gitti

Somali’ye yardıma da Başbakan Erdoğan ile giden Emine Erdoğan bu kez Arakan’na yardım için gitti. Heyette, dışişleri bakanı Ahmet Davutoğlu ile Başbakan Erdoğan’ın kızı Sümeyye Erdoğan ve Davutoğlu’nun eşi Sare Davutoğlu da yer aldı. Emine Erdoğan; “Müslüman halkın evlerinden ve yurtlarından zorla uzaklaştırılması inanılmaz bir şey. Bizde insanlarımızın bile Budist öğretilerini taklit ettiği bir dönemde, örnek aldıkları bir dönemde, din adamlarının bunu yapması beni dehşete düşürdü gerçekten. Bütün dünyanın bunun üzerinde durması gerekir. Acaba bir Müslüman din adamı bu katliamları yapsaydı dünya nasıl cevap verirdi? Ama şu anda ben bir şey duymuyorum, siz duyuyor musunuz? Bu çok çarpıcı bir şey. Buraya dikkat etmek lazım. Bir din savaşını mı ortalığa sürüklemek istiyorlar,

bilemiyorum. Ama çok büyük bir vahşet. Din adına yapılıyor olması çok acı bir şey. Bütün dünyanın buraya dikkatini vermesi gerekiyor.” Dedi

Tarihi bir ziyaret

Bakan Davutoğlu şunları söyledi: “Türkiye olarak sürece başından itibaren çok yakın ilgi gösterdik. Bu konuda Myanmar yetkilileri ile beraber sürekli irtibat halinde olduk. İnsani yardım ulaşması noktasında neler yapılabileceğini araştırdık. Şu ana kadar Myanmar Birleşmiş Milletler (BM) dışında uluslararası yardım kuruluşunun ya da bir ülkenin yardım götürmesine sıcak bakmamıştı. İlk defa bir heyet olarak Arakan bölgesini de ziyaret edeceğiz. Hem Müslüman hem de Budistlerin kaldığı kampları ziyaret edeceğiz. Oraya yanımızda götürdüğümüz yardım malzemelerini ulaştıracağız. Bundan sonra yapılacak yardımlar için de temaslarda bulunacağız. Türkiye’den Myanmar’ı ziyaret eden ilk Dışişleri Bakanı olmaktan ve kaderlerini yakından takip ettiğimiz masum Arakan halkının yaşamakta olduğu trajediye bir çözüm oluşturabilmek adına bu ziyaretten onur duyuyorum.”

“75 milyonluk bir millet sizin aziz hatıranıza selam gönderiyor”

Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ve beraberindeki heyet Devlet Başkanı Thein Sein’i ziyaret etti. Sein, Cumhurbaşkanlığı Sarayı’ndaki kabulde yaptığı konuşmada, Türkiye’nin Myanmar’da büyükelçilik açmasından büyük bir memnuniyet duyduğunu söyledi. Kendilerinin de en kısa zamanda Ankara’da büyükelçilik açacaklarını ifade eden Sein, böylece ikili ilişkilerin daha da gelişeceğini belirtti. Myanmar temaslari çerçevesinde Türk heyeti, 1’inci Dünya Savaşı’nda İngilizler tarafından değişik cephelerden esir alınarak Myanmar’a götürülen ve orada şehit düşen

Türk askerlerinin mezarlarını ziyaret etti. Mektile civarında 3 bin 195 şehidin bulunduğunu ifade eden Davutoğlu, Türkiye’nin arşivlerinden Myanmar’daki şehitlerin toplamının 5 bin civarında olduğunu anladığını kaydetti. “Bugün burada tarihi bir buluşmaya, bir vuslata şahit oluyoruz” diyen Davutoğlu, “Geride, savaşlardan bezmiş, yorgun düşmüş, nüfusu 10 milyona kadar gerilemiş, Anadolu’ya çekilmiş bir millet bırakmıştınız. Şimdi 75 milyonluk bir millet sizin aziz hatıranıza selam gönderiyor” dedi.

A HELPING HAND TO MUSLIMS OF ARAKAN FROM TURKEY

According to a statement by the UN; “The Muslims in Arakan are the most oppressed community in the world”. This area, in which the Muslims families are subject to mass killings, rapes, force migration and lootings, is almost a geographical zone where the Buddhists have legitimized religion based tortures. The sole dominant power in the country is the military regime, and the dominant religion is Buddhism. The Muslim minority does not have any rights since they are not considered as main components of the country. The main reason behind these murders is the claim of raping of a Buddhist woman, which was proved to be untrue later. After this claim, Buddhists gangs set a bus on fire where 10 Muslims burned, which then followed burning down of counts of Muslim villages. At this period more than one thousand Muslims were killed and above 90 thousand had to flee their homes.

Now let's have a closer look to this area where some call it “Myanmar Spring”:

Burma –Myanmar was under the British sovereignty until mid-20th century. As being on a strategic point, which is at the transit way of the Middle East gas and petrol, the country is one of the main partners of China. Thus China is the main supporter behind the military regime. Therefore one should not expect a pressure from China to this country. Adding India, which is competing with China, to the equation, and considering the rich

natural resources of Myanmar (petrol and natural gas resources, jewels, lumber, rice, marine products) and its strategic position at the Bengal Gulf together with cheap labor force and growing market with a population of 60 million, the country becomes the stage for a struggle or war of sharing the wealth.

US, which has imposed sanctions to this country for many years has lifted the embargo and sanctions following US Secretary of State Hillary Clinton's visit in June 2012. They neglected human rights violations in this country in order to pull country to their side. The only way to solve this problem might be through the cooperation between the Muslim countries. Saudi Arabia and the other Gulf countries should bring the issue to the agenda of the UN and the international community.

Buddhists Have Accelerated Murders Hearing The Aid Will Arrive

Buddhists gangs hearing Davutoğlu and Mrs. Erdoğan will arrive to the region increased the amount of murders. The number of regions, in which extraordinary status have been announced has increased to 9 now.

Muslim community was happy hearing that Turkish FM Davutoğlu and PM Erdoğan's wife and daughter will be visiting the region. Muslims, who

Why no one stops killing of the humanity?

Why is there bloodshed in Arakan?

What strategic features does Myanmar have?

celebrated the news for their arrival, were subject to a new slaughter.

American Salem-News journal;

They welcomed Turks with the blood of Muslims

The American Salem-News journal had published a letter from the peace activists of Maynamr saying; “The settlers from Rachina (Buddhists groups) hearing the Turkish delegation shall arrive, have burned houses of Muslims in Kyawk Taw, Mraybun, Punna, Kytune, Palawa, Aen, Pauk Taw, Maunk U, Minpya, Ramoray and Maung Bawe, and killed dozens of Muslims in these villages. It was like they wished to greet arrival of Turks with Muslim blood. We have never witnessed such horror in our lives. We believe even the most talented horror film producers cannot imagine such scenes”.

Emine Erdoğan and FM Ahmet Davutoğlu arrived at Arakan

PM Erdoğan's wife Emine Erdoğan, who joined her husband during his visit to Somalia, now visited Arakan. The delegation included Turkish FM Ahmet Davutoğlu and his wife Sare Davutoğlu, PM Erdoğan's daughter Sümeyye Erdoğan and other officials. Emine Erdoğan said: “It is unbelievable what these people are suffering, being expelled from their homes and lands. In a time where people even in our country try to follow the Buddhist

philosophy, the murders conducted by Buddhists are horrifying. The world should not be silent. I wonder if a Muslim group had conducted such slaughters on the name of Islam, what their reactions would be. I cannot hear any voice from anywhere, do you? This is very striking. Is it religion war they want to start, I do not know. Anyway it is a great atrocity, and it is even more tragic that they are doing it on the name of religion. The world should focus here”.

A historical visit

FM Davutoğlu said: “As a country we closely watched the event from the very beginning. We are in contact with the Myanmar authorities. We thought of ways to help these people. So far Myanmar has not accepted any assistance from a third country or organization except the UN. We will be the first foreign delegation to visit the Arakan region. We will visit camps settled by both Muslims and Buddhists. We will deliver the aid packages to these camps. We will discuss with officials to allow flow of aid afterwards. I am honored to be the first Turkish FM visiting Myanmar and trying to find a solution to the tragedy suffered by the innocent people of Arakan, whose destiny we follow closely”.

“A nation of 75 millions salutes your glorious memory”

FM Davutoğlu, during his visit to Myanmar President Thein Sein stated that he was pleased that Turkey has opened an embassy in Myanmar. President Sein said that his country would soon open an embassy in Ankara, which he believed would contribute to improve the relations between both countries.

The Turkish delegations also visited the tombs of the Turkish soldiers who died in Myanmar after they were brought to this country by Britain during the First World War.

FM Davutoğlu stated that there were more than 3 thousand martyrs around Mektilla region, whereas the resources in Turkey state that the number of martyrs in Myanmar is around 5000. davutoğlu said “today we witness a historical reuniting” and added “you had left behind a country with a population shrinking down to 10 millions, and fed up with wars surrounded by occupiers in Anatolia. Now a nation of 75 millions salutes your glorious memory”.

Dr. Mustafa ZİYAI

KÜÇÜK KOMŞUNUN BÜYÜK SORUNLARI

Bazen küçük komşular büyük sorunlara sebep olurlar. Ortadoğu coğrafyasında insanlar kendilerini dünyanın merkezinde görür, fakat merkezde olmanın mesuliyetlerini taşımak bir yana kendi ev işlerini düzenlemeyi bile başaramazlar. Gücünü insanından değil, güçlülerle olan olumlu veya olumsuz ilişkilerinden alan bu coğrafyadaki bazı yönetimler insanları vatandaş olarak değil tebaa ve eleştirenleri düşman olarak görürler. Bunun bugünlerdeki en bariz örneği Suriye yönetimidir. Ekonomisi, nüfusu, alanı ve gelişme oranıyla küçük sayılabilecek Suriye'deki iktidarlar ne ülkeye huzur getirmiş ne de komşularıyla iyi geçinebilmiştir. Bu yönetimlerin devam sebebi jeostratejinin vermiş olduğu maddi avantajlar olmuştur.

400 yıl Osmanlı yönetiminden sonra 1. Dünya savaşı ardından Fransız işgalinde kurulan Suriye devleti, 1946'da bağımsızlığına kavuşmuştur. O tarihten bugüne kadar on darbe, 3 savaş, bir işgal (Suriye'nin 40 bin askerle Lübnan'ı 30 yıl boyunca işgali) ve iki büyük isyan yaşamıştır. Son isyana kadar 9 geçici anayasa değiştiren Suriye, Arap milliyetçiliği gerekçesiyle ve İsrail'e karşı "kurtuluş savaşı" gerekçesiyle halkı 30 yıl olağan üstü hal altında yönetmiştir. Halk fakr-u zaruret içerisinde temel hak ve özgürlükten bile mahrum kalmıştır. Yaklaşık 1 milyon işçi Lübnan'da çalışmak zorunda kalmış. İsyancılar ateş gücüyle bastırılmış ve 1982 Hama katliamı Arap dünyasında en büyük katliam olarak tarihe geçmiştir. Havadan ve karadan şehre saldıran Suriye ordusu 3 hafta içinde 20-40 bin arasında insanı katletmiştir.

Ülke içinde durum bu iken Suriye yönetimleri komşularla da-kısa dönemler hariç- iyi ilişkiler kuramamıştır. Türkiye'ye karşı PKK'yı uzun yıllar barındıran ve destekleyen Suriye, haritalarında ve okul müfredatında hala İskenderun'u "gasbedilmiş topraklar" olarak adlandırmaktadır. Fırat nehrinden istediği miktarı almasına rağmen, Suriye'den kaynaklanan ve Türkiye'de denize döken Asi nehrinin sularını suni göllere aktararak Türkiye'nin istifadesini engellemektedir. Güney komşusu Ürdün'le hiçbir zaman ciddi dostluk ilişkisinde olmamıştır. Irak'a gelince, onlarca yıl iki ülkede aynı parti iktidarı olmasına rağmen defalarca birbirine karşı darbe girişimleri olmuş ve sınıra asker yığmışlardır. 2003'ten sonra da teröristlerin büyük bir bölümü Suriye'den Irak'a geçişleri sağlanmıştır. Baas partisi yetkilileri Irak'ı terkettikten sonra düne kadar Suriye'de örgütlenerek Irak'a militan gönderdiler. Lübnan Suriye'nin milliyetçi literatüründe "Büyük Suriye"nin bir parçası olarak

kabul edilmekte ve sürekli siyasi nüfuzunun altında tutmaya çalışmaktadır. 1976 yılında Suriye, Lübnan'a 35 bin asker gönderdi ve 30 yıl sonra Lübnan başbakanı Hariri'nin suikastından sorumlu tutularak askerlerini çekmek zorunda kaldı. Ancak Suriye istihbaratı hala Lübnan'da etkindir. Suriye ile İsrail arasında hala savaş hali devam ettiği için ilişkilerden bahsetmek doğru olmaz. İsrail Suriye'nin Golan tepelerini hala işgal etmiş durumdadır.

Suriye İsrail'e karşı savaş halini kullanarak Arap ülkelerinden sürekli destek almakta ve "cephe" ülkesi sayılmaktadır. Bu durum Suriye'nin jeostratejik konumunu güçlendirmiş, Rusya ve İran ile stratejik ilişkiler kurmasına yol açmıştır. İran, Hizbullah militanlarına ancak Suriye üzerinden destek verebilmektedir. Rusya (önceden Sovyetler) ise Ortadoğu sürecinde Suriye üzerinden etkili olmaya çalışmakta ve sıcak denizlere inmek için Suriye'nin Tartus limanındaki üssünden başka şansı bulunmamaktadır. Böylece Suriye iktidarı halkından değil dış güçlerden destek alarak ayakta durmaktadır.

Kanlı Bahar

Orta doğuda Irakla başlayan değişim, farklı boyutlarda olsa bile fazla zaman geçmeden diğer Arap ülkelerinde "Arap Baharı" denilen süreçle devam etmiştir. Globalleşmeyle birlikte artık dikta rejimler Dünya'daki teknolojik ve sosyal gelişmeleri, halklarından eskisi gibi engelleme vesilelerini kaybettiler. yüz yıla yakın "Filistin'i kurtarma" hayalleriyle uyutulan Araplar ise, rejimlerin böyle bir endişesi olmadığını görmeye başlayarak temel hak ve özgürlükleri için isyancı bayraklarını kaldırmaya başladılar. Uluslar arası çıkarlar ve büyük güçler de bu durumu tetikleyerek dönüşüm artık kaçınılmaz olmuştur. Tunus, Libya, Mısır ve Yemen'den sonra Suriye halkı isyan etti. Ancak Suriye'deki bahar çok kanlı geçmektedir.

Suriye ülke olarak ilişkilerini çok iyi kullanmakta ve bu ilişkileri rejim kendi lehine avantaja dönüştürebilmektedir. Bölgenin şartları hiçbir zaman bu kadar karışık olmamıştır. Bölgede büyük güç haline gelmek için İran Şii Hizbullah milisleriyle İsrail'i tehdit ederken, aynı zamanda başta Irak olmak üzere şii ağırlıklı bölgelerde nüfuzunu artırmak istemektedir. buna paralel olarak Nükleer programını denetime açmamakta ısrar etmektedir. Batı ülkeleri ve bölgenin sunni iktidarı bundan endişe duyarak İran'ı kuşatmak ve gerekirse cezalandırmak istemektedirler. Uluslar arası bir sıkıntı haline gelen

bölge menşeli El kaide ve PKK gibi terör örgütleri ise bu durumdan azami istifade etmektedir. İran, Türkiye'yi kuşatmak, İsrail'i sürekli tehdit altında tutmak ve Akdeniz'e açılmak için Irak, Suriye ve Lübnan'ı etki alanına alarak "Şii Hilal" oluşturma gayretinde iken Suriye'de olabilecek herhangi bir değişimi aleyhte kabul etmekte ve kanatlarının kesilmesi anlamına gelmektedir. Dolayısıyla var gücüyle Beşşar Esad rejimine destek vermektedir. Rusya ise, bölgede stratejik ilişkileri bulunan tek ülke Suriye kalmıştır ve Orta Doğu bölgesinden çıkmak niyetinde değildir. Üstelik Suriye'ye silah satışı ve Tarsus limanındaki üssü tehlikeye girecektir. Ayrıca, Rusya'nın Nükleer program konusunda İran'ı destekleyici tavırları bilinmektedir. Rusya Petrol zengini bölgeyi Batıya teslim etmek istememektedir. Diğer bölgesel güçlere gelince; Katar ve şii nüfus ağırlıklı petrol sahaları bulunan Suudi Arabistan İran'a karşı politikaları çerçevesinde Suriye'de değişimi desteklemektedir. Türkiye için Suriye'nin istikrara kavuşması ve otorite boşluğundan yararlanarak PKK'nın yerleşmemesi önceliklidir. Ayaklanma devam sürece mülteci akınının artması ve Türkiye'yi zor durumda bırakması beklenmektedir. Türkiye halkın yanında yer alarak rejimin bir an önce değişmesini istemektedir. Irak'ta iktidar Şiilerde olduğu için İran'ın baskısıyla Suriye rejimine destek vermektedir.

Suriye halkının iç dinamiklerine baktığımızda iktidar nüfusun sadece % 10 oranını teşkil eden Nusayrilerin elindedir. Dolayısıyla gelecek rejim sunnilerden oluşması muhakkak gibidir. Muhalefette organize olan gruplar ise Müslüman Kardeşler ve Kürtlerdir. Esad Rejimi nüfusları 1.5-3.0 milyon olan Türkmenlerin varlığını tanımamış, idari, kültürel, siyasi haklardan mahrum etmiş ve dernek kurmalarını bile yasaklamıştır. El Kaide'nin ve PKK'nın da Irak'tan fırsattan istifade için Suriye'ye geçtiği hesaba katılırsa durumun ne kadar karmaşık olduğu açıktır.

Tüm bu nedenlerden dolayı Suriye gerçek bir iç savaş yaşamaktadır. Rejim tanklarını, ağır toplarını ve uçaklarını hakla karşı kullanmaktan çekinmemekte ve şehirler harabeye dönmüş durumdadır. Savaştan en çok zarar gören türkmenlerdir ve Halep gibi şehirleri tahrip edilmektedir. Ölü sayısı onbinleri geçtiği halde uluslararası camia müdahale etmekte tereddüt geçirmektedir. ABD, başarısız Irak tecrübesinden sonra Suriye'deki değişimin kontrollü olmasını istemekte ve ABD Başkanlık seçimleri yaklaştığı için direkt müdahaleden kaçınmaktadır. Suriye'nin El kaide gibi aşırı grupların kontrolüne geçmekten endişelenen Batı (ve Herkes) muhalefetin "olgunlaşmasını" beklemektedir. Esad yönetimnden kopan üst düzey askeri ve sivil yetkilileri Ulusal Konsye ve Hür orduya monte ederek ülkenin birliğini ve devlet yapısını koruyabilecek bir muhalefet düşünülmektedir.

Suriye nereye gidiyor

Suriye'de ayaklanma bir yılı açtı ve giderek yayılmaktadır. Esad rejimi ise acımasızca isyanı bastırmaya çalışmaktadır. Fakat ok yaydan çıkmıştır ve rejim gittikçe kan kaybetmektedir. Türkiye insani açıdan mültecilerin barınak ve temel ihtiyaçlarını karşılamakta ve 60 binin üzerinde mülteciyle ilgilenmektedir. Ancak insan akını artmaktadır. Dolayısıyla, çatışma bölgelerinde sivilleri korumak ve sınıra yakın bölgelerde mülteci kampları kurmak için bir güvenli bölgenin inşası düşünülmektedir. Suriye'de mevcut rejimin devam etmesi mümkün olmadığı gibi, fazla kan akmaması adına Rusya'nın endişeleri de giderilmelidir. Suriye halkı özgürlüğüne ve demokrasiye kavuşacaktır. Suriye Türkmenleri ülkenin asil unsuru olarak devlette yerlerini alacaklar ve haklarına kavuşacaklar. Türkiye demokratik ve iç dinamiklerine saygılı bir Suriye'ye her zaman destek olur.

Dr. Mustafa ZİYALİ

BIG TROUBLES OF THE LITTLE NEIGHBOR

Sometimes little neighbors may cause big troubles. People in the Middle East see themselves at the center of the world; however let alone bearing the responsibilities of being at the center, they do not even tidy up their own yards. Some administrations which get their power from their positive or negative relations with the strong, rather than from their own people, consider their citizens as their subjects, and the critics as their enemies. The most significant example of this case recently is the Syrian administration. The administrations in this country, which can be considered as rather a small country with its economy, population and development rates, have not brought peace to their citizens nor they have got on well with their neighbors. The reason for continuity of these administrations is the advantages brought by their geostrategic location.

After 400 years of Ottoman domination the Syrian state established under French occupation announced independence in 1946. Since then the country has experienced 10 military coups, 3 wars, an occupation (Syria's occupation of Lebanon with 40 thousand soldiers for 30 years), and two big rebellions. Until the last uprising Syria has changed 9 temporary constitutions and has ruled the country under "extraordinary status" for more than 30 years with the excuse of "liberty war" against Israel. People have suffered poorness and deprived from basic rights and freedoms. Uprisings have been suppressed with power; the massacre in Hama in 1982 has been recorded as the largest massacre in the Arab world. The Syrian army, which attacked the city from land and air, killed between 20000-40000 people within 3 weeks.

As the situation inside is such, the Syrian administration, except some short terms, never had good relations with neighbors. Syria had supported PKK against Turkey for many years, and shown some Turkish territories as part of their lands in their maps, and consider them as "seized lands". Although they receive sufficient amount of water from Euphrates River, they have built artificial lakes to direct flow of Asi River, which prevents Turkey from benefiting from this river as much as they could. Syria has never established warm relations with southern neighbor Jordan. As for Iraq, although the same party was in power in both countries for long years, they have both supported military coup attempts in each other's countries and were at odds most of the time. After 2003 the terrorists in Syria have moved to Iraq. Baath officials of Iraq, after escaping the country, have been organized in Syria and directed the terrorist activities in Iraq from this country. Lebanon is considered as part of the "Great Syria" and was occupied by this country with 30 thousand soldiers in 1976. After 30 years of occupation, Syria was forced to withdraw from Lebanon after it was held responsible for the assassination of Lebanese Prime Minister Rafiq Hariri. However Syrian intelligence is still active in Lebanon. Relations with Israel are at war situation after Israel occupied Syrian territories of Golan Heights.

Syria uses this "war situation" with Israel to receive continuous support from Arab countries and is considered as a "frontier" country. This has strengthened the geostrategic location of Syria and caused establishment of strategic relations with Iran and Russia. Iran supports Hezbollah only over Syria. Russia is trying to be a major actor in the region via Syria and has no other chance to access the Mediterranean Sea except from its base in the Tartus Port in this country. Thus Syrian administration is remaining in power not by the support of its people but through the support from external powers.

Bloody Spring

The change in the Middle East, which started with Iraq, continued in other Arab countries with a different dimension named as the "Arab Spring". The totalitarian regimes have lost the ability to hide the developments in social and technological aspects in the world with the expansion of globalization. Arab nations, which were delayed with tales like "liberating Palestine", saw that their regimes did not have such concerns and start to raise their voices for their basic rights and freedoms. Change

was inevitable after these demands were triggered by international interest and great powers. Syrian people rebelled after Tunisia, Libya, Egypt and Yemen. However the spring in Syria continues in a bloody way.

Syria uses its relations very well and turns these relations into an advantage for its regime. The conditions in the region have never been as complex as it is now. Iran, which aims to be the great power of the region, whilst keeping Israel under threat with the Shiite Hezbollah, on the other hand tries to increase its influence in the Shiite areas especially Iraq. In addition, it refuses to open its nuclear program to international supervision. The Western countries and the Sunni powers of the region are concerned about Iran's policies and aim to surround and punish this country if possible. Terror organizations like Al Qaeda and PKK, which are originated from this region, benefit from this chaos as much as possible. Whilst Iran is trying to establish a "Shiite Crescent" by surrounding Turkey and influencing Iraq, Syria and Lebanon, it perceives any change in Syria as a disadvantage for its benefits. Therefore they are providing the maximum support they can afford to the Assad regime in Syria. As for Russia; it has strategic relations currently only with Syria in the region, and has no intention to abandon this region. In such a case it will

lose its biggest arms market and its base in Tartus port in this country. In addition, Russia's support to Iran for its nuclear program is known by everyone. Shortly, Russia does not want to leave this oil-rich region to the West. As for other regional powers; Qatar and Saudi Arabia, which has Shiite population dominated oil zones, support a change in Syria. For Turkey, the stability in Syria and preventing settlement of PKK in this country is a priority. As long as the uprising continues, the flow of the refugees to Turkey would put Turkey into a difficult situation. Turkey supports the Syrian nation's will for the change of the regime. In Iraq, the Shiite government supports the Syrian regime with the pressure from Iran.

Looking into the internal dynamics of Syria; the power is in the hands of the Nusayrids (Alevites), which from only 10 % of the population. Therefore it is certain that the new government will be formed of the Sunnis. The most organized groups of the opposition are the Muslim Brotherhood (Ikhwan) and the Kurds. The Assad regime have not recognized the existence of the Turcoman groups, which have a population between 1.5 to 3 millions, and has not deprived them from basic rights and freedoms. Considering that Al Qaeda and PKK has passed from Iraq to Syria to benefit from the situation, it is possible to see how complex the situation is.

For all these factors Syria is experiencing a real civil war. The regime does not abstain using its tanks, planes and artillery against the people and has turned Syrian cities into ruins. Turcoman groups are among those who suffer most and cities where they live like Aleppo are being destroyed. The international community seems unwilling to interfere despite thousands of people have been killed. US,

after their failure in Iraq, wants a gradual and controlled change in Syria, and abstain from a direct interference due to the approaching presidential elections. West, concerned from the strengthening of extremist groups like al Qaeda in Syria, are waiting for the "maturation" of the opposition. The plan is to assign the top administrative and military officials, who fled from Assad's regime, into the National Council and the Free Syrian Army, and thus form an organization that will protect the unity and the structure of the country.

Where is Syria going?

The uprising in Syria has now exceeded one year and is expanding every day. Assad regime tries to suppress the uprising brutally. However it is now too late and the regime is losing ground each day. Turkey is providing shelter to more than 60 thousand refugees currently. However the flow of refugees to Turkey continues every day. Therefore it is thought to establish a safe haven near the Turkish-Syrian border both to protect the civilians and to establish refugee camps. Syrian people will finally reach freedom and democracy. Syrian Turcoman people will also be taking their place in the new term as one of the main elements of the country. Turkey will always support a regime, which is democratic and respectful to its internal dynamics.

**Prof. Dr.
Yasin AKTAY**

İslamcılık ve Siyaset

Son zamanlardaki İslamcılık tartışması farklı yazarların yorumuyla kavramsal boyutun tartışıldığı bir noktaya taşınmış oldu. Farklı görüşlerin derinleştirdiği tartışma İslamcı nitelemesini, İslam siyaset ilişkisinin yeniden değerlendirilmesine vesile oldu. İslamcılığın bir tartışma nesnesi olması, özellikle kendi üzerinde düşünmesi, hayra alamet. Bu bir muhasebe hareketine dönüşebilir. Bu muhasebeye şiddetle ihtiyacımız var.

Tartışma her Müslümanın zaten İslamcı olduğu argümanına karşı tek bir nitelemenin yani Müslüman kimliğin neden yeterli olmadığı sorusuyla başlamıştı. Oysa ki Müslümanın Müslümandan başka bir isminin veya vasfının olamayacağı hükmünü nereden çıkarıyoruz? Kur'an'da Müslüman (Müslim) aynı zamanda mümin, aynı zamanda muhlis, aynı zamanda, muhsin olarak ve daha bir sürü başka vasfıyla niteleniyor. Müslim sözcüğü bunların hepsini bir bakıma içeriyor, ama bu isimlerin her biri Müslim olanın başka özelliklerine, vasıflarına işaret eder. Müslim sözcüğü Müslümanın her yanını anlatıyor olsa bütün bu vasıflara neden ihtiyaç duyulmuştu? Kur'an'ın kendisi bizzat Müslümanın vasıflarını çoğaltmışsa biz kullara ne düşer? Yeter ki bu vasıflandırma Kur'an'ın çizgisinin dışında olmasın.

Peki İslamcılık Müslümanın hangi vasfını işaret ediyor ve bu vasfı ne kadar geçici, ne kadar aslî, ne kadar modern, ne kadar siyasal? Siyasal olan aynı zamanda modern olmak zorunda mıdır? Müslümanın 'İslamcı' vasfı da aslında onun siyasal boyutuyla ilgilidir ve bu boyutuyla onun ayrılmaz bir vasfıdır. Çünkü siyasallık genelde insanın, özelde tabii ki Müslümanın da özünde olan bir şeydir. İslamcılık sadece bir muhalefet söylemi midir? Öyle olsa Abdülhamid'in İslamcılığı veya Mehmed Akif'in Osmanlı'nın beka sorunsalına ve ittihad-ı İslam idealini hedeflemiş İslamcılığı hangi iktidara muhalif bir söylemdir?

Siyasallık çok büyük projelere sahip olmaya gerek olmaksızın da en temel düzeyde taraf olmakla ilgilidir. Baştan itibaren İslam'ın bütün söylemleri Müslümanı bir taraf olmaya zorlar. Adem'in yaratılışıyla ilgili hikayeden başlayarak Kur'an Müslümanı şeytana ve in-

sanlardan dostlarına karşı Allah'ın yanında durmaya davet eder. Siyasalın en temel tanımı budur ve bu tanım şu veya bu projeye sahip olmaktan önce de Müslümanın siyasallığını belirleyen bir şeydir. İslam'ın özü olan tevhid baştan sona bu tarafı belirlemeyle ilgilidir. Başka ilahları reddetmek, işe bir ret ile başlamak ve kendisine evvelinde ahirinde uyulacak yegane otorite olarak Allah'ı tanımak.

İnsanlara ilahlık taslayan güçlere karşı reddiyeci bir duruş sergilemeden Müslüman olunmadığına göre, ve ilahlık taslayanlar her dönem ve bağlamda var olduğuna göre, siyasallık Müslümanın varoluşunun en temel düzeyidir. İslamcılık Müslümanın bu haline işaret eder ki, bu isimlendirmeye hiç ihtiyaç duymadan da Müslümanın bu boyutu anlatılabilir. Kur'an bu kavrama müracaat etmemiş mesela.

Yeni bir kavrama ihtiyaç duymak biraz da kavramların toplumdaki iletişimi sağlayabilmesiyle ilgilidir. İslamcılık kavramı, belli bağlamlarda Müslüman kavramındaki işlev daralmasının bir sonucu olarak devreye girmiştir ki, bizzat kavramın ortaya çıkışı 19. Yüzyıl'dan çok daha gerilere gider. İlk dönemlerde de bizzat bu kavrama müracaat edilmiştir. İmam Eşari'nin meşhur eseri Makâlâtü'l-İslamiyyîn ve İhtilafu'l Musallîn (İslamcıların Sözleri ve Musallilerin İhtilafları) başlığını taşıyor ki İslamcılardan kasıt tam da İslam'ı doğru anlayıp yaşayan ve mücadelelerini verenlerdir. Zaman zaman ortaya çıkan mücahit, murabıt gibi kavramlar da dönemlerinde İslamcılığın ifade etmek istediği anlamları ifade etmiştir.

İslamcılık tartışmasını başlatan iki taraftan biri olan Mümtazer Türköne, İslamcılığı belli bir dönem için İslam'dan yola çıkılarak geliştirilmiş Marksizm veya liberalizm ile aynı kulvarda rekabet etmeye çalışan bir siyasi proje olarak görüyor ve bu haliyle iktidara geldiği halde hedeflerini gerçekleştiremediğini anlatıyor. Neden? Çünkü ona göre İslamcılığın asıl yeri muhalefettir o yüzden bir muhalefet söylemi olarak cazip sayılabilen İslamcılığın iktidara gelmiş olması onun bizatihi başarısızlığının tek başına bir göstergesi sayılabilir.

İktidarı her zaman İslamcılığın ötekileştirdiği bir konum olarak

görmek bana göre Türköne'nin İslamcılık hakkındaki asıl yanlışlarından biridir.

1. Türköne bunu yer yer "normatif bir ilke" olarak, yani "İslamcılık sahici olacaksa hep muhalefet olarak var olmalıdır" mealinde, yer yer de "olanı betimleyici bir tespit" olarak ortaya koyuyor.

Öncelikle bir durum tespiti olarak yapıyorsa, doktora tezi olarak çalıştığı 19. yüzyıl İslamcılığının nasıl bir konumdan hareket ettiğini iyi düşünmek gerekiyor? 150 yıllık bütün tarihi boyunca hep muhalif bir hareket olarak kaldığını söylediği "bu ideoloji" Abdülhamid'in zamanında da mı bir muhalefet ideolojisiydi? Ya Mehmet Akif'in ve ilk dönem Sebilürreşad çevresinininki?

Türköne "Bu güçlü siyasî akım, sistematik olarak hep iktidarın uzağında tutuldu. İslâmıcılık, -Abdülhamid dönemi de dâhil- hiçbir zaman devlet katında resmî bir koruma ve himaye görmedi" diyor. Bizatihi iktidarın şu veya bu amaçla benimsediği bir ideoloji nasıl iktidardan uzak tutulmuş olabilir ki? İktidardakilerin siyasetlerine yön veren bir anlayış, bir duruş, içte ve dışta ittihad-ı İslam stratejisi bizatihi İslamcılık değil miydi? Bu haliyle bir iktidar ideolojisi olarak mevcudiyetini ayrıca "himaye ve koruma" çerçevesinde düşünmeye gerek var mı? Bu dönemde İslamcılık adına ortaya konan söylemin devletçiliği sonraki İslamcı söylemlerin ayıklamayı bir türlü başaramadığı sağcı muhafazakar unsurlarının da kaynağı değil miydi? Esasen Cumhuriyet öncesi ve sonrası İslamcılığın iktidar-muhalefet ilişkisi açısından farklı halleri üzerinde çokça duruldu.

2. İslamcılık için muhalefetin normatif bir ilke olarak varsayımına gelince, hatırlatalım ki, İslam'ın öyle bir ilkesi yok. Sürekli ve her halükarda kinik bir muhalefet güzellemesi ile İslam'ın sorumluluğu önplana çıkaran siyaset felsefesinin bağdaştırılabileceğini hiç düşünmüyorum. Nesnel olarak iktidar şanslı olmayanların ürettiği muhalefet teolojileri ile İslam'ın işi olmaz.

Esasen İslamcı siyasete sadece muhalefet rolünün yakıştırılması kanımca yine onun tabiatını yeterince iyi değerlendirememekle ilgili bir durum. Bu konu aslında İslam'ın siyasal-ilahiyatının

da ayırt edici bir yanı. Ernest Gellner'in (yakın zamanlarda Kabbacı Yayınevi tarafından Müfit Günay'ın başarılı çevirisiyle yayımlanmış) Muslim Society isimli eserinde diğer dinlerle karşılaştırmalı olarak İslam'da işaret ettiği bir özellik, İslam'ın dünyada hızlı bir başarıyı ve kitabının bütünlüğünü sağlamış tek din olduğudur. Hristiyanlık zayıf kaldığı için Sezar'ın hakkını Sezar'a teslim etmek zorunda kaldı, güçlendiğinde de onu sahiplenmeye cüret edemedi. Yahudiliğince durumu daha da karışık. Peygamberleri Hz. Musa zamanında vaadedilmiş topraklarına girememiş, girdiklerinde bile rahat edememiş ve hiç bir zaman sürgünden kurtulamamış, dünyadaki emellerini gerçekleştirememiş bir topluluk. Sürekli diaspora halinin ulaştırdığı yerin siyonizm olması Yahudiliğin bedelini bütün insanlığa ödettiği bir siyasal teoloji.

Oysa Müslümanlar, Gellner'e göre, Mekke'deki 13 yıllık ağır tecrübenin ardından Medine'ye hicret etmiş orada hızla iktidarı kurmuş, kitapları ve hayat modelleri uygulamalı olarak tamamlanmış ve bunun teolojik söylemini de bütün zamanlar için üretmişler.

Bu karşılaştırmaya, proleteryanı hiç bir zaman istediği yere ulaştıramamış olan Marksizmin tecrübesini de katarak baz alırsak, Müslümanlar bir hayat içinde olabilecek her türlü siyasal konumu yaşamış ve her türlü durum için bireysel ve toplumsal bir fıkıh üretme tecrübesine sahip oldukları gibi, hayatı dinamik bir süreç olarak algılayıp bunun siyasal fıkıhını da üretebilmiş bir topluluk. Bunun onlara çok özel bir nitelik kazandırmadığını söyleyemeyiz herhalde. Farklı fıkıhlar arasındaki geçişliliklerde kuşkusuz bir bütünlük ve tutarlılık aranır. Süreç menzilden kopuk değildir çünkü.

Şu kadarını rahatlıkla söyleyebiliriz ki, siyasal teolojileri bütün bir süreç fıkıhını ihata edebiliyor olmak diğer dinler ve siyasal ideolojiler arasında bir tek Müslümanlara nasip olmuştur. Ancak burada da şu ihtiyat payını elden düşürmeden: İslam'ın bütün boyutlarıyla dünyada "tamamlanmış", idallerini bir dönem için gerçekliğe aktarabilmiş bir din olması bütün Müslümanların her zaman bu bütünlüğü kurabildikleri anlamına gelmiyor.

O yüzden Müslümanların iktidarına yine Müslümanların muhalefeti hem teorik olarak mümkün hem de bunun sayısız tarihsel örneklerine rastlarız. Bugün de bunun böyle olmasının önünde hiç bir teorik engel yoktur. Yani daha açıkçası İslamcı özellikleri de olan bir iktidara muhalefet etmek esas itibarıyla İslam'a muhalefet etmek demek değil. Bu, adı öyle konulsun veya konulmasın, İslamcılığın ne kadar hegemonik (Foucaultcu anlamda iktidar) olduğunun başka bir işaretidir sadece.

**Prof. Dr.
Yasin AKTAY**

Islamism and Politics

The argument of Islamism has recently been carried to a point where the conceptual dimension is being discussed after certain comments of different writers. The argument, which has been broadened by different views, turned into a cause to reassess the characterization of Islamism, and the relation between Islam and politics. It is a good sign that Islamism has become a matter of discussion and especially thinking about itself. This could turn into a movement of self evaluation, which we strongly require.

The discussion had started with the question that why was the Moslem identity not sufficient against the argument that each Moslem is already an Islamist. But where do we derive the provision that a Moslem cannot have any other name or identity but Moslem? In the Quran, Moslem (Muslim) is identified as being “believer” (moo’min), “sincere” (mookhlis) and at the mean time as “beneficent” (moohsen) and having many other characteristics. The word “Muslim” covers all these identities in a way; however each of these names highlights different features and characteristics of Muslim. If the word “Muslim” specifies every aspect of a Moslem then why were all these characteristics required? If Quran itself has increased the characteristics of the Moslem, then what do we servants of God can do? The main point here is that this characterization should not exceed the boundaries of Quran.

Then the question is that which characteristic of a Moslem does Islamism point to and to which extent this characteristic is temporary, permanent, modern and political? Is it a necessity that it should be modern if it is political? The “Islamist” characteristic of a Moslem is actually related to the political aspect and is a sine qua non of this characteristic. Since politics is a fact which is within the human in general and Moslem in special. Is Islamism only an oppositional discourse? If so, then the Islamism of Sultan Abdulhamid or Mehmet Akif’s Ottomanism and Union of Islam ideas oppose which governance?

Politicism basically is related to being a party without requiring big projects. All discourses of Islam from the very beginning force Moslem to be on a party. Starting

from the creation of Adam, Quran calls human to stand on God’s side against the Satan and other people. This in fact is the basic definition of politics and this definition, rather than owning any project, determines the politicism of the Moslem. The “tawhid” (oneness of God), which is the essence of Islam is totally related with determining this party; denying any other gods, starting the belief with a denial and accepting Allah as the sole authority to obey.

Since it is not possible to be a Moslem without having a rejectionist stance against powers claiming divinity, and considering the fact that such powers exist in every time and circumstances, politicism is the basic level of the existence of the Moslem. Islamism points to this situation of Moslem; in fact this aspect of a Moslem could be explained without such identification. Quran for instance, has not used such a concept.

Requiring a new concept is related with the ability of concepts to maintain the communication in the society. The concept of Islamism is has stepped in to as a result of the shrinking of the function of the Moslem concept. In fact the birth of the concept goes back much beyond the 19th century. During the first periods this concept itself was used. The article of Imam Al Ash’ary bears the title “Maqalat’al Islamiyyin wa Ekhtilaf’al Mousalleen” (Words of Islamists and Controversies of the Mousalleen); the word “Islamist” here refers to those who live Islam truly and struggle for it. Terms like “moujahid” or “mourabet”, which occur from time to time, have meant meanings defined by Islamism.

Mümtazer Türköne, who is one of the two sides initiating the Islamism argument, sees Islamism as a political project trying to compete with Marxism or liberalism, which both have been developed by modeling Islam at certain times, and explains that it has not achieved its goals after coming to the power with its current status. Why? The reason, he believes, is that the real place of Islamism is the opposition, and coming to the power can be considered as a sole indicator of its failure.

I believe one of Türköne’s main mistakes regarding Islamism is that he sees government power as

a position he always considers being factionalized by Islamism.

1. Türköne puts his theory forward sometimes as a “normative principle” in other words “If Islamism should be realistic, it should always exist as opposition”, and sometimes as a “identification describing the existing”.

Initially in order to determine the situation, one should think the starting point of the 19th century Islamism, which was his doctorate thesis. Was this ideology, which he mentions as being an opposition movement since 150 years, an opposition ideology during the reign of Sultan Abdulhamid II? What about Islamism of Mehmet Akif and first phase of “Sebilürreşad” followers?

Türköne says “This strong political movement was systemically always kept away from the power. Islamism never experienced protection and patronage from state authorities, even during Sultan Abdulhamid”. How can ideology adopted by the government for a certain reason be kept away from the power? Was an intellect, a stance and a strategy named Union of Islam, which set the pace for the policies of the governing power, not Islamism itself? Is it necessary to think about this ideology, which sustains existence as a governing ideology in scope of “protection and patronage”? Was the statism, which was the main character of the discourse, put forward as representing Islamism, not the resource of rightist conservatism discourse, which the sequential Islamist discourses did not manage to sort out? In fact many discussions have been made regarding different status of pre and post Republic Islamism from the point of government-opposition relations.

2. As for considering opposition as a normative principle for Islamism, we should recall that Islamism does not have such a principle. I do not think that it would not be possible to reconcile continuous and cynic opposition appraisal with Islam, which has a political philosophy highlighting responsibility. Islam has nothing to do with opposition theologies developed by those who practically do not have a chance for government.

In fact ascribing only an opposition role to Islamist politics is related with not being able to assessing its nature very sufficiently.

This is actually a distinguishing aspect of Islam’s political-theology. In Ernest Gellner’s book Muslim Society (published recently by Kabalcı Publishing with translation by Müfit Günay), a feature which he points to regarding Islam is that Islam is the only religion which has achieved a fast success and maintained the unity of its Book. When Christianity weakened, they “gave the devil his due”, and when it claimed back power, they did not manage to reassume that due. In Judaism, the situation is more complex. They are a community, which have not actualized their ambitions, did not manage to enter the promised lands during the time of their prophet Moses, did not comfort when they did, and never got away from exiles. It is a political theology, which they made the whole world pay for, after the point they arrived to is Zionism through continuous Diaspora status.

Moslems on the other hand, according to Gellner, migrated to Madina after 13 years of suffering in Mecca, established a state, its book and life model completed and its theological discourse produced through time.

If consider Marxism’s experience by including it to this comparison keeping in mind that it has never managed to carry its proletariat to its objectives; Moslems are a community, which have experienced every political position in life, able to produce individual and society law for every situation, and perceived life as a dynamic process and be able to develop political law. Thus we can say that this situation gives them a very special characteristic. In transition between different laws (fiqh), unity and consistency is sought. The process after all, is not disconnected from the range.

We may easily say that it is only a peculiarity of Islam among all other religions and political ideologies that its political theologies surround a total process law (fiqh). However we should keep in mind at this stage; the fact that Islam is a religion, which has transferred its “completed” ideals with all aspects into reality for a period, does not mean that Moslems have been able to establish this integrity every time.

Therefore it is theoretically possible to see Islamist opposition to the Islamist government, besides we come across many historical samples of this situation. In other words opposing a government with Islamist features does not in fact mean opposing Islam itself. This, whether it is named as such or not, is another sign that shows how hegemonic (government as defined by Foucault) Islam is.

ALLAHA SAVAŞ AÇMAK

Bu başlığı görünce biraz şaşıracaksınız amma konuyu size takdim edince, kıymetli okurlarım sizde bana hak vereceksiniz.

Almanya’da bir mahkeme Sünnet olmayı, yaralama suçu olacağına hükmetmiş yani kim çocuğunu sünnet ettirirse ve sünnet eden doktor kimse yargılayıp insan yaralama suçundan yargılayacak ve mahkum edeceğine karar vermiş. Şimdi düşünün bu kadar cehalet ancak bu kadar okumakla mümkündür sözüne mi atfedeyim yoksa Alman cahillerinin doğrudan İslam gibi bir din e savaş açtığına mı yorumlayayım.

Ey bu kararı veren İnanç düşmanları ne yaptığının farkında mısınız? Bu düpedüz Allaha savaş açmak demektir. Yüce peygamberimizin emri olan sünnet olmak , müslümanların vazgeçemeyeceği bir Sünnet aynı zamanda dini bir ritüelidir. Sizden önceki Karun, Nemrut, Şeddat, Firaun ve benzerleri sizin gibi yaptıkları din düşmanlıklarına karşı Hak ile yeksan oldular. Cenab-ı Hak onları helak etti. Sizde helak olmak istiyorsunuz! İnşallah karşılığını Yaradan en kısa sürede size verecek ve bunu da göreceksiniz. Medeniyetler ahlaksızlıkla yıkılmaz ancak zulüm ederler ise yıkılırlar.

Sünnet olmayı yasaklayan beyin ne küçük bir beyindir? Almanlar ağabetsizliğe oynadıkları bu asırda böyle bir kararı nasıl alır? Halbuki büyük devlet olmanın temel esaslarından biride inanca ve kültüre saygılı olmaktır. Tebaa sı kim olursa olsun onu hür

ve inancı ile yaşatırsa o devlet büyür. AB Bakanımız ve yetkililer gerekli girişimleri yaptı ama dinleyen kim?

Din hakkında karar vermek hiç bir mahkemenin ve şahsın haddi değildir. Osmanlı ve T.C asla asırlardır böyle bir hadsizlik yapmamış, yapmadığı içinde hep büyük devlet olarak tarihteki yerini almıştır.

Türk mahkemeleri kalkıp hiç bir zaman Hristiyanlık veya Yahudilik hakkında içtihadı bir duruşma bile yapmamıştır.

On bir Eylül ile başlayan İslam düşmanlığı son hızıyla Almanya’da devam etmektedir. Bu hasmane tavırlar Müslümanlara değil doğrudan Allaha savaş açmak demektir.

Alman siyasi ve Devlet adamlarına bu sütunlardan sesleniyorum. Bağımsız yargı bahanelerinin ardına sığınıp bu vahim olayı görmezlikten gelemezsiniz. Bir an önce müdahale edip bu durumu ortadan kaldırın yoksa Yaradan din inin sahibidir, size öyle bir ders verir ki sizi millet olarak tarih sahnesinden siler. Geçmişe bir bakın size düşen dersi bir an önce alın lütfen.

Ey Avrupa ne kadar İslam düşmanlığı yaparsanız yapın, Müslümanlığı tercih eden Avrupalıları engelleyemeyeceksiniz. Gelecekte Avrupa’da Müslüman sayısı Hristiyanlardan fazla olursa şaşırmayın. Bu bağnazlıkla insanınızın İslami zemine nasıl kolayca kaydığının farkında değilsiniz. Allah sizi İslam ile ıslah eylesin.

DECLARING WAR TO ALLAH (GOD)

You may be baffled when you see this title but when you go on reading you will see why I have chosen such a heading.

A court in Germany has decided to ban circumcision on the basis that circumcision to be considered as an injuring crime; and whoever conducts this application would be tried and sentenced for injuring another person. I am not sure whether to evaluate this decision by saying “such ignorance can be achieved only via studying so much” or that these German ignorant have declared war directly on a religion like Islam.

Are those who have given such a decision aware of what they are doing? This is totally declaring war to God. Circumcision, which is an order from our Holy Prophet, is a ritual Muslims will not leave. Before you many other like Nimrod, Pharaoh and many others declared war on Allah, but their end was a complete failure; God Almighty destructed them. You want the same end! Hopefully God will give you what you want as soon as possible and you will see it. Civilizations do not fall with immorality but they fall with oppression.

What kind of decision it is to ban circumcision? How can Germans take a decision in such a century when they play the big brother role? On the contrary, one of the main principles of being a great state is to be respectful to all beliefs and cultures. A state can grow only if they provide a free

environment for its citizens. Our EU Minister has made some attempts on this issue but it was useless.

It is any court or person’s right to decide for a religion. Neither the Ottoman Empire nor Republic of Turkey has done such a practice for centuries. This is why it has always taken its place in the history as a great state.

Turkish courts have never even held a trial session against Christianity or Judaism.

The Islamophobia, which has started with September 11, continues in Germany. Such hostility is to declare war not only to Muslims, but directly to God.

I would like to address German politicians from this column. They should not find excuses such as “independence of jurisdiction” for such a serious event. You either will correct such a wrong decision or the owner of the religion (God) will give you such a lesson and delete you from the history. Please look back at the history and act as a big state.

No matter what the European states do they will not be able to stop Europeans from choosing Islam. Do not be surprised when the number of Muslims outnumbers Christians in the future. You are not aware that you are facilitating the move of your people towards Islam with your bigoted views. May Allah chasten you with Islam!

Zülfü CANPOLAT

ULUSLARARASI Sivil İnisiyatif GAZETESİ

İMTİYAZ SAHİBİ
Tulay ERİM ÇÖMEZ
GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Mehmet Süreyya ORAL
GENEL KOORDİNATÖR
Süleyman Baydar
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Tulay ERİM ÇÖMEZ
HABER MÜDÜRÜ
Fahri ŞENYİĞİT
EDİTÖR
Akin AKSU
SPOR MÜDÜRÜ
Fethi DURAN

FOTO MUHABİRİ
Oktay BAŞYILDIZ, Zeliha ŞAHİN
İÇANADOLU TEMSİLCİSİ
Fuat ÜLGER
KAYSERİ İL TEMSİLCİSİ
Zeliha KÖKSAL
KAHRAMANMARAŞ İL TEMSİLCİSİ
Şahin KARPUZOĞLU
İSTANBUL TEMSİLCİSİ
Eyüp KOCAKAYA
TRABZON İL TEMSİLCİSİ
Ahmet TAŞKIN
RİZE İL TEMSİLCİSİ
Ömer Sadık TAŞKIN
TBMM TEMSİLCİSİ
Adnan H. FİŞENK
İNGİLTERE İL TEMSİLCİSİ
Gülray YAPICI
YURTDIŞI KOORDİNATÖRÜ
Serdar KOCAKAYA
BALKANLAR TEMSİLCİSİ
Uğurhan KURT

HUKUK DANIŞMANI
Av.Neslihan DURAN KOCAKAYA,
Av.Faruk EVİRGİN, Av. Kerim ÖZTÜRK,
Av.Önder KARAÇAM, Av.Rabia Mutlu KARAÇAM
TERCÜME
Safiye Anıl SOYLU
DANIŞMA KURULU
Hakkı ORHAN, Ahmet AKSU,
Ergün ALANKUŞ,
Ramazan TOPRAK, Hilmi TAŞKIN,
Zeynep KÖŞKER, Mehmet SARI,
İdris ORTAKAYA, Nesrin AYATA DEMİRDAĞ
Behçet UYANIK, İbrahim ELMA,
Ömer ALTIKARDEŞ,
Volkan KAYA, Mahmut GÜLDİBİ,
Musa ÖZDEMİR,
Abdullah ÜLGER , Neslihan DURAN KOCAKAYA,
Mustafa KURT
REKLAM SORUMLUSU
Aynur SARIKEKİLLİ,
Levent ŞEKER, Veysel KÜRK,
Yasemin AYDOĞAN

SAYFA TASARIMI
Ertan GÜLDİBİ
BASKI
Korza Yayıncılık Basım San. ve Tic. Ltd. Şti.
Büyük Sanayi 1. Cad. No: 95/1
İskitler/ANKARA
Tel : (0312) 342 22 08
Fax: (0312) 341 14 27
www.korzabasim.com.tr
korza@korzabasim.com.tr
DAĞITIM
AMADE AJANS
WEB TASARIM
Can BAŞKAN
ADRES
Büyük Esat Mah. Fethiye Sok. No: 12/4
GOP-ANKARA/TÜRKİYE
Tel: +(90 312) 340 02 24
Faks +(90 312) 446 37 34
info@gazetesivilinisiyatif.com
www.gazetesivilinisiyatif.com

Fakirlik İnsanları Hasta Ediyor

Veba Hastalığını yendik, kızamığı atlattık, Verem hastalığına ilaçlar ürettik fakat en büyük hastalık olan fakirlik Virüsü'nün önüne geçemedik.

Ve siz değerli okurlarıma soruyorum?

Her insan, sağlıklı yaşamayı hak etmiyor mu?

Sivil İnisiyatif' in beşinci sayısında Ekonomi Kalkınma ve İşbirliği Örgütü OCED verilerine göre yoksul çocuk sayısının Türkiye'de en yüksek sayıda olmasından dolayı sonuncu sırada yer almasından bahsetmiştim. Bu durum Avrupa' da neden Böyle değil?

Fakirler Avrupa'da inanılmaz derecede saygı görüyorlar ve ihtiyaçları saygı içinde karşılanıyor. Bu yardımları kimler yapıyor biliyor musunuz ?

Önce devlet tarafından sistematik olarak korunuyorlar ve beraberinde Kiliselerin kurmuş olduğu Vakıflar bu hizmetleri yapıyorlar.

Bunlardan birkaç örnek verecek olursak Caritas Verband 507.000 kayıtlı çalışanının yanında bir o kadarda gönüllü çalışanıyla organize olmuşlar Almanya'da .Die Johanniter gibi sayısız Vakıf yoksullara ,ihtiyaç sahiplerine yardımcı oluyorlar ve çaresizlik içinde bırakmıyorlar.O kadar ki en ince detaylar bile düşünülmüş.İnsan bu çalışmaları taktir etmeden geçemiyor örneğin:babası ,annesi veya yakın akrabası vefat etmiş çocuklara bu vakıflar bu üzüntüyü atlatabilmeleri için özel bir birimle özel pedagojik danışmanlar ile çocuklar psikolojik çöküntüden çıksınlar ve geleceğini belirleyen okul hayatlarından ,derslerinden geri kalıp not ortalamaları düşmesin ve hayattan soyutlanmasınlar diye ücretsiz yardım sunuyorlar.

Caritas Verband yoksul ve çaresiz insanlara sorun oluşturan hemen hemen her konuyu ele alıyor.İnsan

nın ailesi gibi ilgileniyor.

Onların gelişimindeki sı, kiliselerin kurmuş olduğu vakıfların, derneklerin zenginlerin ve halkının fakirlere yardım etmek için organizasyonlarda yer almalarıdır .Bu yardım sistemini yaşam tarzına dönüştürmüş olmalıdır.

İnsan bu çalışmaları gerçekten taktir etmeden geçemiyor. Bizlerin tarihinden örnek alınan bu yardımlaşma sistemlerine şimdi biz gıpta ile bakıyoruz. Bu durumu milletimiz ve İslam alemi için çok üzücü buluyorum.

Son yüz yılda ise bizlerde Yoksullar sessizce acı çekiyorlar önce kendilerine sonrada etraftaki insanlara karşı güvenlerini yavaş yavaş yitiriyorlar. Çaresizlik içinde kalıyorlar ve üretmiyorlar, Bu acıyı çeken insanlar, bedenlerini taşımakta zorluk çekiyorlar, tüm güzel hislerini düşüncelerini inançlarını adeta kayıp ediyorlar. Her şeye rağmen onlara son umut olarak yol gösterecek kendinden biri olarak bizlerin şefkat ellerini güzel yürekleri bekliyorlar...

Biz Müslüman'ız, İnce ve asil bir dinimiz var.

İslam dininin temel prensiplerinden birisi Peygamberimizin Hz.Muhammed A.S. bize "Komşusu aç iken tok yatan" bizden değildir hadisi şerifi ile uyarmıştır.

İslam anlayışıyla giden Avrupa'nın üstadı olmuş Müslümanlar, Avrupa'nın ilimin de ve fikirlerini geliştirmelerinde, derin izler bırakmışlardır. Avrupa medeniyete kavuşmadan önce İslam dinine dayalı Endülüs medeniyeti ve Osmanlı medeniyeti Avrupa'yı Avrupa yapmıştır.

Gelecekte Türkiye'nin teminatı olan çocuklarımıza ve yoksul halka, onlar bizim evlatlarımız, bizim halkımız deyip Türkiye'nin geleceğine sahip çıkmalıyız...

Poverty Makes People Sick

We have overcome plague; we managed to beat measles; we produced medicines to heal tuberculosis; however we have not managed to overcome the biggest virus of all times: the poverty.

Now I ask my dear readers; do we all not deserve a healthy life?

I had mentioned in the fifth edition of the Journal that according to OECD data, Turkey ranks at the bottom lines of the statistics in terms of number poor children. Why is it not like this in Europe?

The poor are treated in a big respect in Europe and their necessities are covered with respect. Do you know who is doing this? First they are protected in a systematic way by the government and then by charity foundations established by churches.

To mention an example; an organization named "Caritas Verband" serves in Germany with 507.000 registered staff and same number of volunteers. Caritas Verband deals with every issue related with the surviving of the poor and desperate people. They deal with them like their own families. Many foundations like "Die Johanniter" help those in need and cover all their requirements. They do not miss even the tiniest detail. For instance, they provide free special pedagogic consultancy for those children who have lost any or both of their parents or family members to make them recover from the traumatic situation and bring them back to life.

The secret behind this development is, as mentioned

above, the organizations and associations established to help those in need. This assistance system has become a lifestyle for them.

There is nothing else to do than respect such organizations. We are envying such organizations, which existed in our past. I found this situation tragic for our nation and Islamic community.

As for our society, the poor are suffering since a century and start losing respect first to themselves and then to others. They become desperate and not able to produce anything. They find it difficult to carry their own selves and lose all their positive feelings. Despite all these facts, they still wait for a touch of mercy and guidance to help them.

We are Muslims and we have a gracious and noble religion.

One of the main principles of Islam is a well known hadith (Prophet's sayings), which is "that who is fed and his neighbor is hungry is not one of us".

Muslims in the past have left deep traces to the development of the science and thoughts of Europe. Before European civilization was shaped, the Islamic civilization in Andalusia (Spain) and the Ottomans have influenced the formation of the European civilization.

We must show our devotion to all our children, who are the future of our country ...

Zeliha KÖKSAL

ANKARADA YEREL VE GENEL YÖNETİMLERİ YAKINDAN İLGİLENDİREN

26.000 DENEKLİ DEV ANKET

GIANT SURVEY WITH THE NUMBER OF 26.000 SUBJECTS

THAT IS OF PARTICULAR CONCERN TO LOCAL AND GENERAL ADMINISTRATIONS IN ANKARA

Hizmet ve Kaliteyi Genç, Dinamik Ekibiyle Yakalayan Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi

• Prof. Dr. M. İ. Safa Kapıcıoğlu'nu tanıyabilir miyiz ?

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden 1983 yılında mezun oldum. Devlet Hizmet Yükümlülüğümü Emirdağ'da yaptıktan sonra Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji anabilim dalında uzmanlık eğitimimi tamamladım. Kısa bir süre Ankara Dr. Muhittin Ülker Acil Yardım ve Travmatoloji Hastanesinde (Trafik Hastanesi) çalıştıktan sonra Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesinde öğretim üyesi olarak göreve başladım ve bu üniversitede öğretim üyeliği yanı sıra çeşitli idari görevlerde bulundum. 1991-2008 yılları arasında bulunduğum Selçuk Üniversitesi'nde öğretim üyeliğinin yanı sıra üç yıl başhekim yardımcılığı, bir yıl dekan yardımcılığı, iki yıl başhekimlik yaptım. Ayrıca Selçuklu Tıp Fakültesi'nin kurucu dekanlığını iki yıl süreyle yürüttüm. 2008 yılında Sağlık Bakanlığı Sağlık Eğitimi Genel Müdürü oldum. Bu görevim yaklaşık 3,5 yıl sürdü. Bu arada Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesine öğretim üyesi olarak atandım. Halen Keçiören Eğitim ve Araştırma

Hastanesi Başhekimliği görevini yürütmekteyim.

• Başhekim olduğunuz Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi hakkında bilgi alabilir miyiz?

Hastanemiz Türkiye'nin en büyük ilçesi olan Keçiören'de bulunmakta olup Sağlık Bakanlığı'na bağlı 308 yataklı bir eğitim ve araştırma hastanesidir. 2005 yılında kurulmuştur. Eğitim hastanesi olarak hemen bütün dallarda hizmet veren bir hastanedir. Genç ve dinamik bir ekibimiz var. Hep birlikte hem hastalarımıza iyi ve kaliteli bir hizmet vermeye çalışıyoruz hem de pek çok dalda uzman hekimler yetiştiriyoruz. Ayrıca robotik cerrahi gibi son teknolojik gelişmeleri de yakından takip ediyoruz.

• Sağlık Bakanlığı Teşkilat Yasası ve Tam Gün Yasası'nın Eğitim ve Araştırma Hastanelerindeki Yansımaları neler olmuştur?

Tam gün yasa yürürlüğe girmeden önce de Eğitim ve Araştırma Hastanelerinde tam gün çalışma oranları % 90 ları geçmişti. Tam gün yasa ile bu oran

% 100 e ulaştı ve bugün herhangi bir sorun yaşanmamaktadır. Ancak Anayasa Mahkemesinin bazı hükümleri iptal etmesiyle üniversite hastanelerinde üç ayrı grup meydana gelmiştir. Bunlardan birincisi tam zamanlı çalışan öğretim üyeleridir. İkincisi dışarıda özel olarak serbest meslek icrası yapan ve üniversite hastanesinde işlem yapmayan öğretim üyeleridir. Son grup ise ücretsiz izin alarak dışarıda çalışmayı tercih eden hocalardır. Bu durum özellikle büyük şehirlerdeki üniversite hastanelerinde bazı sıkıntılara sebep olmaktadır. Yeni bir hukuki düzenlemeye özellikle üniversite hastaneleri açısından ihtiyaç vardır.

Sağlık Bakanlığı Teşkilat Yasası'na gelince, bu yasa ile Sağlık Bakanlığı'nda köklü değişiklikler olmaktadır. Öncelikle merkez teşkilatında genel müdürlük ve bağlı kurumların yapıları ve görev alanları değişmiştir. Ayrıca Kamu Hastaneleri Kurumu kurularak Sağlık Bakanlığı'na bağlı bütün hastaneler, Genel Sekreter ile yönetilen birlikler şeklinde bu kuruma bağlanmıştır. Yakın zamanda birliklerin kurulma aşamalarının bitirilmesiyle kanunda belirtilen hükümlerin hayata geçirilmesi tamamlanmış olacaktır. Böylece hastanelerin özellikle idari yapılanması değişecek, hastane ve birlikler sözleşmeli yöneticiler tarafından idare edilmeye başlanacaktır.

• Size göre Aile Hekimliği uygulamasının, hastaneler üzerindeki yoğunluğun azalmasına yeterince katkısı oldu mu? Aile Hekimliği uygulaması ile istenilen hedefler yakalanabildi mi?

Aile Hekimliği uygulaması ülkemiz için çok önemlidir. Halen bir aile hekimine 3000 civarında nüfus düşmektedir. Bunun 2000 civarında olması ve sevk zincirinin kurulmasıyla aile hekimliği

sistemi daha ideal bir yapıya kavuşacaktır. Aile hekimlerinin ve aile hekimi uzmanlarının sayısının azlığı sevk zincirinin işlemesindeki en önemli engeldir. Bu sebeple henüz hastaneler üzerindeki hizmet yoğunluğu azalmamıştır. Buna rağmen aile hekimleri, koruyucu hekimlik hizmetleri başta olmak üzere toplum sağlığına büyük katkılar sağlamaktadırlar. Zamanla aile hekimliği uygulamasının yerleşmesinin ülkemizde sağlık kültürünün oluşmasına katkı sağlayacağına ve sağlık sistemimizin daha sağlıklı bir yapıya kavuşacağına yürekten inanıyorum.

• İngiltere'de yapılan bir çalışma, birinci basamak hekimin güncel tıp bilgilerini izleyebilmesi için günde 39 makale okuması gerektiğini göstermiş. Türkiye'de hekimlerimizin günlük iş temposu, kendini yenileyebilmesi için okumasına yeterince imkan bulabiliyorlar mı?

Hekimlik ister birinci basamakta olsun isterse uzmanlık alanlarında olsun sürekli kendini yenilemeyi gerektirir. Bunun için tıbbi dergileri takip etmek, kitap okumak, kongre ve kurslara katılmak çok önemlidir. Bu çabalar hem masraflı hem de zamana ihtiyaç duyan faaliyetlerdir. Ancak sizin de belirttiğiniz gibi hekimlerimizin üzerinde ciddi bir iş yükü vardır. Gelişmiş Avrupa ülkeleri ile karşılaştırıldığında hekim sayımız yarı yarıya azdır. Bu da hekimlerimizin iş yüklerinin avrupalı meslektaşlarından en az iki kat fazla olduğunu göstermektedir. Bu kadar iş yükü altında bile hekimlerimiz iyi yetişmekte ve gelişmiş ülkelerdeki hekimler kadar başarılı çalışmalara imza atmaktadırlar. Ayrıca hemen bütün eğitim ve araştırma hastanelerimizde ULAKBİM tarafından sağlanan tıbbi süreli yayınlara hekimlerimiz ücretsiz olarak ulaşabilmektedirler.

• Kamu Hastaneleri Birlikleri yasa-sını nasıl değerlendiriyorsunuz ?

Kamu Hastaneleri Birlikleri yasa önceden ayrı bir yasa taslağı şeklindeyken bugün Sağlık Bakanlığı Teşkilat yasa içinde yer almış onun bir parçası olmuştur. Bugünlerde bu yasanın amir hükümleri gereği -yukarıda da belirttiğim gibi- birliklerin kurulma çalışmaları devam etmektedir. Bu vesileyle belirtmek istediğim bir konu da şudur: Bu yasa da üniversite hastanelerinin birlikler içinde yer alma mecburiyetleri yoktur. Ancak bana göre üniversite hastaneleri de birlikler içinde yer alabilir ve bu birliktelik sağlık eğitimi yapımızın daha güçlü olmasına, ayrıca üniversite hastanelerimizin karşı karşıya olduğu işletme sorunlarının da çözümüne yardımcı olur kanaatindeyim.

Kecioren Training and Research Hospital attaining service and quality with its young, dynamic team

Can we know about Prof. M. İ. Safa Kapıcıoğlu ?

I graduated from Ankara University Faculty of Medicine in 1983. After I finished State Service obligation in Emirdag I completed my education expertise in the Department of Orthopedics and Traumatology at Ankara University Faculty of Medicine. After working at Ankara Dr. Muhittin Ulker Emergency and Traumatology Hospital (Traffic Hospital) for a short time I began to work as a lecturer in the Faculty of Medicine, Selçuk University, and in various administrative positions, When I was in Selçuk University between the years 1991-2008 together with my academic position I worked as a vice-chief physician for 3 years, as a deputy dean for one year and as a head physician for two years. In addition, I lead as the founder dean of the Selçuklu Faculty of Medicine for two year. I became Director General of Health Education in Ministry of Health in 2008. This task took approximately 3.5 years. In the meantime, I was appointed as a lecturer in the Faculty of Medicine University of Yildirim Beyazit. Currently, I serve as Chief of Staff of Kecioren.Training and Research Hospital

Is it possible to have some information about Kecioren Training and Research Hospital?

Our hospital located in Keçiören, the biggest borough of Turkey, is training and research hospital affiliated to the Ministry of Health with a capacity of 308-bed. It is established in 2005. As a training hospital it serves almost all the branches. We have a young and dynamic team. We try to provide both good and high quality service and raise specialists in many fields. In addition, we are closely following the latest technological advances such as robotic surgery.

What are reflections of the

Organization Law and Full time Law of Ministry of Health to Education and Research Hospitals?

Before the law of full-time work entered into force full time work rates were above 90% in Education And Research Hospitals. This ratio has reached 100% with full-time law and there isn't any problems experienced today. However, After Constitutional Court canceled some provisions three separate groups occurred in university hospitals. The first of them is full-time faculty members. Second, the self-employed faculty members that do not work in university hospitals. In the last group is the instructors who prefer to work out by taking unpaid leave. This situation causes some problems, especially in university hospitals in big cities. A new legal regulation is needed especially in terms of University hospitals.

As for the Organization Act of the Ministry of Health, fundamental changes are happening in Ministry of Health after the law. First, structures and scopes of duties of general

directorates and related institutions of the central organization were changed. In addition, Public Hospitals Authority were established and all the hospitals under the Ministry of Health were connected to this institution managed by the Executive Secretary in the form of associations. Soon after the establishment stage of unions is completed implementation of the provisions referred in the law will be finalized. Thus, administrative structure of hospitals will be changed and hospitals and unions will now be governed by contract managers.

In your opinion, Did family doctor practice contribute sufficiently to reduce the density on hospitals? Were desired objectives reached with family doctor practice?

Family medicine practice is very important for our country. Currently population of almost 3000 people is shared per a family physician. With the reduction of this number to around 2000 and the establishment of the referral chain, family medicine system will attain a more ideal structure. The small number of family physicians and family physician experts is the most important obstacle in the referral chain. For this reason, service density of hospitals has not decreased yet. Despite this, family physicians provide a great contribution to public health especially in preventive medicine services. I strongly believe that the settlement of family medicine implementation will contribute to the formation of health culture in our country and our health system will have a healthier structure over time.

It is indicated in a study conducted in England that primary care physician's should read 39 papers a day to follow up current medical

information. Are our doctors in Turkey able to find enough opportunity for reading to renew themselves within the pace of everyday business?

Medicine requires continuous self-renewal no matter if it is in your first year or in expertise field To do this, it is very important to keep track of medical journals, read books, attend conferences and courses. These efforts require cost and time. However, as you mentioned there is a serious workload on doctors. The number of our physicians is about half compared with advanced European countries. It shows that our doctors have workloads at least twice much as European counterparts. Our physicians even under such a workload are well-grown and taking accomplishments as much as physicians in developed countries. In addition, doctors can access free of charge to periodicals provided by ULAKBİM in almost all medical research and education hospitals.

How do you evaluate the law of Unions of Public Hospitals?

Association of Public Hospitals Act was a separate draft law in the past but today it is a part of Organization Law of Ministry of Health. Nowadays, due to the imperative provisions of this law, as I said above, the establishment of unions is in progress. On this occasion, I would like to specify that according to the law there is no necessity for university hospitals to take part in this unions. But in my opinion, university hospitals can take place in unions and this synergy will strengthen the structure of health education and also help the solution of business issues the university hospitals are facing with.

Dr. Teyfur
ERDOĞDU

Medeniyet Dediğin...

Bu yazının konusunu İstiklal Marşı-mızda da geçen *medeniyet* kelimesi-nin manası ve ona yüklenen işlevler oluşturacak. Bu yazıda ilkin medeni-yet acaba ne anlama gelir sorusuna ikinci olarak da daha önemli bir soruya cevap arayacağım: Medeniyet üst düzey bir yaşam için vazgeçilmez bir ölçüt olarak takdim edilir ve hemen hemen her tarafça da böyle olduğu kabul edilirken bu denklem acaba ne kadar doğrudur?

Önce medeniyet kelimesi;

Medeniyet kelimesini anlamını bilse de bilmese de kullanmayan yoktur. Acaba ne demektir medeniyet?

Medeniyet tek bir cümle ile medeni olma halidir. Anlamıysa Osmanlı sözlüklerinde “munis, müzehhebül’l-ahlak, edebli” olma hali olarak verilir. Kelimenin kökü şehir anlamına gelen *medine* kelimesinin de türediği Arapça *müdü*ndür. Yine “yönetmek ve malik olmak” anlamlarına gelen Arapça *deyn* (din=şeriat) mastarı ile de ilişkilendirilir. *Medini* (medeni) dediğimiz zaman da şehirli yani vahşi ve köylü olmayan kimseyi kas-tetmiş oluruz. Çünkü gerçek ortak yaşam, dinin tüm yönleriyle idraki ve incelme ancak şehirde mümkündür (Mesela cuma namazı gibi bazı ibad-atin sadece şehirlerde farz olması hali). Medeni yani şehirli olmayana ise *bedevi* denir. Yine bedevi olmak dinsiz olmak demek olmasa da eksik dinliliktir. Medeniyet kelimesinin Batı lisanlarındaki karşılığı ise “neza-ket ifade eden ve *vandalizmin* zıddı” olan *civility*dir (*civic virtue*. Fransızca-sı *civisme* veya *esprit de non-violence*).

Pekiye biz bugüne kadar medeniyetin karşılığı olarak *civilisationu* biliyor ve kullanıyorduk. Yanlış mıymış? Evet maalesef. O halde *civilisationun* kar-şılığı Türkçe’de ne olmalıdır?

Meşhur Osmanlı âlimi Kınalızâde’nin (1511-1584) kullandığı “mensup olmak, şehre bağlılık, şehri yaşayışı benimsemek” anlam-larına gelen ve sonradan türetilecek medeniyet kelimesi ile aynı kök-ten yani *müdü*ndan neşet eden ve Arapça bir kelime olan *temeddünün* Türkçesi *medenileşme* *civilisationun* karşılığı olmalıdır. Nitekim *-za-tion* ile biten kelimeler Türkçe’ye *-leşme* ekiyle tercüme edilir. Örneğin *globalization*>küreselleşme, *modernization*>yenileşme ve *westernization*>Batılılaşma. Bu ara-da Arapça’da *civilisationun* karşılığı olarak göçebeliliğin zıttı ve şehre yerleşmek anlamına gelen *hadarilik*<*el-hadare* kelimesinin de kullanıldığını hatırlatayım.

Görüldüğü gibi *medeniyet* ve *medeni-leşme* aynı kökten türemişlerdir ama aralarında anlam farkı vardır. İlki içinde bulunulan durumu anlatırken ikincisi bir süreç işaret eder. İlkini *civility* olarak tercüme etmek doğru iken ikincisini *civilisation* olarak ter-cüme etmek gerekir.

Medeniyet kelimesinin *civilizationun* hatalı karşılığı da olsa ortaya çıkış hikâyesi ise şöyledir ve Araplar bu kelimeyi Türklerden alarak kullan-maya başlamışlardır:

Tanzimat Fermanı ve döneminin mimarı Mustafa Reşid Paşa (1800-1858) 1834 yılında Paris’ten mem-

lekete gönderdiği yazılarda kelimeyi *sivilizasyon* şeklinde kullanır ve tari-fini şöyle yapar: *Terbiye-i nass ve icra-yı nizamât*. Yani halkın terbiyesi ve kanunların uygulanması. Daha sonra Sadık Rıfat Paşa (1807-1857) şim-diki bilgimize göre ilk defa 1838’de *civilisationa* karşılık olarak *medeniyet* kelimesini teklif eder. Kullanımı ise şöyledir: “*Avrupa’nın şimdiki sivilizasyonu, yani usul-i menusiyyet ve me-deniyeti*”. *Menusiyyet* (alışılmış olma hali) *ünsiyyet* (alışkanlık) ve *teennüs* (alışma veya kadınlaşma demektir ve kadınlaşmayı vahşilikten uzaklaşma olarak okumak mümkündür) ile aynı kökten türemiştir. Meşhur şairimiz Şinasi (1826-1871) de bir şiirinde Mustafa Reşid Paşa’yı Avrupa’nın esaslarını bize getirdiği için *medeni-yet resülü* olarak çağırır:

Aceb midir medeniyet resülü dense sana

Vücut-ı mu’cizin eyler ta’assubu tah-zir.

Yani sana medeniyet peygamberi dense acayip midir? Mucizeli varlığın bağınazlığa korku verir.

Bir de “şehir ve şehirli olmak” anlamına gelen Latince *civitas* ile “va-tandaş” anlamına gelen *civilis*den türetilmiş *civilisation* kelimesinin kullanılış hikâyesine bakalım:

Kelimenin ilk kullanımı hakkında üç görüş ileri sürülür: İlkine göre Fran-sız İhtilali’nin (1789) ünlü hatibi Honoré Mirabeau’nun (1749-1791) babası iktisatçı Victor Marquis de Mirabeau (1715-1789) 1758’de; ünlü Fransız tarihçi Lucien Febvre’e (1878-1956) göreysen Samuel Du Pont de Nemours (1739-1817) bu kelimeyi ilk kez kullananandır (Lucien Febvre, *Civilisation. Évolution d’un mot*, Paris 1930). Sonuncu görüşe göre Nicolas A. Boulanger (1722-1756), öldükten sonra 1766 yılında basılan *L’Antiquité dévoilée*, Paris 1766 kitabında bu kelimeyi ilk kez kullanmıştır.

Demek ki 18. yy.ın sonlarına kadar insanlar *civilisation* kavramı olmadan yaşadılar. Pekiye ondan önce kulla-nılan bir kelime var mıydı? Elbette. Ondan önce kullanılan kelime Yu-nanca *polisten* türeyen ve Mustafa Reşid Paşa’nın yukarıda zikrettiğim tam tarifi üzere “kibar, terbiyeli, inzi-bat altına alınmış (disiplin edilmiş), yönetilebilir hale gelmiş” anlamına gelen *poliçedir*.

Pekiye medeniyeti nasıl tarif et-meli?

Medeniyet Ziya Gökalp’a göre “*yön-tem ve taklit aracılığı ile bir milletten diğer millete geçen kavram ve teknikle-rin bütünü*” iken ben farklı bir tanım benimsiyorum: “*Medeniyet doğal ve temel ihtiyaçların giderilmesi esnasın-daki faaliyetlerin suni kalıplara dökül-mesi ile ortaya çıkan bütündür.*”

Nedir insanın doğal ve temel ihtiya-çları? Yemek, giyinmek ve barınmak.

İnsanlar yemek-içmek, giyinmek ve barınmak için belli faaliyetlerde bulunurlar. Bunların tatmininde en basit, çevreye, coğrafyaya ve zamana en uygun ve en doğal yollar şunlar-dır: İnsan acıkınca yakalar, koparır ve hangi elle olduğu farketmeksizin ağzına atar, çiğner ve(ya) yutar; so-

ğuk, sıcak, korku gibi sebeplerle örtüneceği zaman bulunduğu coğrafya ve iklime uygun malzemelerle üstü-nü başını örter; yine benzer sebep-lerle barınacağı zaman da ya kovuk, mağara gibi bir yere girer sığınır veya içinde bulunduğu coğrafya ve iklime uygun ve örtünmek için kullandığı malzemelerle derdiği çattığı büyük örtüsünde (çadır) yaşamaya başlar.

Bu doğal ve temel ihtiyaçların tatmin faaliyeti doğal şekilde sapıp suni kalıplara dökülmeye başlayınca işin şekli değişir. Yeme-içme faaliyetinin beslenme, temiz ve faydalı olanları yemekten çıkarak suni kalıba dökül-mesine *mutfak* (*gastronomy*), giyinme faaliyetinin örtünmekten çıkarak suni kalıba dökülmesine *moda*, barınma faaliyetinin sığınmaktan çıkarak suni kalıba dökülmesine ise *mimari* deriz.

Eti pişirerek yemek, ziraat yaparak ekmek üretmek, İslam’ın emrettiği üzere sağ elle yemek, bıçağı sağ elle kullanmak gibi tüm faaliyetler suni-dir. İnsanın doğası gereği yaptıkları ve ettikleri değildir, hepsi sonradan öğrenilir hususlardır. Aynı şekilde örtünmede de ayakkabı giyilmesi, eldiven takılması gibi saçları, kolları kapamak tarzı tüm faaliyetler suni-dir. İnsanın doğası gereği yaptıkları değildir, hepsi sonradan öğrenilir hususlardır. Barınmada da tuvalet-lerin yeri ve şekli, odaların varlığı, küvette yıkanmak hep suni faaliyetlerdir. Bugün artık mutfaklar yemek hazırlama laboratuvarlarına, evler televizyonlu yaşam alanlarına, saat-lerce bomboş sahiplerini bekleyen yatak odaları koğuşlara dönmüştür. Bu çizelgeye kullandığımız her türlü araç-gereç ve vasıtaları da ekleyebil-riz. Kısaca doğa ve doğaldan her ayrılış suniliktir. Derece derece her ayrılış medeniyete o derece yaklaşıştır. İster insanın kendi aklıyla olsun ister üstün bir gücün kendisine öğretme-siyle imal ve icat edilsin tüm mal-zemeler, usuller, alet-edevat, araç-gereç, âdetler, gelenek ve görenekler sunidir. Bu suniler önce *irfam* yani kültürü (*cultura* Latince bakmak, özenmek, toprağı sürmek) bunların tümü de bir mabedin, hükümetin ve çarşının varolduğu ve düşüncelerin kaynaşmasına en elverişli mekân olan şehirlerde medeniyeti teşkil ederler.

Bu bakımdan bazı yazarların velev ki öyle bile olsa müsteşriklerin kullanı-ma soktuğunu söyleyerek “İslam me-deniyeti” tamlamasını kullanmaktan kaçınmalarının bir manası yoktur. Çünkü bu tamlama varolanı tanımlamaya yöneliktir. İslam medeniyeti vardır ve İslam Yahya Kemal’in algı-ladığının tersine medeniyetten ibaret değildir. Belki İslam medeniyetini İslamiyet olarak anlamak ve isimlen-dirmek mümkündür.

Medeniyet kavramının yukarıdaki şekilde tanımlanması Avrupa, Çin, Hind medeniyetlerinden farklı bir İslam medeniyetinin varlığından rahatlıkla söz etmemize imkân verir (Ahmed Cevdet Paşa (1822-1895) ise ‘tek bir medeniyet vardır ve bu medeniyet farklı kılıklara, kıyafet-lere bürünerek zaman içinde farklı coğrafyaları gezer durur’ der). Çünkü İslam bir din olarak insanın doğası-

nın (yani eğitimsiz halinin) üstünde (dikkat buyrulsun doğasına aykırı demiyorum) ona sağ elle yemek, sol ayakla tuvalete girmek, kibleye karşı hacet gidermemek gibi suni kalıp-ları emretmekte ve öğretmektedir. Yani İslam iman esasları, ibadat ve muamelat yanında gündelik hayata da müteallik düzenlemelerde bulun-muştur ki işte bu gündelik hayata müteallik olanlardan mutfaka, mo-daya ve mimariye yönelik olanlarının şehirde vücuda getirdiği bütüne *İslam medeniyeti* denir. İslam (mede-niyeti doğuranlar da dâhil) gündelik hayata müteallik düzenlemelerinin bir kısmına uyulmasını *müstehab*, *mendub* ve *mübah* kavramlarıyla ihtiyara bırakmışken bazılarına uyulmasını *edeb*, *mekruh* ve *haram* kavramlarıyla mutlak suretle emret-miştir. İslam medeniyeti ne İslam’ın ne de İslamiyet’in tamamıdır. Sadece İslamiyet’in bir parçasıdır. Çünkü İslamiyet içinde aynı zamanda mu-siki, edebiyat ve siyaset de (siyasetin içinde de iktisat) bulunmaktadır.

Nitekim Batılılar için de İslam mede-niyetine mensup Türkler vahşi değil ama barbardırlar. Çünkü Batılılar bar-barı (*barbare*) başka medeniyettekiler için kullanırlarken vahşi (*sauvage*) kelimesini medeni olmayanlar için tercih ederler. Barbar ile vahşi kavramları birbirlerinden bu yönüyle farklıdır. Barbar kelimesi Sanskritçe *varvardan* Yunanca’ya geçmiştir ve Yunan olmayan ya da konuştuğu lisan kuşdili gibi olup anlaşılmayan anlamına gelir.

Başlangıçta sorduğum ikinci soru-nun cevabı da böylelikle kendiliğ-in-den ortaya çıkmış oluyor. Üst düzey bir yaşam (günümüzün bozuk Türk-çesiyle söyleyecek olursak “*yüksek bir yaşam kalitesi*”) için medeniyet vazgeçilmez bir ölçüt değildir, onlar olmasa da insan temel ve doğal ihtiya-çlarını giderebilir. Nitekim mesela mutfak olmasa da insan doyabilir, moda olmasa da giyinebilir, mimari olmasa da barınabilir. Bu yüzden İslam medeniyeti yani onun mutfak-ğa, modaya ve mimariye yönelik dü-zenlemeleri olmasa da insan temel ve doğal ihtiyaçlarını giderebilir. Pekiye medeniyet insana ne katar? Kısaca söyleyecek olursak kattığı incelik (*raffination/refining*) ve hassasiyettir (*sensitivity/precision*).

Pekiye üst düzey bir yaşam için vaz-geçilmez olanlar nelerdir? İşte onlar ayrı bir küme oluştururlar. Ancak isterseniz bu ayrı kümeyi başka bir yazıda ele alalım. Bu yazıda bilerek eksik bıraktığım bir husus da Cum-huriyet devrinde medeniyet kelimesi yerine kullanılan uygarlık kelime-sidir. Bu kelimenin ayrıntılarına girmeden kısaca belirtiyim ki kelime Ortaasyalıların şehirde oturanları olan Uygurlardan mülhemdir.

Herkese asıl vazgeçilmezler peşinde bir ömür dilerim.

Dr. Teyfur
ERDOĞDU

When You Call Civilization...

The subject of this paper will be the meaning of the word *civilization*, that is mentioned in our National Anthem and the meanings attributed to it. In this article, I will try to find an answer first for the meaning of the word civilization and second for a more important question: While civilization is accepted by almost everyone as an essential criteria for the high level life, I wonder if this equation is true?

First, the word civilization;

There is no one who doesn't use the word civilization even if he doesn't know the meaning. So what does the word civilization mean?

Civilization is a state of being civilized as a single sentence. The meaning of the word in Ottoman dictionaries is given as "munis, müzehhebül-ahlak, edebü". Word is derived from the Arabic word *müdü* from which the word medina, which means the city comes from. Again it is associated with the words, "managing and possessing" which means in Arabic Deyn (religion = Sharia) . When we say Medini (civil) that means someone from the city (citizen) who is not wild and not from the urban, rural areas. Because the whole understanding of religion in all aspects, and urbanization can only be possible in the real common life (ie Friday prayer is obligatory only in cities). Those who are not civilized, citizens are called as *Bedouin*. Although being a Bedouin doesn't mean to be irreligious, it means to be lacking in religion. Civilization in western languages means "*civility*" kindness which refers to the opposite of vandalism" (*civic virtue*. In French *civisme* or *esprit de non-violence*).

Well, we have known and used the meaning of the word civilization as a correspondent of the word mediyet. Was it wrong? Yes, I'm afraid. So what should be the English for civilization in Turkish?

The famous Ottoman scholar Kınalızâde'nin (1511-1584) used the word as "to belong to the city, commitment, to adopt the city life" and subsequently be derived from the meaning of the word civilization that is fundamentally the same as the Arabic word *müdü* distinct and civilization should be the correspondent of the Arabic word *temeddün*. English words ending with the suffix-zation are translated into Turkish as -leşme. For example, *globalization* > küreselleşme, *modernization* > yenileşme ve *westernization* > batılılaşma. In the meantime, it would be necessary to remind that the opposite of the word nomadic is *hadarilik* < *el-hadare* which means city and to settle in Arabic.

As you can see the words civilization (medeniyet) and to be civilized (medenileşme) derived from the same root, but there is a difference between them. The first one refers to a process and the latter describes the current situation. While it is true to translate the first as civility and the latter should be translated as civilization.

Although the word medeniyet is not the true connation of the word civili-

zation, the story of its emergence is as follows; Arabs have begun to use the word derived from Turks:

The Reform during Ottoman Empire and the architect of the period Mustafa Reşid Paşa (1800-1858) used the word in his papers sent from Paris in 1834 as *sivilizasyon* and describes as follows: *Terbiye-i nass ve icra-yı nizamat*. To disciplinization of public and application of the law. Then Sadık Rifat Pasha (1807-1857) offers the word *medeniyet* in response to the word *civilization* for the first time in 1838. Usage is as follows: "Europe's current civilization, ie, procedural-innovation and civilization". *Menusiyyet* (the usual state of being), familiarity *ünsiyyet* (habit) and *teennü*s (familiarization or womanization and the connotation of womanization can be described as state of away from savagery) and they derived from the same root. Our famous poet Şinasi (1826-1871), calls Mustafa Rashid Paşa as the Messenger of civilization for bringing us the European principles in his poem,:

Aceb midir medeniyet resulü dense sana

Vücut-ı mu'cizin eyler ta'assubu tahzir.

So is it strange if you are called as the prophet of civilization? Your miraculous asset puts fear in illiberality.

Let's have a look at another story the usage story of the word *civilization* the word derived from the word *civilis* which is *civitas* in Latin and "vatandaş" in Turkish:

There are three views on the use of the word: According to one view the father of the famous orator of the French Revolution (1789), Honoré Mirabeau (1749-1791), economist Victor's Marquis de Mirabeau (1715-1789) used the term first in 1758, according to the famous French historian Lucien Febvre (1878-1956), it was used first by Samuel Du Pont de Nemours (1739-1817), (Lucien Febvre, *Civilisation*. Evolution d'un mot, Paris 1930) . According to the last view, Nicolas A. Boulanger (1722-1756), used the word for the first time in his book published in 1766 after his death *L'Antiquité dévoilée*, in his book called Paris 1766.

This means that until the end of 18th century people had lived without the concept of *civilization*. Well was there a word used before that? Of course. The word that had been used before that was *policy* which was derived from the Greek word *polis* and as described by Mustafa Reşid Paşa which was afore mentioned "polite, decent, policed (disciplined), become manageable" .

Well how should we describe the word medeniyet?

According to Ziya Gökalp: while the concept can be described as "*the methods and techniques that are adopted between the nations by imitations*" I interiorize a different definition: "*natural and man-made activities that become molds while meeting the fundamental needs.*"

What are the natural and fundamen-

tal needs of human beings? Food, clothes and shelter. People do certain activities to attain food, clothes and shelter. The simplest, the most environmentally, geographically, timely proper methods to achieve those are: human hunts when he gets hungry, he breaks into pieces no matter what hands he puts the food in his mouth and chews and (or) swallows; for reasons such as cold, hot, fear he covers his head in accordance with the geographical conditions with climate-appropriate materials; again for similar reasons when he needs a shelter he gets into places such as and in accordance with the geographical conditions and climate he starts to live in his great cover (shelter) he made.

Deformation starts when these activities, that are done to satisfy the basic needs of human beings, deviate from natural to the artificial. We call *cuisine* (*gastronomy*) for the artificial shape of eating and drinking activity when nutrition changed from eating clean and useful food to artificial food; we call fashion to the change of dressing activity from covering to artificial clothing; *architecture* to the change of housing activity from sanctuary to artificial housing.

Eating cooked meat, making bread by agricultural productions, eating right-handed as commanded by Islam, are all artificial activities. They are not natural, they are all learnt matters. In the same way wearing shoes, gloves, covering hair, arms are all artificial activities. They are not natural activities of human beings, are all learnt doings. The shape and location of the toilets the presence of the rooms to bathe in the tub are all artificial activities in housing. Today, kitchens have turned into food preparation labs, houses have become living areas with TV, for hours, bedrooms have turned into the wards waiting empty for the owners. We may add all kinds of equipment and vehicles in this table. In short, all activities that are not natural are all artificialness. Each gradual departure makes human being closer to the civilization. Whether produced or developed by man's own mind or by a superior power's teaching all things, equipments, materials, procedures, tools, customs, traditions are artificial. Those artificial constitute first *wisdom*, namely culture (*cultura*, Latin word for to look at, take an example, plowing) those of which makes up civilization within the most favorable districts in cities as the most favorable places for the fusion of ideas where the government and the market place exists.

In this regard, there is no point for some authors to avoid using the noun phrase "Islam civilisation" by saying that word was put into usage by orient lists. Because this noun phrase is to describe the existing one. There is Islamic Civilization and contrary to Yahya Kemal's perception Islam is not made up by civilization only. Islamic Civilization can be understood and named as Islam.

The above definition of the concept of civilization allows us to talk easily

about the existence of a Islamic Civilization different than Europe, China, Indian Civilizations. (Ahmed Cevdet Paşa (1822-1895) said that ' There is only one civilization and this civilization travels within different geographies in disguise in time.) Because, Islam as a religion orders and teaches artificial knowledge to human beings on (attention, I don't say as contrary to his nature) his natural state (illiterate state) to eat right-handed, to enter a bathroom with left foot, not to make toilet towards to the Qibla. Principles of the Islamic faith and the Proceedings have made transcendental regulations to daily life as well regulating the divine service and transaction so it is called *Islamic civilization* those principles that have been transcendent into the kitchen, fashion and architecture in daily life. While Islam (including those who started the civilisation as well) has left the decision of obeying to some the rules with the concepts of *müste-hab*, *mendub* ve *mübah* and order to obey absolutely some with the concepts of *mekruh* and *haram*. Islamic civilization is not the whole Islam or Islamism. What are all of Islam, nor Islam Islamic civilization. Because there are music, literature, and politics (economics within politics) available. in Islam.

In fact, for Westerners Turks belong to the Islamic civilization are not sauvage, but they are barbarians. Because Westerns use the concept of *barbare* for those belong to another civilisation they prefer the word *sauvage* for those who are not civilised. The concepts of *barbare* and *sauvage* are different in this respect. The word *barbare* came from the Sanskrit word *varvar* in Greek and is used for those who are not Greek or whose language is not understandable like eggy peggy.

The answer to the second question I asked in the beginning has emerged spontaneously. A senior living (in today's corrupt speaking Turkish "a high quality of life") is not an indispensable concept of civilization, human being can still fulfill his basic and natural needs without them. In fact, for instance people may full their stomach even if there is no kitchen, get dressed even if there is no fashion, accomodate even if there is no architecture. Well what does civilization give to human being? To put it short, it adds sophistication (raffination / refining) and sensitivity (sensitivity / precision)

Well, what are the indispensable things for a high level life? They form a separate cluster. However let's deal with it at another article. Another issue I intentionally didn't mention here is the word "uygar" (contemporary) which has been used after the Republic instead of the word "medeniyet". Without giving detailed information I would like to mention briefly that the word was derived from Uygurs who were the city residents of Middle Asians.

I wish everyone a lifetime in which they pursuit actual indispensables.

POLİSİME DOKUNMA; AMA POLİSİM SEN DE BAŞKASINA DOKUNMA!

İletişim teknolojilerindeki gelişmeler artık gizli kalması, hasıraltı edilmesi istenen olayları hızlı bir biçimde deşifre ediyor. Bu tür olaylarla ilgili cep telefonları veya diğer elektronik aygıtlarla kaydedilen ses ya da görüntüler; sosyal medya, paylaşım siteleri ya da haber siteleri üzerinden internete düşünce “takke düşüyor kel görünüyor”.

Geçtiğimiz ay içerisinde bir milletvekilinin oğlu ve danışmanının tartıştıkları polisleri teşhis amaçlı ellerine numara verilerek sıraya dizdirmesi olay yaratmış ve büyük bir tepkiye yol açmıştı. Gerçekten de o anda çekilmiş olan video tüm polislere suçlu muamelesi yapıldığını gösteriyordu ve kabul edilemezdi.

Milletvekilinin iktidar partisine mensup olması, doğal olarak karşıt partileri ve sivil toplum kuruluşlarını harekete geçirmiş ve ciddi tepkiler verilmesine neden olmuştu. Girişte iletişim teknolojilerine vurgu yaparak başlama nedenim de, bu tür olaylarla ilgili toplumun çabucak bilgilenesine ve hızlı tepki verilmesine katkı sağlamasıdır. Bu sayede iletişim teknolojileri, çoğu zaman özel ve tüzel kişileri, yaptıkları yanlışları düzeltmeye zorlaması nedeniyle toplumsal fayda yaratmaktadır.

Bahsi geçen olay aslında belki de sorumluların bir günah keçisine dönüştürülmesi açısından önemli. Ancak eleştiren kesimlerin de bu konuda çok da süttan çıkma ak kaşık olmadıkları da bilinen bir gerçek. Geçmiş hatırlayalım; belediye başkanlarının polisi tokatlaması, milletvekilinin kendisine kimlik soran polise küfür ederek üzerine yürümesi, başka bir milletvekilinin polisleri taşlaması, bir başkasının polise tokat atma ya kalkması, bir milletvekilinin TBMM bahçesinde bir polisi dövmesi vb... O kadar çok örneği var ki. Büyük çoğunluğu hangi parti iktidardaysa o partinin milletvekili veya yöneticilerinin başrolde

yer aldığı, ancak muhalefet partilerinin, üst düzey devlet görevlilerinin ve hatta iş adamlarının bu konuda boş durmadığı can sıkıcı olaylar.

Demokratikleşme süreci ile birlikte özellikle hak ve hürriyetler konusunda çok sayıda hukuksal düzenleme yapan Türkiye, sanırım uygulama aşamasında işin dozunu biraz kaçırdı. Güvenlik güçleri bir ülkede halkı için var olan devletin görünen yüzüdür. Bu yüz aynı zamanda devlet otoritesinin de görüntüsüdür. Eğer görüntüde vekilleri ve hatta halkı tarafından ezilen bir güvenlik gücü var ise, bu durum devletin de imajına ve güvenilirliğine zarar verecektir.

Geçtiğimiz yıl Ankara’da yoğun trafikte seyrederken bir halk otobüsünün trafiğin iyice kilitlenmesine yol açtığına tanık olmuşum. Sıkışan trafiği açmak için gelen trafik polisi halk otobüsü şoförünü ikaz etmiş; bunun sonucunda şoför inanılmaz derecede saldırgan bir tutum sergilemişti. Hatta otobüsten inerek polise saldırmış, darp etmeye başlamıştı. Olay esnasında arabadan inerek polisin zarar görmesine engel olmaya çalışmıştım ve diğer vatandaşların da araya girmesiyle ortam sakinleşmişti. Bu gibi örneklerden yüz bulan farklı kesimler de acımasızca polise meydan okumaya başladılar. En yakın örneklerinden birisi Fenerbahçeli taraftarların polise saldırmaları ve araçlarını ateşe vermesi. Radikal gazetesinden Cüneyt Özdemir olayları “*Fenerbahçe-Polis Derbisi*” şeklinde kinayeli bir biçimde nitelemiş ve sorumluların hesap vermesi gerektiğini belirtmişti. Bu gibi otorite zaafından cesaret bulan Suriyeli mülteciler de boş durmamış, hedef tahtasına polisi koymuş ve geçen ay içerisinde Kilis’te kurulan konteynır kentte 4 polisi yaralamışlardı. Fatih’deki bir hırsızlık olayı ile ilgili kebağcıdan kamera görüntüsü isteyen polisler ile çalışanlar arasında çıkan kavgada da 3 polis yaralanmıştı.

Mesele işte burada düğümleniyor. Öyle bir ortam oluştu ki artık herkes polise dokunur hale geldi.

Bize demokrasi dayatması yapan ABD’de polisler büyük devlet olmanın verdiği güçle, kanundan kaynaklanan haklarını kullanabiliyorlar. New York’ta sohbet ettiğim bir polis bana “ABD sınırları içerisinde ister hâkim, ister savcı, ister diplomat, ister politikacı ya da üst düzey bürokrat her kim olursa olsun federal ve eyalet yasalarına uymak zorundadır; herhangi bir suça karıştıklarında, bu kimseler istisnasız bir biçimde gözaltına alınırlar” demişti. Polislerin bu tür durumlarda karşısındaki kimselerin statülerini ayırt etmediklerini, görevlerini yerine getirirken karşı karşıya kaldıkları herhangi bir baskıya karşılık da amirlerinin kendilerinin arkalarında durduğundan bahsetmişti. Gerçi oradaki kültür bizdeki gibi bir baskıyı etik dışı bir davranış olarak değerlendirmekte ve insanlar genellikle böyle bir konu için girişimde bulunmamayı tercih etmektedirler. Oysa Türkiye’de bir polis memuru herhangi yüksek dereceli bir memura trafik cezası yazmaya ya da herhangi bir kanunsuz eyleminden dolayı gözaltına almaya kalksa; hemen “sen benim kim olduğumu biliyor musun?” sorusuyla karşılaşılıyor. Sonrasında inanılmaz bir baskı geliyor ve sonuçta genellikle polis görevini yapmaktan alıkoyuluyor.

Hatay’daki örnekte polisinin ezilmesine prim veren amirin bir üst rütbeye atanmasını sağlayan kültür; artık sistemin işlemesine engel olmaya başladı. Bu tür örnekler polislerin işlerinden soğumasına ve yabancılaştmasına neden oluyor. Bu durum ise gerek kamusal düzenin gerekse devlet otoritesinin zarar görmesine yol açıyor.

Buraya kadar anlatılanlar aslında tek tarafı bir bakış açısını ortaya koyuyor. Madalyonun diğer yüzünde, polislerin kendi yetki ve

sorumluluklarının dışına çıkması ve devletin var olma nedeni olan halkına karşı zaman zaman kötü tutum ve davranış içerisinde olması var.

Dün internette Güney Afrika Cumhuriyeti’nde gerçekleşen bir polis terörünün görüntülerini izledim ve kanım dondu adeta. Grev yapan maden işçileri güvenlik güçlerinin dikenli telle kurduğu barikatları aşınca, polis madencilerin üzerine ateş açmış ve en az 30 kişiyi öldürmüştü. Olayın izahı yok. Devlet kendi vatandaşını dünyanın gözü önünde böylesine vahşice nasıl katleder anlamak çok güç.

Bizde böylesine olaylar yok ama bazı kötü örnekler de yok değil. Geçtiğimiz günlerde İzmir’de bir polis memurunun tartıştığı gençlerin üzerine ateş açması, İstanbul’da onlarca polisin bir vatan-dışı ailesinin yanında öldüresine dövmesi gibi örnekler mevcut. İşin bu tarafına bakıldığında, bu gibi olayları engelleme adına emniyet teşkilatımızın da hizmet-içi eğitime biraz daha önem vermesi gerektiğini söylemek sanırım yanlış olmaz.

Olayın iki boyutu birden göz önünde bulundurulduğunda; polis otoritesini sarsmanın devletin ve toplumun güvenliği ve huzurunu tehdit edeceğini; ancak polisin de kendi yetki ve sorumluluklarını hukuk kurallarının dışına çıkmadan yerine getirmesi gerektiğini söyleyebiliriz. Vatandaşın devletine içten bağlılığı, başta polis olmak üzere tüm devlet görevlilerinin yaklaşımları ile şekillenir ve bu şekillenme devleti daha güçlü hale getirir. Devletin buradaki sorumluluğu aradaki bağın daima güçlü olmasını gözetmek, kamu güvenliğinin de hukuk kurallarının dışına çıkılmadan sağlanması- nı temin etmektir. Unutulmamalıdır ki Mustafa Kemal’in de dediği gibi “Herkesin polisi kendi vicdanıdır, polis vicdanı olmayanların karşısındadır”.

Tatvan’lı Kadınlar Derneği, Başkent Platformunu Ziyarette bulundu

Tatvan’lı, Kadınlar Eğitim Kültür Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği’nin Başkanı Ravdet Ercik, Başkent Platformu’nu Ankara’da ziyaret etti. Ziyaretinde kadınları kalkındırmak, onları sosyal yardımlaşma, eğitim, kültür, sanat ve istihdam alanlarında geliştirmek amacıyla olduklarını bu sebeple başkent platformunun tecrübelerinden faydalanmak ve bölgede beraber çeşitli projeler üzerinde çalışmak islediklerini söyledi. Yeni kurulan derneğe yaklaşık 500 kadının üyelik için müracaat ettiğini belirten

Ercik, “Derneğimiz tamamıyla bağımsız. Sponsorlarımız yok. Derneğimizi kendi imkanlarımızla kurduk” dedi. Başkent Platformunun çalışmalarını takdir ettiklerini ve örnek aldıklarını dile getirdi.

Başkent Platformu Genel Başkanı Mustafa Kurt, ziyaretten çok memnun olduğunu Tatvanlı kadınları temsilen gelen dernek başkanının bu güzel çalışmalarını takdir ettiğini ve Tatvan’lı kadınlara her türlü desteği vermekten mutluluk duyacaklarını belirtti.

DO NOT TOUCH MY POLICE; BUT MY POLICE YOU DO NOT TOUCH ANYONE ELSE!

The developments in communication technologies quickly decipher the events which are required to be suppressed and hidden. When recorded sound or images related to such incidents by mobile phones or other electronic devices fall on the internet through social media sharing sites or news sites, “cap falls bald looks”.

In the past month the son and a supervisor of a parliamentary queue the police whom they discussed by giving numbers in their hands for diagnostic purposes created an event and led a great response. Indeed the video was taken at that moment was showing that the police are treated as criminals and this was not acceptable.

Being a member of the ruling party MPs, opposition parties and civil society organizations naturally mobilized and cause severe reactions had been given. The reason why I start with an emphasis on communication technologies is; related with these types of events the society is quickly informed and contributed fast response given. In this way, communication technologies, often private and legal persons, create social benefit to force them to correct their wrongs.

Perhaps the aforementioned event is important due to the fact that responsible transformation of a scapegoat. However, in critical segments in this regard also a known fact that they are not spoon of milk flow out. Remember the past; mayors slapped the police, parliamentary walk on the police who ask his identity by swearing, another deputy satire police, someone else's try to slap the police, a deputy parliament kick a police officer in the yard of the Turkish Grand National Assembly ... etc. There are many samples. The vast majority are

annoying events which the members or the managers of the Party in power, but the opposition parties, senior government officials even business people involved.

Turkey done a large number of legal regulations especially about the rights and freedoms with the process of democratization I think missed a little dose of the job in the application process. For the people of a country security forces are the visible side of the state. This is the image of the face of state authority at the same time. If the image has a security force agents oppressed by the parliamentarians and even the people, it will also damage the image and credibility of the state.

Last year, while I was on the heavy traffic in Ankara I witnessed a public bus lead to lock of traffic thoroughly. Traffic police who came for open the jammed traffic have warned the public bus driver, as a result, the driver exhibited incredibly aggressive stance.

Even he get down from the bus and attacked the police, began to beat him. I came out of car and tried to prevent the police get damage during the incident and after the intervention of other citizens the environment was calm. Different people, who have courage of this kind of examples, began to challenge the police. One of the nearest examples is Fenerbahçe fans attack on and set fire the police cars.

Cuneyt Ozdemir from Radikal newspaper described events in the allegorical form “Fenerbahçe-Police Derby” and stated that those who are responsible should be punished. Emboldened by such authority fecklessness, Syrian refugees put the police in the target board and wounded 4 police officers in the container city established in Kilis last month. In the clash between the police who want the camera view of the theft

in a kebab house in Fatih and the employees' three police were injured.

The point here is lump. It was an environment that everyone touches the police. The police in the United States that imposed us democracy of being the largest state police can be able to use their rights from the law. A police officer I've chat with in New York, “the judge, the prosecutor, a diplomat or politician or senior bureaucrat, no matter who he is must comply with federal and state laws within the borders of the United States, if they are involved in any crime, without exception, these persons are taken into custody,” he said. The police do not distinguish the status of people in such cases and any pressure faced carrying out their duties their superior's lies behind them they told. Though the cultures there assess such a pressure as an unethical behavior and people often prefer not to attempt to such issue. However, a police officer in Turkey tries to write a traffic fine or take into custody a high-ranking officer due to any unlawful act, he faced with the question immediately “Do you know who I am?” Then comes an incredible pressure, and ultimately taken out of the police task.

Example in Hatay the culture of which led a police officer to be oppressed and resulted in a superior appointment of a higher rank captain, now began to prevent the functioning of the system. Examples of this kind lead police cooling and alienation of their work. This situation causes to damage of public order and state authority.

Described to this point reveals the fact that a one-sided point of view. The other side of the coin, there is the police go out of its own powers and responsibilities and from time to time their bad attitude and behavior against the

people who are the reason for state's existence.

Yesterday, I watched on the Internet images of police terror that took place in the Republic of South Africa, and almost my blood is frozen. When striking mine workers exceeded barbed wire barricades set up by the security forces, the police opened fire on the miners killed at least 30 people. No explanation of the incident. It is very difficult to understand the state kills it's citizens in front of the world so brutally.

We don't have the worst of such events, but we have some bad examples. Recently a police officer opened fire on young people whom he discussed in Izmir, dozens of police beat a citizen to death with his family present in Istanbul are the examples of such. From this side of the work, It would not be wrong to say that to prevent such incidents the police force should give a little more emphasis on in-service training.

Considering the two dimensions of the event; we could say that undermining the authority of the police would threaten the safety and welfare of the state and society, however of the police to fulfill their duties and responsibilities without going out of the rules of law. Citizen's sincere commitment to the state is shaped by including all government officials, especially the police approaches and this embodiment of the state makes it more powerful. The responsibility of the State here is observe link in between always to be strong, is to ensure the provision of public safety without departing from the rules of law. It should be noted in the words of Mustafa Kemal, “Everyone's police are their own conscience, the police is opposing to non-conscience”.

Doç. Dr.
Muharrem TUNA

Association of Women from Tatvan paid a visit to the Capital Platform

Ravdet Ercik, the Chairman of Education and Culture, Social Assistance and Solidarity Association of Women From Tatvan visited the Capital Platform, in Ankara. She stated that they are intended to, improve the welfare of women, develop them in the fields of social solidarity, education, culture, the arts and employment, and for this reason they would like to benefit from Capital Platform's experiences and to work together on various projects in the region in cooperation with them. After indicating that although they are a newly established association there have been approximately 500

membership applications so far, Ercik said that “Our association is completely independent. We don't have sponsors. We established our association with our own means”. She stated that they appreciate the works of the Capital Platform and take the Platform as an example.

Capital Platform's Chairman Mustafa Kurt expressed that he is very much glad with the visit and appreciate the beautiful works of the chairman representing the women of Tatvan and will be very much pleased to give all kinds of support to women from Tatvan.

Doç. Dr. Bülent ARI

TAŞRALAR CAN ÇEKİŞİYOR

İki dev şehrimiz İstanbul ve Ankara'ya tarihteki en kapsamlı yatırımlar yapıldıkça nüfusları artmaya devam ediyor. İstatistiklere göre son birkaç yılda 81 vilâyetten 58'i net göç vermiş. Bu gidişle birkaç şehrin haricindeki il merkezleri kasaba hüviyetine bürünecek. Gidişâtın sebebi açık: İstanbul, Ankara, İzmir, İzmit, Adana, Bursa, Kayseri ve Antep hariç her yerde işsizlik had safhada. İstanbul'da çalışabilecek herkese iş varken, Ankara'da genellikle eğitilmiş memurlara devlet işi var; diğer şehirlerde ise ekmek aslanın ağzında. Katma değeri yüksek üretim az olup piyasada para dönmediğinden, taşrada okumuşların durumu daha da zor. Devletin ve yetkili mercilerin buna uzun vadede bir çare düşündüklerinden de şüpheliyim.

Çareden kasdım, şehirler arasındaki gelir dağılımını, üretimi, nüfusu, iş imkânlarını, sosyal ve kültürel hayatı belirli bir dengede tutabilecek uzun vadeli makro planlar yapılması. Eskiden sahaya inmeden DPT'nin Ankara'da kağıt üzerinde hazırladığı 5 yıllık kalkınma planlarının halkın ve çağın ihtiyaçlarının ne kadar gerisinde kaldığını bizzat yaşayıp görmüş bulunuyoruz. Avrupa'daki tarihi şehirlerle Anadolu'daki köy, kasaba ve şehirlerin durumu kıyaslandığında içler acısı halimiz fark edilmeyecek gibi değil. Daha önce yayınlanan bir tebliğimde¹ Osmanlı devletinin, sarayda yetiştirdiği elit bir zümre ile tüm imparatorluğu nasıl idare ettiğini yazmıştım. Demokrasinin yan tesirleri arasında taşra idaresini mahalli taşrahılara bırakmak da bulunuyor. Bu yüzden merkezî idare en azından makro dengeler açısından planlamayı hâlâ elden bırakmamalı.

Köyler ve kasabalar işsizlikten kırıldıkça şehirlere akın ediyor, şehirlerde kenar mahallelere doğru genişleyen imar faaliyeti, inşaat sektörünü biraz canlandırıyor; hepsi o kadar. En iyiler, seçkinler, ufku genişler ve maceraperest müteşebbisler Ankara'ya, gözü karalar ise İstanbul'a gelmek mecburiyetinde. Çünkü belirli bir safhadan sonra ümitsizlik bilhassa gençleri taşradan kaçmaya mecbur bırakıyor. Taşra kasaba ve şehirleri, toplumun her bakımından azla yetinen kesiminin yaşadığı yerler halindedir.

Bundan 40-50 sene öncesine kadar her kasaba ve şehrin kendine has dinamikleri olduğu için taşrada ikâmet mahsur kalmalı ve çaresizlik hissi vermezdi. Sanayileşmenin ve teknolojinin şartları büyük şehirlere göçü de mecbur kıldı. İstanbul, Ankara ve İzmir'in idarecileri bu göç dalgaları karşısında önce afalladılar. Yeni yerleşim sahaları yaratmayan belediyeleri halk gecekondularla kuşatarak ezdi geçti. Susuz, yolsuz, elektriksiz gecekondularında şehre direnerek yaşadılar, iş buldular. Şehrin eski sakinlerine ucuz işgücü sağladılar. Zaman zaman vizyonsuz belediyeçileri en zayıf yerlerinden vurdular: "Rey". Reyleriyle gecekondularına elektrik, su bağlattılar, yol getirttiler, mahallelerine otobüs seferleri koydurttular. Nüfus hızla artıp şehirler büyüdükçe işgal ettikleri arsalar kıymet kazandı; son merhaleyi de atlayıp tapularını aldılar. Kısacası 50 senedir, halk mahallî ve merkezî idareyi peşinden koşturdu; istim arkadan geliyor.

Sadede gelecek olursak: en büyük şehirler, yolları, köprüleri, okulları, hastaneleri, üniversiteleri, eğlence mekânları ve ulaşım imkânları ile son derece müreffeh bir hayat sürerken ve bütün bunları sürdürmek için büyük masraflar edilirken, taşralar kaderine terk edilmiş durumda.

Merkezî hükümet tam da bu noktada devreye girip daha az masrafla taşraları âbâd ederek önce göçü durdurabilir, sonra da buralardaki iktisâdî ve sosyal hayatı çabucak iyileştirebilir. Göçü tersine çevirmek beyhûde bir çaba olmaz. Şu anda İstanbul'da 50 üniversite faaliyette. Bunların sayısını artırmak nüfusu daha da artırmak demektir. Artan ve artmaya devam eden nüfus, yeni yollar, köprüler, viyadükler, metrolar, su ve kanalizasyon masrafı demektir. Bütün bu masrafların çoğu merkezî bütçeden karşılanmaktadır. Büyük şehirlerde bu tür harcamalar çok daha pahalıdır. Finans merkezinin İstanbul'a taşınmasıyla yeni yatırım talepleri gelecektir. 4. boğaz köprüsü (üçüncüsü henüz inşa edilmemiştir), 4. havaalanı (üçüncüsü henüz inşa edilmemiştir) baskısı önümüzdedir. Tabii 20 milyonluk şehrin içme suyunu artık Fırat ve Dicle'den getirtmekten başka çare kalmayacaktır.

Halbuki Çankırı, Yozgat, Kırşehir, Uşak, Burdur, Malatya, Erzincan, Amasya, Gümüşhane ve Bayburt vb. tarihi merkezlerde kurulacak üniversiteler çok daha az yatırımla hayata geçirilebilir. Şehrin sosyal hayatını da hızla yukarıya taşıyacak bu tür teşebbüsler, göçe mani olacağı gibi nüfusu da artıracaktır. Tabii her ile havaalanı projesi gibi âtıl kalmış, mahalli okumuşların elindeki "*Bon pour l'Orient*"² üniversitelerden bahsetmiyorum. Koyun otlatılan havaalanları, uçak benzinine ÖTV desteği gibi küçücük ve yerinde bir müdahaleyle canlanmış ve uzak mesafede oturanlar otobüsten ucuza seyahat imkânı kazanmıştır.

Büyük şehirlerde açılan tüneller, kurulan köprüler, inşa edilen metrolar milyar dolarları yutmaya devam ediyor. Bu yatırımların çok daha azı, imkânsızlık içinde kıvranan küçük şehirlere (planlı, doğru ve akılcı projelere) aktarılıp taşralar canlandırılrsa, Türkiye'nin çehresi kısa sürede değişecektir. İnternet ve bilgisayar çağında aslında taşra kavramı da tarihe karışmak üzeredir. Havaalanları, ucuz uçaklar, hızlı trenler Anadolu halkını daha fazla büyük şehirlere göçe zorlamaktadır. Burada unutulunan Anadolu kasaba ve şehirlerinin ihyâsıdır. Taşradaki imar faaliyetleri bizi yanıltmasın; sosyal, edebî, ilmî ve sanat ortamının olmadığı bölgeler zevâlê mahkûmdur. Bu tür ortamları süratle yeşertecek ve canlandıracak tek çare üniversitelerdir. Küçük şehirlerde birkaç milyon dolarlık yatırımla kurulacak esaslı konvansiyonel ve dijital kütüphanesi olan üniversiteler, oradaki sosyal hayatı hızla dönüştürebilir. Hizmet sektörünü de beraberinde geliştirecek bu tür projeler, İstanbul, Ankara ve İzmir'in daha fazla şişmesine mani olacaktır.

Her yere üniversite kurulduğunu söyleyecek olanlara cevabım, ilmiye mesleğinin mahallinde yetişmiş akademisyenlere bırakılmayacak kadar ciddi ve stratejik bir mesele olduğudur. Kendi şehrinde ucuz ve rahat bir hayat yaşamak isteyenler maalesef yeni kurulan üniversiteleri işgal ve tasallutları altına almış durumdadır. Benim teklifim, Oxford ve Cambridge ve Lediden'da olduğu gibi kasabalarda kurulu, ama dünya çapında üniversitelerde eğitim vermek. Tabii bu nüfus dengesizliğini

düzeltilmek için sadece bir tedbir olabilir. Stratejik planlama ile dalga dalga artırılacak sosyal imkanlar, Anadolu şehirlerini tekrar cazibe merkezi haline getirecektir. Ardından kurulacak olan araştırma merkezleri, düşünce platformları bu tarz üniversitelerin etrafını etrafını saracaktır. Sürekli özel üniversite kurulma tekliflerinin YÖK'te beklediği malum. Bu talepleri taşradaki tarihi kent merkezlerinde kurulma kaydıyla kabul etmek, yeni bir vizyon getirecektir. Anadolu, 1600'lerin başındaki Celâlî eşkıyası zulmünün sonucu olan "Büyük Kaçgun" un verdiği zararı henüz telafi edememiştir.

Üniversite mezunu kızların taşrada varacak doğru dürist koca bile bulamadıkları bir vâkıadır. Nerede kaldı iş. Hâsılı kelim, büyük şehirlerin idarecileri boylarından büyük projelerle ortaya çıkıp parayı da Maliye'den istiyorlar. Bu, yoldan geçen birini durdurup "ateşin varsa bir sigara ver de yakıyım" demeye benziyor. Artık Anadolu şehirlerinin hâl-i pür melallerine çare bulunmalıdır. Aksi takdirde Türkiye Ahmet Hamdi Tanpınar'ın bir kitabının ismi olan "Beş Şehir"lik bir ülkeden ibaret kalacak.

En büyük şehirler, yolları, köprüleri, okulları, hastaneleri, üniversiteleri, eğlence mekânları ve ulaşım imkânları ile son derece müreffeh bir hayat sürerken ve bütün bunları sürdürmek için büyük masraflar edilirken, taşralar kaderine terk edilmiş durumda.

¹ http://www.bulentari.com.tr/indexTr/Upfiles/pdf/22_7_2011_15_3_7.pdf

² Eskiden Franda'da verilen ve "Sadece Doğu'da geçer" ibareli diploma.

**Doç. Dr.
Bülent ARI**

PROVINCES ARE STRUGGLING

As the most comprehensive investments are made to our two giant cities Istanbul and Ankara population continues to increase. According to statistics, net 58 out of 81 counties have given migration in the past few years. At this rate, except for a few cities provincial centers will take the identity of a town. The reason is obvious: except for Istanbul, Ankara, Izmir, Izmit, Adana, Bursa, Kayseri and Gaziantep unemployment is on the rise everywhere. While there are jobs for everyone able to work in Istanbul, often state-trained officers got the job in Ankara; for other cities bread is at the mouth of the lion. Since, high value-added production is less and the money in the market does not rotate, the situation of graduates is even more difficult in the provinces. I doubt that the authorities of the State thought about a cure in the long run.

When I say a cure I mean the long-term macro plans to keep a certain balance of urban income distribution, production, population, employment opportunities, social and cultural life. We have witnessed how much 5-year development plans prepared on paper in Ankara by the State Planning Organization (SPO) is lagging behind the needs of the people and the era. When historic cities in Europe are compared to the Anatolian villages, towns and cities our miserable status is not possible to be unnoticed. I wrote in my earlier published paper ¹ that how Ottoman Empire manages the whole empire with an elite class trained in the palace. Among the side effects of democracy the provincial administration is left to local habitants. Therefore, the central administration should not leave the planning without hand at least in terms of macro balances.

Villages and towns flock to cities because of unemployment. The construction activities extending to suburbs plays a little bit on the construction sector at the cities, that's all. The best, the elite and adventurous entrepreneurs work in Ankara, red blooded ones are obliged to come to Istanbul. Despair forces young people especially to leave the countryside after a certain phase. Provincial towns and cities are the places where the society content with little in all respects

From now until 40-50 years ago, because every town and city has its own unique dynamics residence in the provinces would not give the sense of being helpless and stuck. The conditions of industrialization and technology caused migration to the big cities. The administrators of Istanbul, Ankara and Izmir were stunned by the waves of migration. Public crushed municipalities lack of creating new residential areas by surrounding slum houses. They managed to live in the slums without water, electric or road and found jobs. Cheap labor was provided to residents of the old town. They hit the municipalities without any vision from time to time through their "votes". Because they had vote to give they received electricity, water, buses and roads. As the population grew rapidly and the cities vast step forward the land they occupied has gained value and in the last jump, they took land registry. In short, for 50 years, local and central administration ran after that people.

If we come to the point: while the biggest cities live an extremely prosperous life with its bridges, roads, schools, hospitals, universities, entertainment venues and transportation facilities and spend large expenses to maintain all of these, provinces are abandoned to their fate.

At this point in the central government step in and stop the migration by recruiting provinces with less cost and then quickly the economic and social life can be improved over there. Reverse migration is not a vain effort. Currently 50 universities are operating in Istanbul. Increase the number of universities means to increase the population even more. Increasing population means the cost of new roads, bridges, viaducts, subways, water and sewer costs. All of these costs are covered most of the central budget. In large cities such expenses are more expensive. Moving the financial district to Istanbul will bring new investment demands. 4th Bosphorus bridge (the third has not been built yet), 4th airport (the third has not been built yet) will be the next pressure. Of course, there will be no other way to bring the drinking water for the city of 20 million from Fırat

and Dicle rivers.

However, much less investment can be realized when universities are established to historic centers such as Çankırı, Yozgat, Kırşehir, Butler, Burdur, Malatya, Erzincan, Amasya, Gümüşhane and Bayburt and so on. Such attempts to heighten the social life of the city will prevent immigration and increase the population. Of course, I do not mention about "Bon pour l'Orient"² universities remained in the hands of the local literate as with every idle airport project. After some small and on-site intervention such as excise duty support to aircraft fuel Sheep grazing airports are revitalized and people living away have the opportunity to travel cheaper than the bus.

Tunnels, bridges and subways built in major cities continue to devour billions of dollars. Turkey's face will change soon if much less investments are transferred to small towns suffering (with planned, accurate and rational projects). In fact, at the age of Internet and computer the concept of country is about to vanish in the history. Airports, cheap flights, high-speed trains force Anatolian people to migrate to big cities more. What is forgotten here is the recreation of Anatolian towns and cities.

Construction activities in the provinces do not mislead us, regions without social, literary, scientific and artistic environment is doomed to disappear. The only way to improve these regions rapidly is to open universities

Real conventional universities with digital library established based on an investment of few million dollars in small towns will transform social life there rapidly. This kind of projects developing also services industry will prevent Istanbul, Ankara and Izmir from further inflation.

My answer to those who say the universities have already established everywhere is that profession of science is such a strategic and serious matter that it shouldn't be left to locally trained academics. Unfortunately, those who want to live a cheap and comfortable life of their own city occupy newly established universities. My proposal is to provide training at the world-class universities established in towns

such as Oxford, Cambridge and Liden. Of course, this may be just a precaution to correct the imbalance of the population. With strategic planning and increased social opportunities, Anatolian cities will again become the center of attraction. Then research centers and thinking platforms that will be established later will surround this kind of universities. It is known that proposals for the establishment of private universities are kept in Higher Education Council. Accepting these demands for establishment of provincial historic centers requires a new vision. at the beginning of the 1600s Anatolia hasnt recovered yet from the damage by Great Kaçgun as a result of the persecution of Celali gang.

It is a fact that girls graduated from college cannot find a proper husband in the provinces. To sum up, managers of large cities with large projects tribes want to come out and take the money from public finance. This looks like to stop a passerby and say "give me a cigarette, if you have also the fire". Any how it is time to find a cure to the state of Anatolian cities. Otherwise, Turkey will consist of "Five Cities" which is the name of a book by Ahmet Hamdi Tanpınar at the same time.

While the biggest cities live an extremely prosperous life with its bridges, roads, schools, hospitals, universities, entertainment venues and transportation facilities and spend large expenses to maintain all of these, provinces are abandoned to their fate.

¹ http://www.bulentari.com.tr/indexTr/Ufiles/pdf/22_7_2011_15_3_7.pdf

² Certificate used to given in France indicating "Only valid in the East"

YAZ OLİMPİYATLARI SONA ERDİ

Londra Olimpiyat Oyunlarını 5 Madalyayla Kapattık...

Londra Olimpiyat oyunları, 27 Temmuz-12 Ağustos 2010 tarihleri arasında İngiltere'nin başkenti Londra'da düzenlendi. Bu olimpiyat oyunları ile birlikte Londra, 1908 ve 1948 yıllarında düzenlendiği olimpiyatlardan sonra üçüncü olimpiyat oyunlarını düzenlemiş oldu. Paralimpik Oyunlar ise 29 Ağustos-09 Eylül 2012 tarihleri arasında düzenlenecek.

Londra Olimpiyat Oyunları'nda 26 Spor dalında, 39 disiplinde toplam 302 madalya müsabakası yapılacak. Yaklaşık 10.490 sporcu 4 bölgede yer alan 34 tesiste mücadele etti. Oyunların açılışı 27 Temmuz 2012, kapanışı ise 12 Ağustos'ta gerçekleşti.

Londra Olimpiyat Oyunları'na 16 branşta toplam 114 sporcuyla katılan Türkiye, oyunları 2 altın, 2 gümüş ve 1 de bronz olmak üzere toplam 5 madalya alarak kapadı.

Londra Olimpiyat Oyunları'na 16

branşta toplam 114 sporcuyla katılan Türkiye, oyunları 2 altın, 2 gümüş ve 1 de bronz olmak üzere toplam 5 madalyayla kapadı. Altın ve gümüş madalyalar tekvando ve atletizmden gelirken, tek bronz madalya ise güreşte alındı. Türkiye'nin Londra'daki ilk altın madalyasını tekvandocu Servet Tazegül kazandı. Atletizm kadınlar 1500 metrede Aslı Çakır Alptekin, tarihi bir başarıya imza atıp, olimpiyat oyunları tarihinde Türkiye'ye atletizm dalında ilk altın madalya sevincini yaşatırken, aynı yarışta Gamze Bulut da gümüş madalyanın sahibi oldu.

Tekvando kadınlar 67 kiloda Nu Tatar, finalde kaybedip gümüş madalya alırken, Türkiye'nin olimpiyatlarda en başarılı olduğu branş olan güreşten ise Londra 'da 1 bronz madalya geldi. Grekoromen güreşte 120 kiloda Rıza Kayaalp, olimpiyat oyunlarını bronz madalyayla kapatırken, Türkiye de toplam 5 madalya elde etmiş oldu.

Başbakan Erdoğan; "Tüm takım-

larımıza teşekkür ediyorum. 181 kardeşimizin olimpiyatlara katılmış olması da bizim için bir mesafe dedi...

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Londra 2012 Olimpiyatları'nda madalya kazanan sporcuları kabul etti. Erdoğan kabulde yaptığı konuşmada, "Tüm takımlarımıza teşekkür ediyorum. 181 kardeşimizin olimpiyatlara katılmış olması da bizim için bir mesafe. Gönümüz ilk defa bu kadar yüksek oranda katıldığımız bu olimpiyatlarından çok daha farklı sayıda madalyayla dönmekti" dedi.

Başbakanlık resmi konutunda, basına kapalı olarak gerçekleşen kabul yaklaşık 50 dakika sürdü. Kabulde, Gençlik ve Spor Bakanı Suat Kılıç'la birlikte milli sporcular Servet Tazegül, Aslı Çakır Alptekin, Gamze Bulut, Nur Tatar ve Rıza Kayaalp yer aldı.

Teknik heyet ve sporcularla hatıra fotoğrafı çektiren Erdoğan, "Sizlere bugünün anısına telefon sunuyorum. Arayı

fazla açmadan bir araya gelip çeklerinizi, ödüllerinizi orada takdim edeceğiz" ifadesini kullandı.

OLİMPİYATLARDA kürsüye çıkan 5 Türk sporcu, ödül yönetmeliği kapsamında yaklaşık 5 milyon lira alacak.

Birinci olan sporcuya 2 bin, ikinciye 1500, üçüncüye de 1000 Cumhuriyet Altını karşılığı para ödülü verilecek. Böylece altın madalyalı Servet Tazegül ve Aslı Çakır 1 milyon 274 biner lira, gümüş madalyalı Nur Tatar ve Gamze Bulut 955 bin 500'er lira, bronz madalyalı Rıza Kayaalp de 637 bin lira alacak.

Türksoy Üst Düzey Yetkilileri ve Çalışanları ile Kınacızade Konağında İftar Yemeğinde bir araya geldiler.

Türksoy Üst düzey Yetkilileri, Temsilcileri ve çalışanları ile düzenlediği iftar yemeğinde Kınacızade konağında bir araya geldi.

Ankara kalesinde kültüre sanata hizmet veren kültür kaynağı olan tarihi bir konakta iftar yapmaktan duydukları memnuniyeti dile getiren Türksoy ekibi, Tarihi konaktaki müze odalarını gezerek, Tarihçilerinin duayeni Prof. Dr. Halil İnalıcık'a ayrılan odayı ve Türkiye'nin ilk kadın spikeri ve türkçenin gülün yüzü Jülide Gülizar'ın da odasını gezen Türksoy yetkilileri hatıra fotoğrafı çektirdiler. Türksoy geçtiğimiz aylarda da İnalıcık hocaya Türksoy Onur Madalyası vermişti.

Yemeğe katılanlar, Düsen Kaseinov;

TÜRKSOY Genel Sekreteri - Fırat Purtaş; TÜRKSOY Genel Sekrter Yardımcısı - Dr. İlyas Demirci; Türk Dünyası Mühendisler ve Mimarlar Birliği - İbrahim Terzioğlu; Türk Dünyası Mühendisler ve Mimarlar Birliği - Kemal Fahir Genç; Turizm Bakanlığı Müsteşarı - Askar Turganbayev; Kazakistan Temsilcisi - Ahat Salihov; Başkurdistan Temsilcisi - Lilia Sattarova; Tataristan Temsilcisi - Güler Fedaei; KKTC Temsilcisi - Timur Devletov; Hakas Cumhuriyeti Temsilcisi - Elçin Gafarlı; Azerbaycan Temsilcisi - Sancar Mülazımoğlu; TÜRKSOY Hukuki ve Mali İşlerden Sorumlu Daire Başkanı - Arman Nurmakhammatuly; TÜRKSOY Sanat Danışmanı - Salim Ezer; TÜRKSOY Kurumsal İletişim Koordinatörü

SUMMER OLYMPICS ENDED

**We closed down
the Olympic Games
in London with 5
medals...**

London Olympic Games took place in London, the British capital, between 27th of July and 12th of August 2012. This was the third Olympic Games in London after the Olympic games held in 1908 and 1948. Paralympics will be held on 29th of August-09th of September 2012.

Contests of 302 medals totally in 26 sport branches and 39 disciplines were organized in London Olympic Games. Approximately 10.490 athletes competed in 34 complexes in four regions. The opening of the games was on 27th of July 2012, the closure took place on August 12.

Turkey closed the games with 2 gold, 2 silver and 1 bronze medals within 16 branches among 114 athletes participating in the Olympic Games in London. While golden and silver medals were received in taekwondo and athletics, one bronze medal was awarded in wrestling.

Atletizm kadınlar 1500 metrede Aslı

Çakır Alptekin, tarihi bir başarıya imza atıp, olimpiyat oyunları tarihinde Türkiye'ye atletizm dalında ilk altın madalya sevincini yaşatırken, aynı yarışta Gamze Bulut da gümüş madalyanın sahibi oldu.

Turkey won its first gold medal in London by Servet Tazegül in Taekwondo. Having a historic success in 1500 meters Athletics women, Aslı Çakır Alptekin pleased Turkey with the first gold medal at the Olympic Games and in the same race, Gamze Bulut also won a silver medal.

Nur Tatar, failed at the finals and received the silver medal with 67 kilograms in Taekwondo women. Although wrestling is the branch Turkey performs big success only one bronze medal was presented to Rıza Kayaalp at 120 kg in Grekoromen in London. Thus, Olympic games were closed and Turkey brought a total of 5 medals to home.

Prime Minister Erdogan said: "I

would like to thank all the teams. It is an important step for us that 181 brothers and sisters participated in the Olympics."

Prime Minister Recep Tayyip Erdogan accepted medal-winning athletes from London 2012 Olympics. In his welcome speech, he said: "I would like to thank all the teams. It is an important step for us that 181 brothers and sisters participated in the Olympics. We expected to receive more medals in the Olympics as we took part in such a high proportion.

Reception which was closed to the press took about 50 minutes in Prime Minister's official residence. Youth and Sports Minister Suat Kılıç, the national athletes Servet Tazegül, Aslı Çakır Alptekin, Gamze Bulut, Nur Tatar and Rıza Kayaalp attended the meeting. Posing for a souvenir photo with technical team and athletes, Erdogan said: we would like to present phone as a memory. Please come and take your checks and awards without any further.

Within the scope of the regulation, 5 Turkish athletes from the podium at the Olympics will take approximately 5 million liras.

Two thousand cumhuriyet gold coins will be rewarded to first athlete, 1500 to the second and 1000 to the third. Thus, gold medalist Servet Tazegül and Aslı Çakır will receive 1 million 274 thousand liras each, silver medalist Nur Tatar and Gamze Bulut will have 955 thousand 500 liras and bronze medalist Rıza Kayaalp will take 637 thousand liras.

Türksoy High Level Officials and Employees met at Iftar Dinner in Kınacızade Mansion.

Türksoy senior officials, representatives and employees met at iftar (fast-breaking) dinner in Kınacızade Mansion.

Türksoy team their pleasantness of having iftar dinner at a historical mansion; the source of culture which serves, culture and art in Ankara Castle. During their visit the officials of Türksoy visited the museum rooms of the mansion, the room dedicated for Prof. Halil İnalcık, the doyen of historians, and Jülide Gülizar, the smiling face of Turkish the first female anchor of Turkey and they had their photo taken as a souvenir. Türksoy gave the Medal of Honor to Halil İnalcık in recent months.

Lunch, participants Düsen Kaseinov; TURKSOY Secretary General – Fırat Purtaş TURKSOY Assistant Secretary

General - Dr. İlyas Demirci; Union of Engineers and Architects of the Turkish World - İbrahim Terzioğlu; Union of Engineers and Architects of the Turkish World - Kemal Fahir Genç; Undersecretary of the Ministry of Tourism - Askar Turganbayev; Kazakhstan Representative - Ahat Salihov; Kurdistan Representative-Lilia Sattarova; Tatarstan Representative – Güler Fedei Turkish Republic of Northern Cyprus Representative - Timur Devletov; Republic of Khakass Representative-Elçin Gafarlı Azerbaijan Representative-Sancar Mülazimoglu; TURKSOY Head of Legal and Financial Affairs - Arman Nurmakhmatuly; TURKSOY Art Consultant - Salim Ezer; TURKSOY Corporate Communications Coordinator.

Ters lale...

Tutuklu Öğrencilerle Dayanışma İnisyatifi’nce hazırlanan bir rapora göre, Öğrenciler hakkında hazırlanan bir iddianamede, “Tutuklu öğrencinin evinde ters lale fotoğrafı yakalandığı(!).. Ters lalenin, sadece güneydoğu bölgesinde yetiştiği(!).. Kadın teröristlerin ters lallerle çekilmiş(!) fotoğrafları bulunduğu.. Bu nedenle, ters lale fotoğrafı taşımanın Örgütsel bir bağlantıya(!) işaret edebileceği...” falan filan..

Selimiye Camii’nin inşası için seçilen arsa üzerinde Bir lale bahçesi bulunmaktadır.. Arsanın sahibesi arsasını satmak istemez.. Israrlar üzerine, Cami inşa edilirken Lale motifi yapılması şartıyla arsasını satmaya razı olur.. Mimar Sinan verdiği sözü tutar ve Müezzin mahfili altına lale motifi ni işletir, ters lale olarak.. Cami arsasının, Hem lale bahçesi olduğunu anlatmıştır, Hem de sahibesinin tersliğini, aksiliğini.. Buradaki ters lalenin, konumuz olan ters lale ile İsim benzerliği dışındaki ilgisi mi? Mimar Sinan döneminde bu savcı yaşıyaydı, Kimbilir Koca Sinan’ın başına neler gelirdi, Ters lale ve örgütsel bağlantısı(!) nedeniyle.. ‘Osmanlı’da böylesi sözkonusu bile olamaz’ mı dediniz? Haklısınız, zaten olmadı, olamaz da.. yoksa...

Ters lalenin anavatanı, Anadolu’dur.. Anadolu’dan başlayıp Afganistan, Pakistan ve Himalaya eteklerine kadar uzanır, coğrafyası.. Osmanlı İmparatorluğu döneminde, İstanbul’dan Büyükelçi Busbecq vasıtasıyla Avrupa yolculuğuna çıkar.. Gittiği her coğrafyada efsanelere, masallara konu olur, Sanatçılara ilhâm verir, tuvalleri, mekanları süsler.. Van Gogh’un tuvalinde al rengiyle ölümsüz eserleşir, Acılarını paylaştığı âşıkların gönül yaralarına merhem olur..

Başı önde mahzun gelin gibidir, O yüzden hüznü güzel de derler, Boynu bükük, hüznü duruşu nedeniyle.. Mahzun dursalar da nazlı degillerdir.. Toprağını severse kendiliğinden filizlenir, baharda.. Hepsi hepsi bir ay açar, yılda.. Sabahları kimseciklere göstermeden damla damla

Ve sessizce akıttığı özü/gözyaşı nedeniyle Ağlayan gelin de demişler.. Masallara konu olmuş, bu yüzden.. Kimi zaman Hazreti Hasan ile Hüseyin’e, Kimi zaman da Ferhat’a gözyaşı dökmüş, Şirinine niye kavuşamadı diye.. Âşık Veysel’e geldiğinde ise Nâz makamında sitemde bulunmuş Yüce Yaratıcı’ya: “Lale derki be hey Tanrım benim boynum neden eğri Yârdan ayrı düştüm gayrı benden alâ çiçek var mı?”

Buradan mezkûr iddianameyi hazırlayan Savcıya doğruluğu kesin bir ihbarda bulunuyorum: Bu yıl ters laleler ortadan kayboldular ama sabretsin, Dünya üzerindeki bütün ters laleler örgütlenmişler, Gelecek yıl Nisan ayı sonları ile Mayıs ayı başlarında Denizli-Hayrettin köyünde buluşacaklar ve Görsel bir eylem/şölen yapma hazırlığındalar.. N’olur n’olmaz, bugünden tezi yok hazırlıklar yapılın ki, Kısacık zaman diliminde suç delilleri olan ters laleleri Yakalayıp ele geçirsinler, suç delilleri kaybolmasın.. Çünkü, Hayrettin köyü sakinleri ile Görsel eyleme/şölene uzaktan yakından katılan Örgütlü örgütsüz katılımcıların çokluğu karşısında Alınacak tedbirler konusunda hazırlıklı olunsun.. Bu arada bir hatırlatma yapayım, Ters lalelerin eylem yapacakları Hayrettin köyüne Baskına gidenler maaşlarından olabilirler, Ters lalelerin tazminatı olarak..

Heyy gidi geçmiş zamanlar heyy! Bir zamanlar sanatkârlara, âşıklara ilhâm, Efsanelere, masallara konu olmuş ters laleler! Şimdilerde iddianame ve suça delil olmanız yok mu, İşte bu, yiğit savcıları öldürüyor bee..! İşte bu, adâleti yerlere düşürüyor bee..! İşte bu, lalenin başını öne düşürüyor bee..! İşte bu, insanın başını öne düşürüyor bee..!

Heyy gidi geçmiş zamanlar heyy! Bir zamanlar sanatkârlara, âşıklara ilhâm, Efsanelere, masallara konu olmuş ters laleler! Şimdilerde iddianame ve suça delil olmanız yok mu, İşte bu, yiğit savcıları öldürüyor bee..! İşte bu, adâleti yerlere düşürüyor bee..! İşte bu, lalenin başını öne düşürüyor bee..! İşte bu, insanın başını öne düşürüyor bee..!

Ramazan TOPRAK

Reversed tulips ...

According to a report prepared by an initiative of Solidarity with Arrested Students, An indictment prepared on Students says that, “A Reversed tulip photo was captured in the arrested student’s home (!) .. Reversed tulips, are grown only in the south-eastern region (!) .. There are photos of woman terrorists with reverse tulips (!).. Therefore, the photo of a reversed tulip May be an indication of an organizational link (!)... “blah blah blah ..

On the land chosen for the construction of Selimiye Mosque There was a tulip garden.. The landlady didn’t want to sell the land.. Upon their insistence, while the mosque was being built The lady decided to sell on the condition that there would be a tulip motif.. Mimar Sinan kept his promise Muezzin had the tulip motif being done under the gallery as a reversed tulip..

By doing that he both explained That it was built on a tulip garden, And how much reverse and shrewish the landlady was... Would you like to learn the relevancy of the reversed tulip with our subject here? If the prosecutor had lived in the period of Mimar Sinan Who knows what would have happen to the Great Sinan, Because of the reversed tulip and its organisational (!) connection.. Did you say ‘this would never ever become a question in Ottoman’s’? You’re so right, it had never been a question and never ever would be....

Homeland of reversed tulips is Anatolia.. Its geography extends From Anatolia to Afghanistan, Pakistan and To the foothills of Himalaya.. It started its journey from Istanbul to the Europe by the Ambassador Busbec During the Ottoman Empire.. It became subject to the legends, tales in each region, Inspired the artists, ornamented canvases, places .. It became immortal on Van Gogh’s canvas with its red colour, It became a balm for the wounds of the pain of lovers’ hearts..

Like a modest bride bending her head, It is also called as the elegiac beauty, Because of its bended head, elegiac mood..

They are not wayward despite they look modest.. They bloom by themselves if they like the solid.. It lasts for a month once a year.. Because of its tears/essence coming down in the mornings That no one can see It is also called as Mourning bride.. For this reason it became subjects of tales.. It mourned sometimes for Hazrat Hasan and Hüseyin, and sometimes for Ferhat.. Because he couldn’t come together with his Şirin.. When Âşık Veysel becomes the subject.. It expostulated elegising on Almighty Creator: “A Tulip begs; Oh God, why I have a wry neck, I’m separated from my beloved one, is there a flower better (!) than me?

I have a clear notice to the here at this point, To the Prosecutor who prepared the indictment: Reversed tulips, disappeared this year, but have patience, All reversed tulips in all over the world, Are organized to meet in late April, early May of next year In the village of Hayrettin -Denizli For a visual action / feast .. All preparations shall be done within a period of a limited time For capturing the reversed tulips that are evidences of a crime Just for not to lose any evidence of a crime.. In case of the majority of those who Participate the visual action / feast from far or near With the inhabitants of the village of Hayrettin Meanwhile we need to remind that Measures need to be taken.. Those who are going to raid The reversed tulips that are going to make an action in Hayrettin Village Might lose their salaries, As a compensation for reversed tulips..

Those were the days! Reversed tulips that used to inspire artists, lovers be the subjects of legends, fairy tales You became the evidence of an indictment, crime That’s what kills the valiant prosecutors..! That’s what lowers the head of the tulips..! That’s what lowers the head of the man..!

Arakan diye bir yer

Dünya Suriye krizine kilitlenmişken Güneydoğu Asya'nın uzak bir köşesinde çoğu kimsenin adını ve haritada yerini bile bilmediği Myanmar (Burma)'da sessiz sedasız bir Müslüman katliamı yaşanıyor.

Üstelik neredeyse 50 yıldır süren bir katliam.

Güneydoğu Asya'da Hindistan, Çin, Bangladeş ve Tayland'a komşu, yaklaşık 60 milyon nüfuslu bir ülke Myanmar.

Nüfusun 50 milyondan fazlası Budist; yaklaşık 3 milyonu Hristiyan ve yine yaklaşık aynı sayıda Müslüman yaşıyor ülkede.

Dünya gündemine son dönemlerde önce bir askeri darbeyle sonra da bir doğal afetle gelmişlerdi.

Bir de geçtiğimiz yıllarda gündeme gelen ülkedeki Osmanlı şehitliği haberiyle.

1. Dünya Savaşına İngilizlerin eline esir düşen binlerce Osmanlı askeri bu ülkede esir kamplarına yerleştirilmiş ve ağır şartlar ve işkenceler nedeniyle burada hayatlarını kaybetmişler.

Ülkedeki Müslümanların bakımını üstlendiği şehitlik çeşitli dönemlerde Budist çetelerce tahrip edilmiş, günümüzde çok azı sağlam kalmış.

Myanmar şimdilerde ise ülkede yaşayan Müslümanlara yönelik katliam haberleriyle dünya gündeminde.

Ülke son yıllarda askeri cunta eliyle sistematik bir şekilde Müslüman nüfusun katledilmesine şahit oluyor.

Bir zamanlar ülkede 5 milyona yakın Müslüman yaşarken, katliamlar ve zorunlu göç ettirme politikaları sonucu bu rakam neredeyse yarı yarıya düşmüş durumda.

Müslüman azınlığın evlenme, eğitim görme, dinini öğrenme ve yaşama gibi en temel hakları bile yasaklanıyor, ikiden fazla çocuk sahibi olmaları bile suç; bu yasaklara karşı çıkanlar ya öldürülüyor ya ülke dışına kaçmak zorunda kalıyor.

Müslümanlar ayrıca hiçbir ücret ödenmeden zorla ağır işlerde çalıştırılıyorlar.

Aslında BM ve uluslararası toplum son 10 yıldır Myanmar'da şiddet ve baskının bir devlet politikası haline geldiğini belirtmiş.

BM raporlarına göre Arakan'da yaşayan Rohingya Müslümanları en çok zulme maruz kalan azınlık olarak nitelendiriliyor.

İnsan kaçakçılığı, çocuk işçiliği, sistematik tecavüz ve kadınların askerler için seks kölesi olarak kullanılması gibi insan hakları ihlalleri sıklıkla yer almış uluslararası kuruluşların raporlarında.

1960'lı yıllardan itibaren Müslümanlar vatandaş statüsünden çıkarılıp "mukim yabancı" adı altında garip bir statüyle yaşamak zorunda bırakılmışlar.

Yukarıda da belirttiğim gibi hiçbir hakları yok.

1978'de 200 bin Müslüman, 1991'de ise 250 binden fazla Müslüman ya katledilmiş ya da ülkeden kaçmak zorunda kalmış.

Resmi verilere göre son 10 yılda 3000'den fazla Müslüman köyü yakılmış, halk ya öldürülmüş ya toplama kamplarına alınmış ya da ülkeden kaçmış.

Geçtiğimiz Haziran ayından bu yana devlet destekli silahlı Budist çeteler Müslümanlara karşı yeni bir katliam furasına giriştiler.

Müslüman köyleri bazen içindekilerle birlikte yakılıyor, kadınlarına sistematik olarak tecavüz ediliyor.

Yine resmi rakamlara göre Haziran ayından bu yana binden fazla Müslüman katledildi.

Ülkeden kaçmaya çalışanlara Bangladeş de sınırını açmadığı için şu anda iki ülke arasındaki sularda teknelerde ve botlarda ölümü bekleyen binlerce insan olduğu belirtiliyor.

Söz konusu Hristiyan nüfusun yaşadığı Güney Sudan ve Doğu Timor gibi yerler olunca ayağa kalkan ve bu bölgeleri bağlı olduğu ülkelerden kopararak bağımsız ülke statüsü veren BM ve Batı dünyası, mevzubahis Müslümanlar olunca her zamanki ikiyüzlü tutumunu sergileyerek yaşananlara kayıtsız kalıyor, cılız tepkilerle süreci idare etmeye çalışıyor.

Müslüman ülkeler deseniz, zaten hiçbir beklenti ve umudum yok kendilerinden. Arakan'ın cılgınlığını Somali'de olduğu gibi yine önce Türkiye duydu, ses verdi.

Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, aralarında Sayın Başbakanın eşi Emine Erdoğan'ın da olduğu bir heyetle Myanmar'a gitti, önce devlet yetkilileriyle görüştü, sonra da Arakan bölgesine giderek Müslümanların durumunu bizzat yerinde inceledi.

Böylelikle Arakan sorunu ilk defa uluslararası platforma taşınmış oldu.

Ancak ziyaretten sonra Müslümanların durumunda bir değişme olup olmadığı konusunda yeterince bilgi sahibi değiliz.

Gelen bilgiler değişen pek fazla bir şey olmadığı yönünde.

Arakan diye uzak bir yerde, bir halk kaderine terk edilmiş durumda, ölümlü bekliyor son ferdine kadar.

Son 50 yıldır bekledikleri tek şey ölüm.

Dünya suskun.

Müslüman devletler ise utanç verici bir sessizlik içinde.

Tepkiler sosyal medya ile sınırlı.

Duadan başka silahı olmayan bu mazlumlara biz de dualarımız dışındayardım edemiyoruz, ne yazık.

Muhammed İkbâl SAYLIK

A Place Called Arakan

As the world has focused on Syria crisis, in a far corner of the World, somewhere in Southeastern Asia, in country called Myanmar (Burma) a silent massacre is being practiced against Muslims in this country.

A massacre that has been going on for almost 50 years.

Myanmar is country bordering India, China, Bangladesh and Thailand, with a population about 60 millions.

More than 50 million of its people are Buddhists, around 3 million Christians and almost same number of Muslims lives in this country.

Myanmar occupied the world agenda recently for two issues; one for the military coup and the second for a natural disaster.

What brought this country to Turkey's agenda recently was the Ottoman Martyrdom in Myanmar.

Thousands of Ottoman soldiers, who were captured by British army, were sent to prison camps in Burma where most of them died due to severe camp conditions and tortures.

The graves in this martyrdom were destroyed by Buddhist gangs from time to time; nowadays only a small number of the graves are standing.

Myanmar is now on the world agenda for the massacres committed against Muslim population, which is taking place via the hands of the military junta.

The number of Muslim population has decreased to around 3 million from once 5 million due to massacres and forced migrations.

The Muslims are deprived of basic rights including education, freedom of religion, marriage etc.

They are even banned to have more than 2 children.

Those who oppose such bans are either killed or forced to migrate.

In addition Muslims are used as free labor force.

In fact UN and international NGOs, from time to time, have declared that violence and oppression has become a state policy in Myanmar.

UN reports declare that the Rohingya Muslims in Arakan are "one of the world's most persecuted minorities".

Human rights violations including human trafficking, child labor, systematic rape and use of women as sex slaves for soldiers have been mentioned many times in such reports.

Muslims have been deprived from the citizenship rights and have been given a status called "resident alien" since 1960s.

As mentioned above, they lack basic freedoms and rights.

In 1978, around 200 thousand, and in 1991 around 250 thousand Muslims have either been killed or forced to flee the country.

According to official data, more than 3000 Muslim villages have been burned down; residents killed, gathered in concentration camps or fled the country.

Since last June, junta backed Buddhist gangs started a new massacre campaign against Muslims.

Muslim villages are burned with residents inside, and Muslim women are being raped systematically.

According to official data from international organizations, more than 1000 Muslims have been killed during this period.

Many thousands, who try to flee to Bangladesh, are now forced to live on boats and wait for death at the sea between Myanmar and Bangladesh, after Bangladesh has decided not to accept these refugees.

UN and the Western world, which are very fast in acting when the issue is areas with high Christian population like Southern Sudan or East Timor (Timor-Leste) and grant independence status to these areas continue to follow their double standard policy and try to manage the process with weak reactions.

As for Muslim countries, they are hopeless as usual.

Arakan's cry for help was responded first by Turkey, as in Somalia.

Turkish FM Ahmet Davutoğlu visited the country with a delegation that included Mrs. Emine Erdoğan, spouse of PM Erdoğan.

The delegation first met the government officials, then visited the Muslims in Arakan region.

Thus the issue has been carried to the agenda of the international community.

However we do not have sufficient information whether the situation has changed or not following Turkish delegation's visit.

The news arriving show that things have not changed a lot as expected.

In a far place called Arakan, a nation is awaiting death.

This is what they have been waiting for the last 50 years.

World is silent.

Muslim states are in a shameful silent.

Reactions are limited only with those in social media.

And unfortunately we are able to send only our prayers to these people, who have no other defender than their prayers.

Av. Neslihan
KOCAKAYA

ÖZEL YETKİLİ AĞIR CEZA MAHKEMELERİ KALDIRILDI MI?

Sayın Okurlar;

Bu yazımda ülkemizde çok yeni bir gelişmeden, 3. Yargı Reformu paketinde yer alan Özel Yetkili Ağır Ceza Mahkemelerinin kaldırılarak yerine Bölge Ağır Ceza Mahkemelerinin kurulmasından bahsetmek istiyorum. Bu konuda bir meslektaşımın makalesinden yararlanmak suretiyle sizlere bir takım bilgi verip bu reformun ülkemiz açısından getirisini siz sayın okurun yorumuna bırakıyorum.

(“ DGM ”) kaldırmış ve bunların yerine Özel Ağır Ceza Mahkemelerini getirmiştir.

Ancak öğretilerde de genel olarak kabul edildiği üzere Özel Ağır Ceza Mahkemelerinin DGM’lerden isimleri haricinde büyük bir farkı bulunmamaktadır. Yeni yasal düzenleme ile getirilen Bölge Ağır Ceza Mahkemelerinin de ÖACM den farkı bulunmamaktadır. Kuruluş amacı ve işlevsel yönüne bakıldığında bu mahkemelerin de çok açıdan AİHM nezdinde ihlal nedeni sayılabilecek ve ülkemizi bu anlamda tazminattan kurtaracak özellikte olmadığı anlaşılmaktadır.

ANAYASAL İLKELER, TEMEL HAK VE ÖZGÜRLÜKLER VE ÖZEL AĞIR CEZA MAHKEMELERİ

Yukarıda belirtildiği üzere DGM’ler, birtakım anayasal ilkelere, temel hak ve özgürlüklere aykırı nitelikte oldukları iddiasıyla uzun süre eleştirilmişlerdir. Kanun koyucu, bu eleştirileri gidermek için 1999’da olduğu gibi bazı değişiklikler yapma yoluna gitmişse de, eleştirilerin önüne geçilememiştir. Bu mahkemelerin varlığı ve nitelikleri özellikle uluslararası platformda Türkiye’nin önüne çıkan bir engel olmuştur.

Ancak, hemen belirtmek gerekir ki bu eleştirilerin birçoğu teknik hukuki boyutta gerçekleştirilmemiş; DGM’ler içte ve dışta Türkiye aleyhtarı birtakım güçlerin hedeflerini gerçekleştirme aracı olarak kullanılmıştır.

Yine de Türkiye’nin ve AİHM gibi birtakım uluslararası örgütlerin gündemini fazlaca işgal eden bu eleştirilerin ne kadar haklı olduklarını ortaya koymak gerekir.

• Adil Yargılanma Hakkı

Adil yargılanma hakkı (fair trial, fair hearing) bireyin en temel haklarından biridir. Mezkur hak, ulusal ve uluslararası hukuk tarafından korunmaya alınmıştır.

Uluslararası planda bu konuda karşımıza çıkan en temel metin, Türkiye’nin de bu sözleşmeye taraf olması bakımından Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesidir (“ AİHS ”). Söz konusu sözleşme temel insan haklarını düzenlemekte ve koruma altına almaktadır.

Sözleşmenin 6. maddesi adil yargılanma hakkını düzenlemektedir. 6. madde geniş ve ayrıntılı bir düzenleme içermekte; adil yargılanma hakkını her yönü ile ortaya koymaktadır.

Adil yargılanma hakkının genel bir tanımı yapmaya gerek yoktur. Zira AİHS bu hakkı tüm yönleri ile ortaya koymuş ve mezkur hak artık bir genel hukuk ilkesi halini almıştır.

Özel Ağır Ceza Mahkemelerinin yargılama usulleri bu hakka, dolaısıyla AİHS ve 1982 Anayasası’na aykırı düşmektedir.

Şöyle ki, adil yargılanma hakkının en önemli yansımalarından biri de sanığın duruşmalarda bulunma hakkıdır. AİHS’nin 6. maddesinde bu husus açıkça belirtilmemiş olsa da, maddede yer alan aleni yargılama (public hearing) ilkesinden bu sonuç çıkmaktadır. AİHM de çeşitli kararlarında bu görüşümü-zü paylaşmaktadır.

Sonuç olarak Özel Ağır Ceza Mahkemelerinin yargılama usullerine ilişkin kanun hükümlerinin adil yargılanma hakkı ve bunun yansımaları olan duruşmada bulunma hakkı ve savunma hakkına aykırı oldukları açıktır.

• Eşitlik İlkesi

Eşitlik ilkesi hukukun genel ilkelere biridir. Aynı adil yargılanma hakkında olduğu gibi eşitlik ilkesi de ulusal ve uluslararası hukuki metinlerce tanınmakta ve korunmaktadır.

AİHS’nin 14. maddesi bu ilkeye “ayrımcılık yasağı” başlığı altında yer verir. Ayrıca 1982 Anayasası 10. maddesi ile bu ilkeyi güvence altına almaktadır.

• Bağımsız Mahkeme Hakkı

Adil yargılanma hakkının temel unsurlarından biri bağımsız mahkeme hakkıdır. Buna göre sanık, tüm kişi ve kurumlardan bağımsız olan bir mahkemede yargılanmasını talep edebilmelidir.

AİHM de kararlarında bu hususun altını çizmiştir. Yüksek Mahkemeye göre bir yapının mahkeme olarak nitelendirilebilmesi için mutlaka tüm kurum ve kuruluşlardan bağımsız olması da aranmalıdır.

• Doğal Hakim Prensibi

Ceza yargılamasının temel taşlarından biri doğal hakim prensibidir. Bu ilke çeşitli şekillerde tanımlanmaktadır. Örneğin *Keskin*’e göre doğal hakim genel olarak ve müşahhas davalar düşünülmeksizin gösterilen hakimdir. *Yurt can* ise doğal hakim yargılanacak olaydan önce kurulmuş ve yetkilendirilmiş mahkemeyi ifade ettiğini belirtmektedir.

Bu prensip de hukuken korunma altına alınmıştır. 1982 Anayasası’nın 37. Maddesinin 2. Fıkrası sanığa kanuni hakim güvencesini getirmektedir. Ayrıca yine 1982 Anayasası’nın 38. Maddesi ve AİHS’nin 7. maddesinde yer alan “suçta ve cezada kanunilik ilkesi” uyarınca sanığın suçun işlendiği sırada var olan görevli-yetkili bir mahkemeden başka bir mahkemede yargılanmaması gerekmektedir.

• Yargı Birliği

Son olarak Özel Ağır Ceza Mahkemelerini yargı birliği ilkesi bakımından ele alacağız. Yargı birliği ilkesi 1982 Anayasası’nın 142. maddesinin bir sonucudur. Bu hüküm, “kanunsuz usul olmaz” prensibinin açık bir ifadesidir ve bu prensip de yargı birliğini gerektirmektedir.

Aynı şekilde Anayasa’nın 2. Maddesinde yer alan “hukuk devleti” kavramı da yargı birliğini ihtiva etmektedir.

Egemenlik nasıl tekse, yargının da tek, bir olması gerekir. Bir ülkede birden fazla yargıdan bahsediliyorsa, birden fazla egemenlik mevcut demektir. Bu çerçevede somut bir uyuşmazlığı aynı anda

yargılayabilecek birden çok yargı mercii de olmamalıdır.

Sonuç olarak DGM’ler yargı birliğini zedelememekten; bu mahkemelerin CMUK’a eklenmesi ile oluşan Özel Ağır Ceza Mahkemeleri yargı birliği ilkesine aykırılık teşkil etmektedir.

SONUÇ

DGM’ler özellikle AB’den gelen yoğun eleştiriler ve AİHM’nin mahkumiyet kararları sonucunda, uyum paketleri içinde kaldırılmıştır. Bu tartışmaları müteakiben kanun koyucu 5190 sayılı Kanunla 2845 sayılı Kanunu yürürlükten kaldırmıştır. Ancak bu DGM’lerin hukuken kaldırıldığı anlamına gelmemektedir. Zira 5190 sayılı Kanun DGM’lerle aynı hukuki niteliği sahip Özel Ağır Ceza Mahkemelerini CMUK sistematiğine dahil etmiştir. Bu tutum tamamen şark kurnazlığıdır. Bu şekilde DGM’ler kaldırılmış gibi gösterilerek AB’den gelecek eleştirilerin önü kesilmeye, AİHM nezdinde tazminat cezaları bertaraf edilmeye çalışılmıştır.

Son olarak belirtmek gerekir ki, maalesef Adalet ve Kalkınma Partisi Hükümetinin bu önemli manevrası AİHM’de Türkiye aleyhine açılacak davalar bakımından esasa ilişkin bir fayda sağlamayacak; AB ise Özel Ağır Ceza Mahkemelerinin hukuki nitelikleri bakımından Türkiye’nin başını ağrıtabilecek durumu ortadan kaldırmayacaktır.

Tüm bu incelemeler ışığında uzun yıllar ceza avukatlığı yapmış bir hukukçu olarak sunu söyleyebilirim ki nasıl DGM kaldırılıp yerine ÖYM ler kurulduğunda hiç bir fark olmayıp bir de Yargı’da birlik ve eşitlik ilkesi zedelendiye şimdi de bunları kaldırıp yerine yine Bölge Ağır Ceza Mahkemelerinin kuruluyor olası aynı sakıncaları devam ettirip geçmişteki eleştirilerin devam etmesine yol açacaktır.

Av. Neslihan
KOCAKAYA

WERE SPECIAL AUTHORIZED CRIMINAL COURTS REMOVED?

Dear Readers;

In this article, I want to talk about a new development in our country, the removal of special authorized criminal courts and instead the establishment of regional criminal courts, which is stated in 3rd Judicial Reform package. I will give you some information referring to an article of my colleague and leave the interpretation of this reform about our country to you, dear readers.

State security court (SSC) was removed and replaced by special criminal court.

However, as generally accepted in the doctrine Special criminal Courts hasn't a big difference from SSCs except for the names. Regional criminal courts Introduced by the new legislation isn't different from special authorized criminal courts (SACC). From the functional direction and organizational purpose, it is understood that these courts in many ways can be considered as a reason of the infringement before ECHR and is not able to save our country from compensation in this sense.

CONSTITUTIONAL PRINCIPLES, FUNDAMENTAL RIGHTS AND FREEDOMS AND SPECIAL CRIMINAL COURTS

As noted above, the SSCs have been criticized for a long time for being against some constitutional principles, fundamental rights and freedoms. The legislator chose to make some changes to address these criticisms as in 1999 but couldn't end them. Existence and nature of these courts, especially the international arena have been obstacles in front of Turkey.

However, it should be noted here that many of these criticisms weren't performed in technical legal dimensions; SSCs used as a tool to achieve a number of goals for some forces both inside and outside against Turkey.

Nevertheless, It must be stated how these criticism, occupied the agenda of Turkey and a number of international organizations such as ECHR, are right.

• Right to a Fair Trial

The right to a fair trial (fair trial, fair hearing) of the basic rights of the

individual. Above-mentioned rights are protected by national and international law. The most basic text which appears about this topic on the international plan is the terms of European Convention on Human Rights ("ECHR") to which Turkey is a party. The contract regulates and protects basic human rights.

6th article of the Convention regulates the right to a fair trial. 6th article contains a large and detailed arrangement and reveals every aspect of the right to a fair trial. There is no need to make a general definition of the right to a fair trial. Because the above-mentioned Convention, revealed all aspects of this right and it has become a common law principle.

The proceedings of special criminal courts runs counter to that right, and therefore to ECHR and the Constitution of 1982.

That is to say, one of the most important reflections of the right to a fair trial is the right to be present at trial for the accused.

Although this issue is explicit in 6th article of the Convention this can be inferred from the public prosecution principle in the Article (public hearing). ECHR is sharing our view within its various decisions.

As a result, it is obvious that provisions for the trial procedures of special criminal courts are against fair trial, right to be present at the trial and right to defend

• Principle of Equality

Principle of equality is one of the general principles of law. The principle of equality, same as fair trial is recognized and protected at the national and international legal texts.

14th article of the Convention mentions about this principle under the title of "discrimination ban". In addition, 10th article of the 1982 Constitution ensures this principle.

• Right to an independent court

One of the basic elements of the right to a fair trial is the right to an independent court. Accordingly, the accused should be able to demand prosecution in a court that is independent of all persons and organizations.

ECHR also emphasized this matter with its decisions. According to the Supreme Court, to qualify a structure as a court it is necessarily supposed to be independent of all organizations and institutions.

• The principle of natural judge

One of the cornerstones of the criminal proceedings is the principle of natural judge. This principle is defined in various ways. For example, According to Keskin, natural judge is the judge assigned without looking general and concrete cases. Yurt Can notes that natural judge means a court established and authorized before the incident to be on trial.

This principle is also protected by law. 2nd paragraph of 37th article of the 1982 Constitution ensures the accused of a legal judge

Additionally, in accordance with "crime and punishment principle of legality" in 38th article of 1982 Constitution and 7th article of the Convention defendant is required to be tried in a different court rather than a court in charge at the time of crime.

• Unity of Judiciary

Finally, we will discuss special criminal courts in respect to the principle of the unity of judgment. The principle of the unity of judgment is the result of 142nd article of the 1982 Constitution. This provision is a clear expression of "would not be an illegal procedure" and this principle requires the unity of the judiciary.

In the same way, the concept of "state of law" in the 2nd article of the Constitution includes the unity of the judiciary.

How sovereignty is uneven, the judiciary must be unique and single. If we are talking about more than one judiciary in a country there must be more than one sovereign. In this context, there should not be more than one jurisdiction to judge a concrete dispute at the same time.

As a result, while SSCs wasn't harming the unity of jurisdiction special criminal courts formed after added to code of criminal procedure (CCD) became a violation of the principle of the unity of judgment.

CONCLUSION

As a result of intense criticism from EU and the convictions of ECHR, SSCs were removed from the harmonisation packages. Following these discussions the legislator repealed Law numbered 2845 and Law No. 5190. However, this does not mean that the SSCs legally removed. Because the Law No. 5190 has included special criminal courts with the same legal nature of SSCs into the systematic code of criminal procedure. This attitude is totally oriental cunning.

In this way, it was an attempt to prevent the criticism from the EU and eliminate the compensation penalties of ECHR by showing that SSCs are removed

Finally, it should be noted that, unfortunately, this important maneuver of the government of Justice and Development Party will not provide a fundamental benefit for the lawsuit against Turkey before the Court and EU will not eliminate the legal status of special criminal courts, which is annoying Turkey.

In the light of all these investigations, as a criminal lawyer for many years, I can tell you that when state security court was removed and replaced with special authorized criminal court (SACC) there wasn't any change and unity and equality principle of jurisdiction was harmed, same things will happen when SACC is removed and replaced with regional criminal court and criticism in the past will lead to be continued.

CEMAL SAFİ İLE SÖYLEŞİ

Azeri kökenli bir babanın oğlu olan Cemal Safi Türk şiirinin duayenlerindendir. Bugüne kadar sırasıyla Vurgun, Sende Kalmış, Kıyamete Kırk Kala ve Ya Evde Yoksan adlı dört şiir kitabı çıkaran Cemal Safi'nin, 200 civarında şiiri bestelendi. Türk Dil Kurumu tarafından Türkçe'yi en etkin ve güzel kullanan şair olarak ödüllendirildi. Başta Romanya'nın en saygın edebiyat ödülü olan Eminescu madalyası olmak üzere defalarca Hürriyet'in Altın Kelebek, Milliyet'in Yılın En Sevilen Şarkıları birincilik ödülleri ile TRT'nin Yılın Şairi gibi sayısız ödülle layık görüldü. Şiirleri İtalyanca, Rumence ve Arnavutça'ya çevrildi.

Soğuk bir kış günü, kınacızade konağında, kendisiyle sıcak bir sohbet imkanı bulduk. Şiiri, baştan sona konuştuk. Neden "İlle de sevgi" diye sorduk. Ayrıntılı olarak anlattı. Hatta, sevginin, damıtıldığı zaman aşka dönüştüğünü dile getirdi.

Neden "İlde hece ölçüsü" dedik. Serbes yazanların süslü nesir yazdıklarını belirtti. Şarkıları dinlerken üzerlerindeki müzik giysisinden arındırıldığınızda sizi etkiliyorsa o şiirdir. dedi.

O iyi bir şair olduğu gibi, iyi bir yorumcudur da. Şiiri ondan dinlemek büyük bir haz vermektedir.

O sahnede şiir okurken sadece sözcükler havada uçuşmaz. Yazdığı günkü duygularını, kendisini dinleyenlere an be an yaşatabilen bir yetenektir o.

Şairliği bize anlatırmısınız dedik

İçinizde şairlik varsa, okuma yazmayı öğrendiğinizde önce şiiri öğrenirsiniz. Uykularınız kaçır. İnat eder de yazmazsanız hiç uyutmaz. "Yazıp da ne olacak", dediniz. Yani şiire kafa tuttunuz. Sizi sabaha kadar uyutmaz. Ben hiç kafa tutmam. Ama bir dörtlüktür, ama bir şiirdir. Kalkar yazarım ve gönül rahatlığıyla uyurum. Bu bir nevi deşarj olmaktadır.

Eskiden şairlere aşıklar denirdi. Şair fazla duyan, fazla etkide kalan insandır. Bir dramatik olay olsa önce şair ağlar. Komik bir olay olsa önce şair güler. Hemde herkesten fazla güler.

Şiirlerinizi içinizden geldiği gibi mi yazarsınız? Yoksa birileri istedi diye yazdığınız oluyor mu?

Ben aslında şarkı sözü yazarı değilim. Yazamam da. Şarkı sözü yazma,

Var mı beni içinizde tanıyan?
Yaşanmadan çözülmeyen sır benim.
Kalmasa da şöhretimi duymayan,
Kimliğimi tarif etmek zor benim...

bestekâra tabi olmaktır. Ben kimseye tabi olmadım. Kimsenin keyfi için şiir yazmam. Yalnız iki istisna vardır. Hüner Coşkuner vardı. Kuliste beni bırakmadı. "Beni sevmeni istiyorum" diye bir şiir yazmamı istedi. Devam eden ısrarlar ardından bana anlatmasını istetim ki o ruhu alabileyim

İkinci istisnaya Orhan Gencebay sebep oldu diyebiliriz. Onunla bir televizyon programına gidiyorduk. Gündemde sağ sol çatışmaları vardı. Alevi Sünni tartışmaları yapılyordu. Vatandaşların birbirine girdiği, polislerin koşturduğu bir dönemdi. Küfürler, polise saldırılar kol geziyordu. Bu durumu tartışırken Orhan Gencebay, "Yazsana bu durumu Cemal Abi" dedi. Gelin Birlik Olalım şiiri böyle çıktı. İlk

Gelin birlik olalım, yarın çok geç olmadan

Gelin dirlik bulalım vazgeçin oç almadan

Nefreti yok edelim gel sen de katıl bize,

İntikam eşkıyası sevgiyle gelir dize.

Çoğunlukla şiirlerinizde, "İlle de sevgi" dercesine bu temayı işliyorsunuz. Neden ille de sevgi?

Sevgi kavramı gibi kararlı olduğunuz bir ikinci özelliğiniz de hece ölçüsü ile yazıyor olmanızdır. Heceli yazmanın şiire kattığı güzellik nedir sizce?

Ben serbest şiiri de çok seviyorum. Ama edebiyat öğretmenlerine kırgıyım. Çünkü öğrenci, şiir diye düz yazı yazıyor.

Yazdığını da şiir zannediyor. Çünkü yanında böyle örnekler var. Öğretmen, "Aferin çocuğum" diyor. Ama o, şiir değildir. Bunları, Avrupalıya şiir diye tanıtmaya kalktığımızda hemen bizim şiir konusunda ne kadar beceriksiz olduğumuz kanısına varacaklardır.

Ülkemizde şaire bakış açısını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Yabancı ülkelerde daha çok önem veriliyor. Örneğin Fransa'ya gidin. Hemen şairiyle, ressamıyla, müzisyeniyle övünürler.

Ben o yolu yaptım, o metroyu, o bara-

jı yaptım diye konuşmazlar. Fiziksel olarak yapılanlar hiç akıllarına gelmez. Zira onlar ihtiyaç oldukça zaten yapılacaktır.

Goethe, Almanların medarı iftiharıdır. Yaşadığı dönemde kendine vatan haini demişlerdir. Şimdi ise Goethe Üniversitesi,

Goethe Akademisi, Goethe Caddesi, Goethe Parkı diye her yere adı verilmektedir.

Toplumsal sorunları, şiirle dile getirilebilir mi? Bu sorunlar için şiirle çözümler üretilebilir mi?

Evet, taşlamalarla, hicivlerle toplumsal sorunlar dile getirilebilir. Nef'i, Neyzen Tevfik, Şair Eşref bunlardan bazılarıdır. Nef'i, bu yüzden kafayı vurdurtmuştur.

Şair Eşref kaymakamdı. Yazdığı taşlamalar nedeniyle vali olamadı. Taşlamalarında küfür kullandığı da olurdu. Kırkağaç'ta büstü vardır.

Benimde toplumsal sorunları dile getiren şiirlerim vardır. "Yiğidin Alın Teri" bunlardan biridir:

Her ay yeni bir paye şekere de una da,

Dokunulmaz olacak suya da sabuna da.

Kimi fazla göbeği atarken saunada,

Kimi canlı cenaze, bir kemik bir de deri!

Karnını doyurmuyor yiğidin alın teri!...

ANKARADA YEREL VE GENEL YÖNETİMLERİ YAKINDAN İLGİLENDİREN 26.000 DENEKLİ DEV ANKET

Başkent Platformu Ankara'da 26 bin denekli geniş kapsamlı bir anket yapıyor. Platform yetkililerinden edindiğimiz bilgiye göre, anket 38 sorudan oluşuyor, Anket sorularının özeti genel ve yerel hizmetler hakkında çarpıcı neticelerin olduğunu söyledi. Büyük şehir belediyesi ve ilçe belediyelerin hizmetlerinden iktidar ve muhalefet hakkında halkın şikayet ve beklentilerini tespit ettiklerini Anket çalışmalarının son aşamasında olduğunu tamamlandığında anket sonuçlarının Ankara'yı sallayacağını belirten yetkili bu anketin en büyük özelliğinin vatandaşların anket forumlarını kendi el yazısı ile emek ederek doldurmaları diğer anketlerden farklı ve güvenilir olduğunu belirtirken anketin tamamlanması sonrasında kamu oyu ile paylaşacaklarını söyledi..

A TALK WITH CEMAL SAFİ

Being a son of an Azerbaijani father origin, Cemal Safi is one of the doyennes of Turkish poetry. He published four poetry books so far, respectively as Vurgun, Sende Kalmış, Kırk Kala and Ya Evde Yoksan and approximately 200 of his poems were composed. He was awarded by Turkish Language Association as the poet who uses Turkish the most efficiently and beautifully. He was awarded by numerous first prizes in particular Romania's most prestigious literary award, the Medal of Eminescu over and over by Altın Kelebek - Hürriyet, Milliyet's most popular songs of the year and the TRT's Poet of the Year. His poems were translated into Italian, Romanian and Albanian.

We were able to find an opportunity to chat with him in a cold winter day, within a warm atmosphere of Kınacızade Konağı. We asked him why "love absolutely". He answered us in detail. In fact he expressed that attachment turns into love when it is distilled.

We asked him why "syllabic meter necessarily". He said those who write in a free style actually write ornamented prose. It is a poem if you are affected by the lyrics without considering its music.

As well as being a good poet, he is a good annotator. It is a great pleasure to listen poems from him.

When he is on the stage reading poems, words don't fly in the sky. He is a talent who makes the audience live his feelings the moment he wrote that poem.

We said can you tell us poetry

If there is poet within yourself, you learn poetry as soon as you are literate. You lose your sleep. If you resist, the feeling never lets you sleep. You said "What would it be if I wrote". And you stand up to poetry. It doesn't allow you to sleep until the daylight. I never challenge. I can be either a stanza or a poem. I stand up and write then I sleep with peacefully. It is a kind of pouring your heart out.

Poets used to be called lovers. A poet is someone who feels more who is affected more. When there is something emotional it is a poet who cries first. When there is something funny, it is again a poet who laughs first. He laughs more than anyone else.

Do you write your poems as you like or do you write-to-order?

I'm not a lyricist. I cannot be. To be lyri-

Does anybody know me among you?
I'm the insoluble mystery without being experienced.
Though there is no one who doesn't hear my reputation,
My identity is difficult to be described ...

cist means to be dependent on the composer. I don't write for someone else's pleasure. There are two exceptions only. It was Hüner Coşkuner She took me at the backstage and asked me to write a poem named "I just beg for your love". After her endless insistence I her story so that I could realize her psychological state.

The second exception was caused by Orhan Gencebay. We were on the way to a TV program with him. There was a right-left conflict on the agenda. Sunni-Alevi discussions were being held everywhere. Citizens were fighting with each other; A time when the police were running around Curses, attacks on police was everywhere. While we were discussing Orhan Gencebay asked me to write about that situation". The poem "Let's join hands" was written on that occasion.

Let's join hands, before it is too late
Let's find the harmony, stop taking revenge

Let's charm away the hatred, join us,
Marauder of revenge will join us with love.

You have committed yourself to the concept of "love absolutely" in most of your

poems. Why "love absolutely"?

As well as love the second attribute is that you are committed is the concept of syllabic writing. with that you can. What do you think writing in syllables adds to the beauty in poetry?

I love the free poetry. But I'm disappointed by literature teachers because, students write prose as poetry.

They think what they wrote is the poem because, there are such examples. Teacher says, "Well done". But it is not poetry. When we introduce those examples to a European as poetry, he immediately concluded with the idea that how much incompetent we are on the subject of poetry.

How do you assess people's point of view to poets in our country?

It is given more importance in foreign countries. For example, consider France. They boast of their poets, painters, musicians.

They never say I made that way, it is the metro I made, I constructed that dam. They never think about the constructions they made at all because they are aware of the fact that those buildings would be constructed when necessary.

Goethe is the pride of German Society. They called him as a traitor in his own time. Now, there is a university, academy, street, park, many places named after him in Germany.

Is it possible to express social problems in poetry? Is it possible to find solutions for these problems with poetry?

Yes, social problems can be expressed with burlesque, irony. Nef'i, Neyzen Tervfik, Poet Eşref were some among them. Nef'i lost his head because of this reason.

Poet Eşref was a district governor. He couldn't become a governor of a city because of his satires. He even used purple language in his satires. Yet he has a icon in Kırkağaç.

I have poems expressing social problems as well. "Sweat Blood of The Gallant":

Each month, is a new honour to the flour and to the sugar,

That is just the way it goes.

Some will lose weight in the vapour bath

Some others are so skinny like a bag of bones!

Doesn't fill the stomach Sweat Blood of the Gallant!..

GIANT SURVEY WITH THE NUMBER OF 26.000 SUBJECTS THAT IS OF PARTICULAR CONCERN TO LOCAL AND GENERAL ADMINISTRATIONS IN ANKARA

Capital Platform has been conducting a giant survey with the number of 26 thousand subjects. According to the knowledge we received from the authorities of the Platform, survey consists of 38 questions that are about local and general administration and they have striking results. The survey which has taken the pulse of the public about the works of metropolitan and district municipalities their complaints and expectations about the main party, and the opposition is about to be concluded soon. The survey will move heaven and earth in Ankara when it is published. The most important feature of the survey is chirographic, citizens are writing on their own and it is confidential. The authority also stated that as soon as the survey is completed they will share it with the public..

DOĞA DOSTLARI; İNSANI DOĞAYLA BÜTÜNLEŞMEYE ÇAĞIRIYOR

İnsanın doğa içinde bir bütünlüğe kavuşması, doğanın insan için ne kadar büyük gereksinim olduğunu bilerek bu anlamda kurulmuş olan ADOG Anadolu Doğa Gurubu Başkanı Salim Erdal'a Adog gurubu kimdir? İnsan oğlunun hızla gelişen teknolojiye uyum sağlamasıyla, beraber insanın doğayla olan uyumunun niçin bozulduğunu? Doğa ile insanoğlu arasındaki bu bütünlüğün nasıl korunacağını? Neler yapılması gerektiği hususunda sorular yönelttik. Yaptıkları etkinlikleri kendisinden anlatmasını istedik.

ADOG Merkezi Ankara da İstanbul'da da şubesi olan sempatik bir etkinlik gurubudur. ADOG MİSYONU : Varolduğundan beri insanoğlu tarih boyunca süregelen düşünce ve akımların etkisi altında toplum oluşturmaya çalışmıştır. Burada etken olan dil,din,ırk gibi kavramlar ve bu kavramlara bağlı oluşan toplumların değişen zaman koşullarına bağlı diğer toplumlar üzerinde tahakküm kurma isteği, şiddeti doğurmuştur. Şiddetin devamında savaşlar, katliamlar ve de soykırımlar zamanımıza kadar bitmek bilmeden süregelmiştir. Bir zamanlar tarihin sayfalarında boy gösterenler yok olup silinmeye mahkum olmuşlardır. İnsanoğlu; ancak insan sevgisine dayanan kavramların evrensel boyutta kalıcı değeri olabileceğini ve bu sevginin temelinde ise DOĞA'nın varolduğunu birgün öğrenecektir. İşte bizim misyonumuz barış ve kardeşliğin egemen olacağı bir dünyada, paylaşmayı seven insanları ADOG çatısı altında bir araya getirerek , insan sevgisine dayanan bir oluşum yaratmaya çalışıyoruz... Amacımız üyelerimizin ortak enerjisi ile, günlük yaşamın streslerinden

arınarak yaptığımız etkinliklerdeki güzellikleri paylaşmak ,kendimize ve çevremize katkı sağlamaktır... Hangi dil,din,ırk inanç veya inanıştan olursa olsun tüm insanların doğa ekseninde bizimle beraber olmasından ve ortaya çıkan bu çeşitlilikten dolayı mutluluk duyuyoruz. Ve de diyoruz ki:

ADOG: Huzurdur, Özgürlüktür, Paylaşımdır, Dayanıştırmaktır, Güvendir, Vefadır, Gülümsemedir.

Gelelim Bu uğurda yaptıklarımıza...; - Doğada sayısız sportif kültürel aktivite yaparak, bedensel ve zihinsel olarak insanımızı pozitif yönde motive etmeye çalışıyoruz. - Dağcılık, Trekking, Hiking, Oryantring, Geocaching, rafting, Kanyoning ve bize özgü bir etkinlik olan Türkiye'de ve Dünyada eşsiz ve tek güzelliğe sahip Gürleyik deresinde 2006 yılından bu yana 10 defa akıntıya karşı su yürüyüşleri yaptırarak yüzlerce insanı suyun kaynağına götürmeyi başardık. Dünya gezgini Amerikalı John dünyada bu güzellikteki yerler olabileceğini ama Gürleyik'in eşsiz bir güzellik olduğunu itiraf etmiştir. Gürleyik te kurulan Gürleyik Doğal ve Tarihi koruma derneği ile işbirliği içerisinde Gürleyik deresinin HES e karşı yaptığı mücadele desteklenmiş ve sonucunda Gürleyik'in doğal ve arkeolojik SİT alanı olması sağlanmıştır. ADOG sayesinde birçok doğa gurupları buralarda gezme şansı yakalamıştır. ADOG olarak her yıl Gürleyik'te yapılan su festivaline katılarak maddi manevi katkıda bulunmaya devam ediyoruz. - Kendi ülkemizin doğasını, kültürünü ve dost komşu ülkeleri tanıma çabası içerisinde kültür gezileri düzenliyoruz, "Komşularımızı Tanıyalım" projesi çerçevesinde Bulgaristan, Gürcistan,

İran, Nahçıvan, Suriye ve Yunanistan, Rusya'yı ziyaret ettik... Romanya gezilerimiz planlanmaktadır. Toplum bilgilendirmek ve bilinçlendirmek için eğitim kurs ve seminerleri ile sergi çalışmalarımız zaman zaman yapılmaktadır. Küresel ısınmaya karşı bir nebze olsun katkıda bulunabilmek için fidan dikiyoruz. TAİ , TSK, Çankaya, Yenimahalle, Kazan Belediyelerinin gösterdiği yerlerde 5000 ni aşkın gelişmiş fidan dikilerek ülkemizin solgun yüzleri yeşertilmiştir. "Şiddetsiz bir toplum istiyoruz" , "Türkiye çöplük olmasın" anafikre sahip yapılan eylemlerin Ankara kanadında ADOG aktif olarak rol almıştır. - Otistik ve Engelli çocuklar yararına yemekler düzenlenmiş, resim sergileri yapılmıştır. Düzenlenen toplantı ve yemeklerle sosyalleşme yolunda bir adım da ADOG sayesinde atılıyor. Bunu insanımızı yalnızlıktan kurtaracak ve toplumun yapısına sağlıklı katkı sağlayacak bir unsur olarak görüyoruz. AB PREJESİNDE ADOG: Projenin esası ve açıklaması: Gençlerin şiddet ve ırkçı düşüncelerden

uzaklaştırılabilmesi öncelikle evrensel payda doğa temelinde bir araya gelinmesi ile başarılabilir. Çeşitli ortak doğa sporları organizasyonları yapılarak ülkeler arasında dostluklar artırılabilir ve ırkçı düşünceler köreltiler. Ağrı dağına zirve çıkışı ve burada ülke bayraklarının açılması güzel bir örnek olabilir. Bunun tersi suyun altında da olabilir. Her sene aynı tarihte dünya trekking günü bir ülkede kutlanabilir. Birçok koldan bir noktada toplanma ve kutlama yapılabilir. Medyanın desteği alınabilir. Ortak kültürler araştırılır ve ortaya çıkan benzer değerler gençliğin kaynaşması için bir fırsat olabilir. Dünyanın en eski medeniyetlerinden biri Hattuşaşı beraberce gezebiliriz. Yapılan etkinlikler değişmeli olarak her ülkede olması durumunda ülkeler tanınabilir. Komşu ülkelerin ne kadar benzer oldukları keşfedilir. Ortak spor-eğitim ve kültür seminerleri düzenlenebilir. İspanyol Kızılhaçının önerdiği İlk Yardım Eğitimini değişik ülkelerden gençler bir arada alabilir. Şiddetsiz bir toplum için "ortak eylem planı" programa dahil olan ülkelerde farklı zamanlarda veya aynı anda hayata geçirilebilir ve bu konuda TV de canlı yayın desteği sağlanabilir. Yukarıda belirtilen spor,kültür,eğitim konularında derneğimiz öncelikle kendi üyelerinden eğer yeterli olmazsa dışarıdan destek almak suretiyle her türlü organizasyonu yürütebilecek deneyime sahip bulunmaktadır. Sivil Toplum Kuruluşlarının tanıtımına katkılarınızdan dolayı tüm çalışanlarınıza Teşekkür eder, herkese aydınlık ADOG'lu günler dileriz.

NATURE LOVERS INVITE EVERYBODY TO UNIFY WITH NATURE

We have asked the following questions to Salim Erdal the Chairman of ADOG Anatolian Nature Group which was established on the idea to unify with nature and that how much important it is for mankind. Shall we talk about ADOG, Why do you think the harmony between man and nature has been deteriorated with the rapidly evolving technology, How would be the integrity of nature and mankind protected, What shall be done in accordance with this issue? Then we asked him to tell us about the activities they have done so far.

ADOG is a sympathetic activity group whose centre is in Ankara and that has a branch in Istanbul. MISSION of ADOG: Since the beginning, throughout history mankind has tried to form a society under the influence of contemporary movement of thoughts. The

agents like language, religion, race, etc. and the desires of societies to establish domination over other societies depending on them have led to violence. The continuation of violence, wars, massacres and the genocides have continued until the present day. Those who were the signifiers of history once have doomed to be erased. One day mankind will learn that only the concepts based on human love can be universally permanent and NATURE is the core of this affection. Our mission bringing together people who love to share in a world dominated by peace and brotherhood, under the umbrella of ADOG, trying to create a formation based on human love... Our goal is, to get rid of the stresses of daily life with the common energy of our members to share the beauty of our activities, and to make contributions to our environment.. We

are happy because of the diversity as a result of people of different language, religion, race, faith or belief meet with us in the axis of nature. And we say:

ADOG is: Peace, Freedom, Sharing, Cooperation, Trust, Loyalty, and Smile.

Let us talk about what we have been doing so far... - By doing countless sportive cultural activities we are trying to motivate our people physically and mentally - Mountaineering, Trekking, Hiking, Orienting, Geocaching, Rafting, Canyoning and Walks against the stream of water which is an event unique to us. We have been conducting water walks 10 times since 2006 in Gürleyik stream which is a unique beauty in the world and in Turkey and were able to bring hundreds of people to the source of the water. A globe-trotting American John confessed that there might be beauties similar to Gürleyik in the world but Gürleyik has a unique beauty. Within the cooperation with Gürleyik Natural and Historical Conservation Society Foundation, Gürleyik's struggle against HES was supported and as a result founded in Gürleyik Gürleyik Gürleyik in the stream, supported, and as a result Gürleyik was ensured to be a natural and archaeological site. Thanks to ADOG many groups nature had a chance go there. By participating the water festival every year in Gürleyik we as ADOG continue to contribute to the materially and morally to Gürleyik. -We organize cultural tours to learn the nature culture of our own country, and recognition of friendly neighboring countries, Within the project of, "Let's Meet the Neighbors" we have visited Bulgaria, Georgia, Iran, Nakhichevan, Syria and Greece, Russia... Romania trips are being planned. Training courses and seminars for public education and awareness and exhibition workshops are being held from time to time. Seed-

lings In order to contribute to global warming we have been planting. While planting more than 5000 grown trees to the zones which were shown by TAI, TSK, Cankaya, Yenimahalle, Kazan Municipalities fade faces of our country were greened. ADOG took an active role in the actions "We want a non-violent society", "Let Turkey not to turn into a garbage" done in Ankara. - Meals arranged for the benefit of Autistic and disabled children, art exhibitions were held. Thanks to ADOG a steps are taken forward during the meetings and meals are being done for the sake of socialization. We regard this as a factor that will secure our people from loneliness and as a healthy contribution to structure of our community. ADOG in EU PROJECT: Principle and description of the project: Keep the Youth avoid from violence and racist thoughts can primarily be achieved by meeting out on the basis of the nature as the universal denominator. By organizing a variety of nature, sports organizations between countries friendship can be improved and racist thoughts can be damped down,. Peak Climb to the Mount Ararat, opening the country flags there may set a good example. The contrary may also be under water. The Trekking day of a year may be celebrated in different countries each year. A celebration might be done at the same point by gathering together people from different countries. The support of media might be asked. Common cultures might be investigated and similar values might be an opportunity for youth to get together. One of the oldest civilizations in the world Hattusas might be visited together. With the alternative activities in each country, all countries might be introduced. The similarities of neighbouring countries might be discovered. Sports-educational and cultural seminars can be organized together. Young people from different countries might have First Aid Training that was suggested by the Spanish Red cross. "A joint action plan" for non-violent society might be realized in countries at different times or simultaneously and live TV broadcast support in this regard can be asked. Our Foundation is experienced enough to conduct all kinds of organizations primarily by its members in case of need by getting outside support. We would like to thank all your employees for their contributions to the introduction of Non-Governmental Organizations, and wish everybody bright sunny days with ADOG.

SAADET PARTİSİ'NDEN BAŞBAKAN'A “BABA OCAĞINA DAVET”

SAADET PARTİSİ GENEL BAŞKANI PROF. DR. MUSTAFA KAMALAK

Dünyanın birçok yerinde kan ve gözyaşı dökülmekte, Afganistan da, Bosna Hersek de, Çeçenistan'dan vs sonra şimdide, Suriye'de Irak'ta Arakan'da Kadınlar Çocuklar Yaşlılar, Hasılı insanlar katlediliyor, bu ülkelerdeki Müslümanlar çok zor durumda, Dünyanın bir çok bölgesinde bunun gibi birçok örnek yaşandı ve hala yaşanmaya devam ediyor; bu zulmün sona erdirilebilmesi için çözüm için neler yapılmalı?

İstisnasız bütün insanların âdil bir dünyada, huzur ve barış içinde yaşamaya hakkı vardır.

Bu dünyada herkese yetecek kadar yer de vardır, nimette vardır.

Ancak ırkçı emperyalizm ve sömürgeci batı yüzünden milyonlarca insan yersiz, yurtsuz ve vatansız olarak mülteci hayatı yaşamakta, yine milyonlarca insan açlıktan kırılmaktadır.

Ne acıdır ki bütün hesapları, sömürmek, ezmek ve yok etmektir.

Sizinde ifade ettiğiniz gibi nereden kesif bir duman yükseliyorsa orası bir İslam ülkesidir.

Nereden can hıraş feryatlar, çılgınlıklar yükseliyorsa, orası bir İslam diyarıdır.

Nerede kan ve göz yaşı akıyorsa, orası bir İslam coğrafyasıdır.

Nerede bir kuşatma, bir işgal varsa orası bir İslam bölgesidir.

İşte Filistin, işte Irak, işte Suriye, işte Afganistan, Ve işte en son Arakan.. Maalesef, Arakan'lı Müslümanlar yıllardan beri sistemli bir şekilde yok ediliyorlar. Nitekim sadece 1942 yılında 40 günde tam 150 bin Arakanlı Müslüman katledilmiş, daha sonraki yıllarda da bu katliamlar devam etmiştir. Bu sebeple, çoğunlukta oldukları bölgede bile Müslümanlar azınlık haline getirilmiştir. Biçarelerin Müslümanlıkları öylesine büyük suç ki hangi cezayı versen vız geliyor.

Ama biz bu oyuna yabancı değiliz. Biz bu filmi defalarca izledik.

Ama biz bu oyuna yabancı değiliz. Biz bu filmi defalarca izledik.

Bosna'da ne yaptılarsa, Filistin'de ne yaptılarsa, Moro'da, Keşmir'de ne yaptılarsa, şimdi Arakan'da da onu yapıyorlar.

Çözüm ne? Çözüm İslam birliği kardeşim. İslam birliği'ni kurmadığımız sürece, Müslüman ülkeler güçlerini birleştirmedigi sürece olmaz. Çünkü tüm yaşananlar gösteriyor ki; müslümanın müslümandan başka dostu yok.

Efendim nasıl yapılacak? İstenince olur. Bakın biz 6 aylık iktidarda, refah yol hükümeti döneminde D-8'leri kurduk. Mısırla-İran arasında diplomatik ilişki yoktu biz aynı masada buluşturduk. Bunlar Milli Görüş'ün başarılarıdır. İstenince olur.

Hükümetin izlemiş olduğu dış politika Suriye'deki sorunlar ve izlemiş oldukları politika hakkında düşünce-leriniz ve Ortadoğu,Orta Asya'daki stratejileri hakkında neler söylemek istersiniz?

Yanlış buluyoruz. Yanlış yoldalar. Biz Kuzey Irak olayları ilk başladığında da dönemin iktidarına 'yanlış yoldasınız' diyorduk. Böyle dış politika olmaz diyorduk. ABD'nin, İsrail'in sözüne güvenilmez, onların ipiyle kuyuya inilmez diyorduk. Ne dediysek çıktı. Suriye konusu başladığında da aynı uyarıyı yaptık. Yine yanlış yapıyorsunuz dedik. Şu an biliyorsunuz Türkiye, Kuzey Irak'tan sonra şimdi belki daha tehlikeli bir durum ortaya çıktı; Kuzey Suriye.'

Türkiye bu oyuna gelmesin diye çok uğraştık. Kimsenin cesaret edemediği bir dönemde Suriye'ye gittik. Esad'la oradaki yetkililerle de, buradaki bizim yetkililerimizle de görüştük. Uyardık. 'Küresel emperyalizm, Türkiye'yi bir savaşa sürüklemek istiyor. Eğer Türkiye savaşa girecek olursa bölünür. Amaç da Türkiye'yi bölmektir. Küresel emperyalizmin ilk etaptaki yakın amacı Türkiye'yi savaşa sokmak ve bölmektir. Küresel emperyalizmin nihai amacı büyük İsrail devletini kurmaktır. Yahudilerin inancına göre büyük İsrail devletinin sınırları Nil'den Fırat'a kadar olan bölgeyi kapsar. İyi de bu bölge önemli bir kısmı

halihazırda Türkiye'nin sınırları içindedir. Türkiye'nin bir parçasıdır. Türkiye oyuna gelmemelidir. Terör belasını yenmek için Türkiye dışarıya müdahale etmeyi planlıyor. Kuzey Irak'a, Kandil'e, bu arada başımıza yeni bela olan Kuzey Suriye'ye müdahale etmek istiyor. Ama küresel emperyalizm buna izin vermez, vermiyor da zaten. Bir taraftan her gün Türkiye'miz şehit haberleriyle sarsılıyor. Bu böyle gitmez, gitmemelidir. Peki çare nedir- Açık net ve kesin olarak söylüyoruz, tek çare Milli Görüş'tür, Saadet Partisi'dir. Kendi tarihimize, kendi değerlerimize, kendi şahsiyetli politikamıza dönmek zorundayız.

Meclis anayasa çalışmaları konusunda düşünceleriniz nelerdir? TBMM de gurubu bulunan siyasi partilerin yeni anayasayı toplumun tüm katmanlarını tatmin edecek şekilde yapacaklarına inanıyor musunuz?

Hemen kısıdan cevap vereyim; inanmıyorum. Keşke yapabilse ama bu meclis, bu haliyle yeni bir Anayasa yapamaz. İdeolojik kaygıları değil, ortak paydaları ön plana çıkararak bir anayasa yapılabilir. Ama şu anda meclis maalesef ideolojik kaygıların ağır bastığı bir parti yapısına sahip. Anayasa bir toplumsal sözleşmedir. Herkes kendini o sözleşmenin içinde bulabilmelidir. Benim anayasam değil, bizim anayasamız olmalı.

Nasıl olacak bu? Bunun için öncelikle Yeni anayasanın temeline insan hakları harcını dökmemiz lazım. Anayasanın temeline insan hakları harcını dökmemiz lazım. Bütün maddeler insan hakları temeline dayanmalı, oradan beslenmeli. Amacı da insana hizmet olmalıdır. Her bir fert, anayasaya baktığında 'şu madde bana hitap ediyor' diyebilmeli. Anayasa toplumun anayasasıdır, her bir ferdi bağlayan hukuk kuralıdır. Her vatandaş o anayasayı benimseyebilmelidir.

Ak Parti ile Has Parti'nin yakınlaşması hatta yakında Has Partinin Ak Partiye iltihak edeceğini biliyor sunuz; Aynı gelenekten gelen liderler bir çatı altında yani Ak Parti çatısı altında toplanıyor, size de böyle bir davet geldi mi? Ak parti ve Has partinin bu birlikteliği hakkında neler söyleyebilirsiniz? Parti olarak siz nasıl bir tavır alacaksınız?

Babaocağı Saadet pPartisi'dir. Malumunuz Merhum Erbakan Hoca'mız Saadet Partisi Genel Başkanı olarak vefat etti. O yüzden burası baba ocağıdır. Babaocağı'nın da evlatlarına kapı kapatması görülmüş bir şey değildir. Bizim bütün kardeşlerimize hem gönlümüz hem kollarımız sonuna kadar açıktır. Kastınız Ak parti'den size bir davet gelirse ne cevap verirsiniz diye soruyorsanız; "Biz kendilerine; "buyurun baba ocağına. Adres burasıdır, Saadet Partisi'dir" deriz.

Numan beyin Ak parti'ye geçiş meselesine gelince. Kendilerinin kararıdır. Ancak şunun bilinmesinde fayda var; Numan Bey Milli Görüş'ü alıp oraya yamayacaktı. AK Parti'ye götürcekti, gönlü oradaydı kendisinin ama Cenab-ı Allah bu fırsatı vermedi ona. Mesele bu kadar açıktır.

Teşekkür ediyorum.

INVITATION FROM SAADET PARTY TO THE PRIME MINISTER TO RETURN TO “FATHER’S HOME

CHAIRMAN OF SAADET PARTY PROF. DR. MUSTAFA KAMALAK

In many parts of the world tears and blood are shed; in Afghanistan, Bosnia, Chechnya and now in Iraq, Syria and Arakan women, children, elder people and in short human beings are being slaughtered. Muslims in these countries are in a very hard situation. What should be done in order to stop these oppressions?

All people without any exception have the right to leave in just and peaceful world.

There is space and benediction in this world for every person.

However millions of people today live without shelter, home and country as refugees because of the racist, imperialist and colonialist West; and millions of people are starving.

It is a pity that all their policies are based on exploitation, oppression and destruction.

As you have stated in the beginning, wherever you see smokes raising it is a Muslim country.

Wherever you hear cries it is Muslim land.

Wherever blood is shed and there are tears, it is the Muslim geography.

Wherever there is occupation, it is a Muslim land.

Here is Palestine, Iraq, Syria, Afghanistan and now Arakan. Unfortunately Muslims are being slaughtered systemically since many years in Arakan. In 1942, more than 150 thousand Muslims were slaughtered only in 40 days. As a result they have become a minority now. Their only crime is being Muslim; they are being punished severely for this crime.

However we are familiar with this scenario. We have watched this film many times before.

However we are familiar with this scenario. We have watched this film many times before.

They are doing in Arakan exactly the same thing they did in Bosnia, Palestine, Moro,

and in Kashmir.

What is the solution then? It is the Islamic Union. As long as you do not establish the Islamic Union, and unite the powers of the Muslim countries, you will not find a solution. All these events showed that Muslims' only friends are again Muslims.

Then how will this be achieved? If you will it, you can do it. You remember during our government of “Refahyol” in 1996 we established the D-8 Organization. We united Egypt and Iran, which did not even have diplomatic relations, around the same table. This was an achievement of “Milli Görüş” (National View).

What are your remarks regarding the foreign policy of the current government especially in regards to Syria, and their strategies in Middle East and Mid-Asia?

We think they follow a wrong path. When the events in Northern Iraq first occurred we warned the government saying they followed a wrong path. We told them not to trust the words of US and Israel. Our remarks later proved to be right. We made the same warning also for Syria. Now Turkey has faced a new dangerous situation similar to Northern Iraq, namely the Northern Syria.

We struggled from the very beginning to warn Turkey. We visited Syria when no one dared to. We met with President Asad and his officials. Then we met with our officials. We warned them all. We said “the global imperialism wants to draw Turkey into a war. If Turkey enters such a war it will be divided, which is actually what these actors aim. Global imperialism’s

first goal is to draw Turkey into this war and then divide it. The final objective of global imperialism is to establish the great state of Israel. According to Jewish religion the borders of this state extends from Nile to Euphrates, most of which is now in Turkey. Turkey should beware of such plans. Turkey plans external operations to overcome terror problem; they plan operations to Qandil Mountain in Northern Iraq. However the global imperialists do not permit such operation. On the other hand each day we hear news of martyrs. This should be stopped. We clearly state that the only solution is Milli Görüş and Saadet Party. We must return to our history, values and national policy.

What is your opinion regarding the Parliament writing a new constitution? Do you believe the parties at the parliament will be able to write a new constitution, which will satisfy the whole society?

I would like to answer your question

briefly: No I don’t. I wish they could but the current parliament is not able to write a new constitution. A new constitution could be written by focusing on the common points not the ideological concerns. Unfortunately the current parliament is formed of parties focusing on ideological concerns. Constitutions are social contracts. Everyone should be able to find themselves in this contract. It should be “our constitution”, not “my constitution”.

How will this be achieved? First of all the foundation of the constitution should be the human rights. All other articles should be based on human rights. Every individual, while reading the new text, should be able to say “this article addresses me”. Constitution is common for the whole society and is a legal rule binding everyone. Every citizen should be able to adopt the constitution.

We all know that there is a close contact between AK Party and HAS Party, and you know that HAS Party will be joining AK Party soon. Leaders coming from the same tradition are uniting under the same umbrella. Have you been invited for such a unity? What are your remarks regarding the unity between AK Party and HAS Party? What will your Party’s position be at this stage?

The home for all these groups is the Saadet Party. You know that late Erbakan passed away as the chairman of Saadet Party. Therefore this is the home. Doors of the home party are never closed to the sons. Our arms and doors are open to all our brothers. If we receive an invitation from AK Party we would reply “return to your father’s home. This is the address; Saadet Party is your home”.

As for Mr. Numan Kurtulmuş’s plans to join AK Party; it is his decision. I would like to say that what Mr. Kurtulmuş was originally planning was to take Milli Görüş movement to AK Party, this was his aim, but Allah Almighty did not permit this to happen. This is the case.

Thank you.

ULUSLARARASI *Sivil İnisiyatif*

32 Eylül 2012
Sivil İNİSİYATİF

Bir İlk Olma Özelliğiyle Uluslararası Türk Denizcilik Tarihi Kongresi İstanbul'da Gerçekleştirilecek

D.K.K. Amiral Metin Ataç

“Kongreye sunulacak olan konuların bilinmeyen ve ilk olma özelliğini taşıması gerekiyor. Ayrıca daha önce yayınlanmamış olmaları gerekli şartlardan. Denizcilik tarihimize ilgili bir kongre ise ilk defa yapılıyor.”

Uluslararası Türk Denizcilik Tarihi Kongre başkanlığını yürütmekte olan Metin Ataç ile düzenlenecek olan kongreye dair bir söyleşi yaptık.

Metin Ataç Deniz Kuvvetlerimizde 49 yıllık üniformalı yaşamından sonra Deniz Kuvvetleri Komutanlığına kadar yükselmiş ve 2009 yılında emekli olmuş bir Amiraldir. Halen Türkiye Sualtı Ar-

keolojisi Vakfı şeref üyeliğini ve Piri Reis Üniversitesinin düzenlediği Uluslararası Türk Denizcilik Tarihi Kongre başkanlığını yürütmektedir.

Uzun yıllardır özlemine çektiğimiz Türk Denizcilik tarihi Kongresi nihayet yapılıyor. Kongreye ilgili bilgileri kendisine sorduk.

-Türk Tarih Kurumu'muzun Cumhuriyetin erken dönemlerinden itibaren Türk Tarih kongreleri düzenlediğini biliyoruz. Denizcilik tarihimize ilgili bir kongre ise ilk defa yapılıyor. 5-8 Kasım 2012 tarihinde İstanbul Ataköy Sheraton Otelinde icra edilecek olan kongreyi Piri Reis Üniversitesi organize ediyor. Bugüne kadar gerek Deniz Kuvvetlerimiz ve gerekse üniversitelerimiz tarafından denizcilik tarihimize ilgili çok sayıda sempozyum ve seminerlerin tertip edildiğini biliyoruz, ama bu kongre bir ilk. Kongrelerin uluslararası literatürde sempozyum ve seminerlerden yazılı olmayan önemli farklılıkları vardır. Kongreye sunulacak olan konuların bilinmeyen ve ilk olma özelliğini taşıması gerekiyor. Ayrıca daha önce yayınlanmamış olmaları gerekli şartlardan.

Deniz Ticaret Odasının finanse ettiği kongremiz, bu bakımdan son derece önem arz ediyor. Kongre çalışmalarına iki sene önce başlandı. Uluslararası özelliği dolayısıyla dünyanın çeşitli ülkelerinden çok sayıda deniz tarihçisi ve akademisyene ulaşmayı başardık. Katılımcıların sayısına baktığımızda büyük bir sinerji yarattığımızı düşünüyoruz. Şu an yaklaşık 120 tebliğ özeti bilim kurulumuz tarafından kabul edildi, kongre şartlarına uymadığı için reddedilen özetlerin sayısı da hayli yüksek.

Kongrenin Bilim Kurulu başkanlığını dünyaca ünlü tarihçimiz Prof. Dr. Halil İnalçık yapıyor. Bilim kurulunda yerli ve yabancı birçok akademisyen yer almaktadır. Prof. Dr. Dejeneraux Couto, Prof. Dr. Feza Gunergin, Prof. Maria Pia Pedani, Doç. Dr. Bülent Arı, Doç. Dr. Özlem Kumrular, Doç. Dr. Ufuk Kocabaş, Emekli Dz. Albay Ali Rıza İşipek ve Deniz Müzeleri Komutanları, bilim kurulu üyeliğini yürütmektedirler. Emekli Amiral Nazif Özdağdeviren kongre sekreterliğini yürütüyor. congress2012.pirireis.edu.tr adresine girerek katılımcıları ve sunacakları konuları görebilirsiniz.

Kongrenin içersinde değişik konular yer alıyor.

Karadeniz, Ege, Akdeniz ve Hint Okyanusu ayrı ayrı oturumlarda ele alınıyor, Beylikler döneminden itibaren, Birinci Dünya savaşına kadar olan periyotta bu denizlerde vuku bulan bilinmeyen pek çok konu dünyanın ve Türkiye'nin önemli tarihçi ve araştırmacıları tarafından sunulacak. Ayrıca Sualtı arkeolojisi, arşiv, müsooloji, haritacılık tarihi, sağlık, teknoloji oturumlarında son derece ilgi çekici konular takdim edilecek. Bütün bunlara ilaveten Piri Reis'in 500. yıldönümü dolayısı ile özel bir oturum da düzenlendi.

Bizler bu kongrenin bir defaya mahsus olmayıp her iki yılda bir devam etmesini ve ikinci kongrenin yurt dışında başka bir ülkede yapılmasını hedefliyoruz. Bu konuda Gerekli girişimlerde bulunduk. Bu sayede denizcilik tarihimize ilgili olarak sesimizi yurt dışında daha iyi duyuracağımıza inanıyoruz.

The first International Congress of the History of Turkish Maritime Will be Held in Istanbul

“The issues that are going to be discussed in the Congress need to have the distinction of being the first. In addition, to be unpublished before is one of the necessary conditions. A Congress about the History of Our Maritime is being held for the first time.”

We had a conversation with Metin Ataç who has been serving as a chairman of the International Congress of History of Turkish Maritime about the congress that is going to be held.

After having served for 49 year with his uniform Metin Ataç is as Admiral who became Commander of the Navy and retired in 2009. He has been conducting the honorary membership of Underwater Archaeology and is the chairman of The Congress about the History of International Turkish Maritime that is going to be organized by Piri Reis University.

The Congress of History of Turkish Maritime that we have been longing for many years is going to held at last. We asked our questions about the congress to him.

- We know that the Institution of Turkish

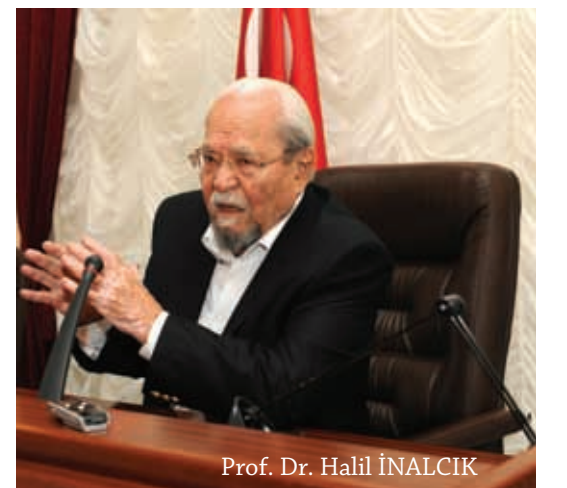
History has been conducting Turkish History Congresses since the beginning of the Republic. But a Congress about the History of our Maritime is going to be held for the first time. The Congress which is going to be organized in İstanbul Ataköy Sheraton Hotel between 5-8 November, by Piri Reis University. We all know that there have been many symposia and seminars conducted about our history of maritime so far both by the Maritime Force and our universities but this is something new. Within international literature congress has a different meaning than semposia and seminar which is not written. The issues that are going to be discussed in congress need to be unknown and first. Moreover another obligation is they need to be unpublished beforehand.

- So our congress that is going to be organized by Chamber of Maritime Commerce is very important. The studies for the congress started two years ago. Because of its international features we were able to reach a great number of maritime historians and academicians. When we consider the number of attendees we feel that we were able to

create a great synergy. There have 120 summaries of bulletin accepted so far by the committee. And the number of the bulletin summaries is very high.

The Head of the Council is conducted by our worldwide known historian Prof. Halil İnalçık. There are a lot of native and foreign academicians in the Council. Prof. Dejeneraux Couto, Prof. Feza Gunergin, Prof. Maria Pia Pedani, Ass. Prof. Bülent Arı, Ass. Prof. Özlem Kumrular, Ass. Prof. Ufuk Kocabaş, Retired Maritime Colonel Ali Rıza İşipek and Commanders of Maritime Museums have been working as members for the council. Retired Admiral Nazif Özdağdeviren has been the secretary of the council.

- You may see the attendees and their presentations by entering the following address congress2012.pirireis.edu.tr There are different subjects in the congress. Black Sea, Aegean, Mediterranean and Sessions of the Indian Ocean will be discussed separately; the events that took place in these waters from the time of seigniors till the time of 1st World War will be presented by prominent historians and researchers of the world

Prof. Dr. Halil İNALCIK

and Turkey. Moreover, during the sessions of underwater archaeology, archives, history of cartography, health, technology, extremely interesting issues will be held. In addition to all this, because of Piri Reis' 500th anniversary, a special session is going to be held. We aimed that this congress will not be held for only once, to continue to be carried out in every two years and the second congress would be held in another country. We have made the necessary initiatives in this regard. By this means we believe that we will be better heard in abroad.